

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Ligni Vitae Liber Qvartvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

LIGNI VITAE

LIBER QVARTVS.

DONNO ARNOLDO VVION

Belga Duacensi, & Monacho Casinensi,

AVCTORE.

ARGVMENTVM.

NON casu, sed diuina uoluntate factum existimo, ut dum Pictor ad dexteram & sinistram S. P. N. Benedicti collocatos depingeret monachos, dexteræ quidem manus ab inferioribus gradatim ad altiora conscendere, & per montis ipsius uerticem nubes ipsas penetrare quodammodo faciat: sinistræ uero ab ipsa altitudine montis deiectos, per deuia ad ima & inferiora descendere. Factum quidem inexcogitatum, pulcherrimum tamen artificio, sed consideratione pulchrius. Per dextros namque, significatur monachos Benedictinos humilitate (quæ mater religionis est) ad tantam celsitudinem peruenisse, ut ea median- te, sanctissimi, & doctissimi uiri in præsentī seculo euaserint, & cæ- lum ipsum, ultimum humilitatis suæ præmium, post laboris sui æ- rumnas, conscenderint. Per sinistros uero, innuitur, quod nisi quis humilitatus fuerit sicut paruulus, renuncianeritque omnibus quæ possidet, non sperans in incerto diuitiarum, non potest intrare in regnum Dei, quod humilitate acquiritur. Et de primis quidem ad dexteram collocatis, in tribus præcedentibus libris, abunde satis, pro nostra facultate, pertractauimus: agendum modo in quarto de seculari illa nobilitate quæ religiosum statum ineundo, splendore ei addidisse uisa est. Et quamuis apud Deum animæ omnes, ut æqua- lis natura, sic etiam æqualis sunt precii, & potius si quod uideatur

C C c ab il-

ab illo discrimen seruatum, hoc seruatum est, ut magis pauperes gereret, quam diuites, magis que contemptos, quam honoratos in sculo. Sed tamen sit nescio quomodo, ut quo illustriori, & clariori quisque ortus est sanguine, eius uirtus maiori plausu excipiamur, siue quia res difficilior, siue ob eam causam, quia cum multis non sint, multis sunt auctoritati ad salutem, & multis præeunt sequuntur; ex quo illa sunt quæ quidam scribit.

Regis ad exemplum totus componitur orbis.

Ideoque multum de illis gaudetur, quia non de solis gaudetur. Et plus hostis vincitur in eo, quem plus tener, & de quo plures tenet, plus autem superbos tenet nomine nobilitatis, & de his plenus nomine auctoritatis. Hanc igitur ob causam infinita Dei bonorum multos quoque eiusmodi ad religiosum famulatum elicere uolunt, tum ne potentes abiectione uideretur, cum sit ipse potens, tum etiam ne religioni hæc quoque laus deesset, ut seculari quoque nobilitate ornaretur: denique ut eo etiam uis diuinæ gratiæ illustrior edet, si tam magna uincula, quibus eiusmodi homines illigantur, diceretur. Igitur hoc ipsum tractandum iam est, atque ex historicorum nomina eruenda, qui mundo triumphato, iisque honoribus ac titulis, quos mundus maximos reputat, relictis, de contemptu gloriæ gloriosius sublimati, & sublimius gloriati sunt. Primum autem dicendum de Imperatoribus, deinde de Regibus: tertio de filiis Imperatorum: quarto de Regum liberis: quinto de Ducibus: postremo & ultimo de aliis minoribus Principibus. Quæ narratio, si erit paulo longior, facile, ut spero, iucunditate compensabitur, ita ut etiam breuior iudicetur.

Primo igitur ordine, non longe a S. P. N. Benedicto, statim post Equites stellatos ad sinistram collocatos, in ipso quasi montis uertice, quidam Monachi, & Sanctimoniales conspiciuntur depicti, in nullo a cæteris differentes, nisi quod diademate Imperatorio capta eorum redimita uideantur. His significantur Imperatores, & Imperatrices, tam Occidentales Romani, quam Orientales Constantinopolitani, qui munere Imperatorio posthabito, aut ui, seu uoluntate, Religionem se manciparunt. Benedictina quidem Occidentales, Orientales uero eidem aliqui, cæteri autem incerta, quod non nolle uolumus, ne quis falsitatis nos arguat. Disponentur autem sic, ut primo loco sint Imperatores Occidentis Romani: deinde Orientis Constantinopolitani: sequuntur Imperatrices Occidentales, ordine bifario, & primo quidem pro Sanctis habitæ, collocantur, se-

ut, secundo non sanctæ recitabuntur. Postremo Imperatrices. O-

rentis, unico capite contentæ, hunc primum ordinem concludent.
His proximi sunt pro secundo ordine, Reges, & Regina, om-
nes quidem monachi habitu, & pari corona Regia coronati, dispa-
ri tamen distributione. Nonnulli enim, ii quæ primi, qui inter san-
ctos relati sunt, habita temporum quibus uixerunt consideratione,
collocantur: sequuntur alii non sancti: quibus uicini erunt illi, qui
monachi quidem fuere, sed habitu tantum, non autem professione.
Succedent Reges, monachi certi alicuius loci, deinde incerti, sed co-
ronati. Apponentur postmodum monachi, qui ex cenobiis ad regnum
euecti, in illa dignitate obierunt, & alii similes, quidem, sed qui re-
gno abdicato iterum ad monasteria sua sunt reuersi. Et coronidis
loco, illi qui ex Regibus monachi facti, iterum ex Monachis Re-
ges creati sunt, diuiserabuntur. Quos omnes pari ordine, & mo-
do sequentur distributæ Regina.

Tertium, & Quartum ordinem, representant multitudo illa, quæ
immediate descendendo, Reges ipsos consequitur: ipsis Regibus
in hoc tantum ab similes, quod illi coronam in capite positam ha-
beant, quæ reuera potestate regia ufos ipsos fuisse demonstrat, isti
vero præ manibus illam gestantes, ipsam S.P.N. Benedicto offerunt,
ut pro corona temporali, quam respuunt, consequi mereantur eter-
nam. Et pars quidem una, tam Occidentalium, quam Orientalium,
Imperatorum filios, & filias: Altera Regum liberos, eodem præsertim
ordine, quo ipsi Reges & Regina, dispositos præfigurat.

In ipso autem montis descensu, paulo inferius, quasi inter se col-
ligati conspiciuntur Serenissima Reipublicæ Venetæ Duces, quin-
tum ordinem representantes, qui Ducali cornu decorati, non abs-
que rationabili causa, ordine a cæteris Ducibus separato a nobis
sunt appositi. Licet namque solo Ducis nomine prænotentur, Re-
gia tamen potestate in suo Dominio (quod Deus Opt. Max. felicif-
simè diu conferuet, & accrescat) uti, pro comperto est: ideoque
Regibus potestate pares, titulo impares; & Ducibus titulo pares,
potestate impares, merito particulari ordine, tanquam Regibus pau-
latim inferiores, sed altiori gradu quam cæteri Duces, collo-
cantur.

Vltimo loco in ipsa montis planicie inferiori, multitudo magna
Ducum, Comitum, Marchionum, cæterorumque huiusmodi, coro-
nam Ducalem super capita gestantium, & quasi inter se colloquen-
tium, conspiciuntur, quæ qui eiusmodi potestate præditi, sed amore

Christi eam respuentes Benedictinam religionem ingressi sunt, do-
notantur. Non eadem ramen distributione, qua præcedentes
enim temporum, hi uero alphabetica Domini descriptione recit-
tur, filiis & filiabus Ducum & Comitum, ipsis Ducibus, & Comi-
bus omnino permixtis, confusione uitanda. Et si quid aliud alie-
possum, quam in præcedentibus, ex ipsa lectione frequenti, dis-
gens lector intelligit. Nunc ad declarationem accedamus.

PRIMVS ORDO SECVLARIVM

ad sinistram S. P. N. depictorum,

QVI EST

De Imperatoribus, & Imperatricibus;
qui fuerunt,

*Imperantes in præsentis populo, & virtute prudentis
populis sanctissima verba, Eccles. 44.*

*Imperatores Occidentis, qui Imperio abdicato, & Mo-
nachi facti, Ordinem D. P. Benedicti Nigrorum
ingressi sunt. Cap. I.*

S. Lotharius Romanorum Imperator Occidentis 111.

S. **L**OTHARIUS, Imperator Occidentis tertius
Ludouici Pij Imp. Filius, cum annis quindecim
Imperatorio munere functus fuisset, toto corde
admirante in partem se religiose quietis, in op-
nobio s. Saluatoris Pruniæ agri Treuirenſis, se
conclufit, ann. Domini 855, die 3. Cal. Octob. in
quo per annos decem ita conuersatus est, ut Pruniæ anno 263, die
Calend. Octob. moriens, Sanctorum Catalogo adſcribi meruerit.

ANNO TATIO.

Huius Imperatoris Monachismum, omnes omnino Historici, tam re-
teres, quam Neotherici, illique qui de Imperatoribus ex proſſo ſcrip-
re, diligenter annotatum reliquerunt. De monaſterio diſſenſunt
qui, quidam nempe Luxouienſem, ſed perperam, alii quibſdam ſan-
ctis in-

inmutatis Plueriensis, pro Prumiensi, nonnulli Herbipolensem
in cenobio se fundato monachum fuisse scribunt. Nos potiore se-
quimur opinionem, cum generalis sit, relique namque sunt particula-
res, ut pote prima solitaria; secunda Nicolai Clementis in epigrammatibus
Austria Regum & Ducum; & tertia Primi Cabilonensis Episcopi in to-
pographia Sanctorum, verbo, Herbipolis; qui & de mortis anno contra-
ria adducit dicens obiisse anno octavo a religionis ingressu, qui erat annus
Domini 863. scribit tamen Ado Viennensis Episcopus, illis temporibus
vixisse, obiisse anno 865. cui & libentius subscribimus: uti & Francisco
Rosiero de mortis die, nam quod alii dicunt obiisse tercio Cal. Octobris,
hoc de morte Imperii, non de naturali intelligendum puto, ut in notis no-
stri martyrologii, die primo Octobris diximus. Prumie obiisse ibidem-
que sepultum fuisse omnes consentiunt, vnico Primo Cabilonensi Episcopo
excepto qui Herbipolis mortuum refert, hoc ideo, quod Herbipolensem mo-
nasterium fuisse putet; posset tamen dici eum aliquot annis in monasterio
Prumiensi vitam monasticam egisse, deinde arctioris uitae studio incensum,
ut quietius Deo viveret, Herbipolim transisse, ibidemque quidem defun-
ctum, sed inde tamen ad monasterium suum Prumie relatum, honori-
fico sepulchro conditum fuisse. De eo sic versificatur Nicolaus Cle-
mens, in suis epigrammatibus.

Tactus amore Dei, sed Rex altaribus ignem

Fouit, dum patrie sat domuique datum.

Ne landandus hic est Princeps, quem prole parata,

In clausatenuit grata senecta domo.

Et Vrsinus quidam.

Imperium nato Lotharius arrogat ultro

Ipsa inter monachos religiosus obit.

Et alius.

Aemula me bello fratrum discordia vicit,

Non tamen imperium, quod petiere, tulit.

Tandem pertusus regni, sacrisq; dicatus,

Imperium nato sponte decusque dedi.

Hugo, Italiae Imperator V.

Hic o praedicti Imp. Lotharii pronepos, ex comite Arelaten-
sis Italiae Imperator a Berengario. 11. sextus, anno Impe-
rii sui XX. purpuram cum vili tunica, ac solitaria cella commutans;
in percelebri illo cenobio, sub nomine s. Petri in partibus Burgun-
diae se constructo, thesauris omnibus quos secum asportauerat

CCc 3 prius

prius ibidem traditis, monachus effectus est; anno Christi 946. Leo Card. ostensis in chronico Casinensi, lib. 1. cap. 64. & alii, ab ipso mutuati.

Arduinus, Italiae Imperator X.

ARDVINVS, Dodonis Marchionis Eporediæ filius, Mediolani Longobardis contra sanctum Henricum II. Imp. Augustus appellatus anno 1002. Cum non multo post ab Henrici sequacibus prae victus fuisset, prae nimio animi dolore, regno terreno se abdicavit, atque ultro in monasterium Sancti Benigni Fructuariæ in agro Turinensi, quod superioribus annis pro filio Gulielmo constitutum, abdidit, anno 1016. & duobus annis in penitentia perseveravit. Valpergiæ mortalem sarcinam exuens, pro terreno cœleste regnum acquisivit, anno Christi 1018. secundo die Martii, & in cœnobio Fructuariensi (alii in Abbacia Grazani Albensis Diœcesis dicunt) ad gloriam D. Baptiste Ioannis sepultus est. Carolus Sigonius de regno Italiae lib. 8. in principio: & Philibertus pingonius in Augusta Taurinorum, annos 1013. 1015. 1016. & 1018.

Imperatores Orientis, Constantinopolitani, monachi quidem facti, sed sub qua Regula, Basilii scilicet, an Benedicti, dubitatur. Cap. II.

Artemius Anastasius.

FLAVIUS Artemius Anastasius, Imperator Constantinopolitanus, Imperii sui anno 1. mense 3. actus abdicavit 14. Cal. Septembris, anno Domini 716. & Monachus factus, Thessalonicam relegatus est, ubi aliquot annis post a Leone. III. Imp. eccusus fuit.

Theodosius III.

FLAVIUS Theodosius III. Adramyttenus, Imperator, postquam Imperium dolo acceptum menses 7. & dies 6. tenuisset, iusto Dei iudicio eadem passus est; quæ in prædecessorem suum Anastasium miserat: deturbatus enim Imperio, monachari coactus anno 717. religionem diem clausit.

Stauratius.

FLAVIUS Stauratius, Imperator, cum Imperiū a patris morte mo-

es 2. & dies 10. gubernasset, coactus a Michael Rancabe abdicavit Byzantii, anno Domini 811. tertio Nonas Octobris: & monachus factus in cenobio Hebraica (alias Braca) a se condito, anno sequenti tertio idus Ianuarii mortuus, in eodem sepultus est.

Bardanes.

BARDANES, Turcas, Patricius, Imperator appellatus in Oriente ex Pretore Orientis, 14. Cal. Augusti, anno Domini 802. Non in iit, sponte enim abdicavit, & monachus factus est in monasterio a se in Insula prima constructo.

Michael III. Rangabes.

FLAVIUS Michael III. Rangabes. Imperator Imperii sui anno 1. mense 9. die 9. a Leone V. Armeno coactus Byzantii abdicavit, 5. idus Iulij anno Domini 813. & monachus factus est in monasterio insula Protes.

Theophylactus.

FLAVIUS Theophylactus, praedicti Michaelis filius, Imperator appellatus a patre, Constantinopoli 8. cal. Ianuarii, imperavit cum eo annum 1. menses 6. & dies 18. & cum eodem abscissis genitalibus in insulam Proten relegatus 5. idus Iulij anno 813. monachari ibidem compulsus est.

Romanus Lecapenus.

ROMANUS Lecapenus, Theophylacti Abasteti filius, Constantinopoli natus, Constantini VII. Imp. focer ex filia Helena, Imperium arripuit & Caesar appellatus est, an. 921. Augustus vero an. 922. die 8. Cal. Ian. qui cum annis plus minus, 26. Imperium tenuisset, coactus a Stephano Imp. filio suo, abdicavit anno 947. monachusque factus est in monasterio insulae Protes, in quo vitam cum morte commisit anno 950. mense Iulio, & in Myrelæo sepultus est.

Michael III. Paphlago.

FLAVIUS Michael III. Paphlago. Imp. cognomento, Nonicius, & Zoe Imperatricis secundus maritus, imperii sui anno 6. mense 6. anno Domini 1041. sponte abdicavit, & monachus factus est in monasterio Anagyrorum, in suburbio Byzantii a se condito, ubi aliquot diebus post die 10. Decembris obiit, morbo intercutaneo.

Michael V. Chalaphates.

FLAVIUS Michael V. Calaphates, Imp. Michaelis Paphlagonis ex Maria sorore nepos, quo procurante a Zoe Augusta adoptatus est, appellatusque Augustus, abdicante Michael anno 1041. cum imperasset menses 4. & dies 5. coactus a S. P. Q. Constantinopolitano,

CCc 4 ab-

abdicaui circa Cal. Ianuarii, anno 1041. & monachus factus est, in monasterio Studii, cum patruo suo, ubi non longe post, sic iubente Theodora Imp. luminibus priuati sunt, & ex illo cenobio ad monasterium Elegmorum die 2. n. Aprilis anni 1042. Michael ipse translatus, deinde anno sequenti a Constantino Monomacho in Chium insulam relegatus, ibidem monachus obdormiuit.

Isaacius Comnenus.

Isaacius Comnenus Imp. clarissimis, & nobilissimis parentibus natus Constantinopoli, & Imperator appellatus in Oriente contra Michaelen Seniore, anno 1057. Calendis Septembris, cum annos 2. & menses 3. imperasset, sponte abdicaui, mense in Decemb. anno 1059. & in monasterio Studii monachus factus, Religiosis operibus se exerceens, ibidem diem clausit anno 1061. secundo ingressu suo.

Romanus V. Diogenes.

Flavius Romanus V. Diogenis filius, vnde Diogenes dictus est, Imp. a S. P. Q. Constantinopolitano imperio exactus circa Cal. Octobris anno 1071. capillis detonsus, pullaque veste indutus, ac oculis erutis in monasterium insulæ Protes relegatus est, ubi non longe post obiit, Imperii sui anno tertio, mense decimo.

Michael VII. Parapinaceus.

Flavius Michael VII. Imp. a fame quæ sub ipso inualuit, cognomento Parapinaceus, Ducas, Constantini Ducæ Imp. filius, anno Imperii sui 6. & mense 6. coactus a Nicephoro Botaniate Imp. abdicaui, 7. idus Aprilis, anno Domini 1078. & monachus factus est in monasterio Studii, in quo ita laudabiliter conuersatus est, ut non longe post Metropolitæ Ephesi creatus, usque ad tempora Alexii Comneni Imp. vitam produxerit, obieritque postmodum in cenobio Manuelis.

Ioannes Ducas.

Flavius Ioannes Ducas, Imp. Andronici filius, postquam cum tribus Imp. annos 15. & menses aliquot imperasset, coactus a Parapinaceo Imp. deposita nigrata veste, capillisque detonsis, monachum habitum induit, anno Domini 1075. & monasterium quoddam ingressus, reliquum quod super fuit uitæ, in Dei seruitio consumpsit.

Nicephorus III. Botaniates.

Flavius Nicephorus III. Botaniates, Imp. qui a Nicephoro Phoca Imp. stemma ducens, genus suum ad illustrem Fabiorum veteris Romæ familiam referebat, exacto Parapinaceo, Imperator in Asia

acclamatus, anno 1078. die 8. Cal. Aprilis, imperium tenuit annos 3. & dies 8. & postmodum coactus ab Alexio Comneno. Imp. Constantinopoli abdicavit Calendis Aprilis, anno 1081. & monachus factus est in monasterio Peribleptæ, ubi paulo post obiit & sepultus est.

Manuel Comnenus.

Flavius Manuel Comnenus, Imp. Ioannis Imp. filius, paulo ante mortem, quæ accidit, anno 1180. quinto nonas Octobris, in monasterio Pantocratoris monachali veste indutus, & detonsus, ibidem obiit Imperii sui anno 37. mense sexto, ubi & honorifico tumulo conditus est.

Isaacius II. Angelus.

Isaacius II. Angelus, Imp. Andonici filius, imperii anno 9. mense 7. insidiis fratris sui Alexij in Mysia Imperio exactus, 4. idus Aprilis, anno 1195. oculis priuatus in monasterio s. Mariæ de Pera, ut monachus relegatus est. Sed anno 1203. Latinorum opera restitutus, cum aeris repentinam mutationem ferre nequireret, paulo post interiit mense Ianuario, anno 1204. ætatis suæ 60. Bizantii sepultus.

Andronicus senior.

Andronicus senior Palæologus Imp. Michaelis VIII. Palæologi filius, imperio deturbatus ab Andronico nepote, ob ignauiam suam, in monasterium detrusus est anno 1325. cum imperasset annis 43. plus minus, ubi mærore animi septuagenarius obiit pridie Idus Februarii anno 1332.

Ioannes V. Cantacuzenus.

Ioannes V. Cantacuzenus, Imp. coactus a Ioanne VI. Imp. Andronici filio Palæologo genero suo, abdicavit anno Domini 1354. & monachus factus Ioasaph appellatus est. Scripsit iam monachus,

Contra Saracenorum hæresim, pro Christiana religione, Apologias, 4. quæ excusæ sunt Basileæ in fol.

Contra Machometem, Orationes 4. impressæ ibidem.

Contradictiones aduersus Prochorum Cydonem

Alia capita contradictoria in eundem.

In eundem librum alterum : &

Paraphrasim in quinque libros Ethicorum Arist. quæ seruatur græcè Venetiis in Bibliotheca SS. Ioannis & Pauli.

Impe-

Imperatrices Occidentis vitam monasticam professæ,
& in Sanctarum catalogum relatæ. Cap. III.

S. Richarda, Caroli Crassi Imperatoris, vxor.

S.

IGHARDA, seu Richardis, Gregorii Regi
Scotiæ filia, ac Caroli Crassi Imp. vxor. Adul-
teri cum Luituardo Vercellensi Episcopo inco-
lata, aequino iudicio se ab omni uirorum com-
mixtione integram & uirginem comprobauit,
quamuis iam xii. annis in coniugio Imp. appa-
ruerit: moxque a Rege separata in Andelahense cœnobium virgi-
num in Alfaria se constructum anno 887. secessit, ibique sacro
sumpto uelamine Deo seruiens, ac uirgo permanens, ita se gessit ut
in Abbatissam postmodum eligi, & post mortem sanctarum alacris
catalogo meruerit, obiit 14. Cal. Octobris.

*Hermannus contractus in chr. ad annum 887. Fragmentum histo-
ricum cronico Alberti Argentinensis præfixum. 10. Tritemius de uirg. ill.
ord. S. Benedicti, lib. 3. c. 3. 14. Carolus Sigonius de reg. Italia, lib. 5. in fine.
Franciscus Irenicus germ. exeges, lib. 11. & alii.*

S. Mathildis, Henrici Aucupis vxor.

S. MATHILDIS Theodoricæ Saxonie Ducis filia, ac Henrici I. Ro-
manorum Regis, vxor secunda, post cuius mortem monasterium
Quindelingeborgense SS. Seruatii, & Dionysii, quod ipsa propriis
sumptibus pro filia sua S. Mathilde anno 822. ædificari fecerat, in-
gressa, Sanctimonialisque habitu induta, supra modum humilitatis
& misericordie operibus operam dedit, totamque Saxonum stir-
pem sua nobilitauit uirtute: in aduersis enim patientissima, & in
orationibus ita peruigil fuit, ut totum psalterium ante matutinas
exoluere solita fuerit. Tandem spiritu prophetico mortem pre-
dicens, migravit ad Christum die 14. Martii, anno Domini 969. ut
scriptum reliquit Abbas Vitspergensis in chronico. *De eius mona-*
chatu agunt tum eius vita, tum etiam Fasciculus temporum, & pictura
illa, quæ anno superiori typis æneis Romæ incisa est, ubi Sanctimonialis
habitu sceptrum dextra, psalterium uero sinistra tenentis, hancque de-
scriptionem habentis, S. Mathildis Regina, conspicitur.

S. Adelheidis, Lotharij, & Ottonis I. Imp.

S. ADELEIDIS, Rodulphi Italiae Imp. ac Regis Burgundie filia, Lotha-
rij Italiae primū deinde Ottonis huius nominis I. Germanie, Imp.

Vxor,

Vxor, post viri mortē longo tempore superstes de regali munificen-
tia multa ecclesiis contulit, & ad ultimum super litus Rheni flumi-
nis nobile cœnobium, Sehl se uocatum, construxit, illudq; prædiis
& aliis opibus ditauit, ubi & ipsa sanctē & religiosē viuens in pace
quieuit, anno Domini 999. die 16. Decemb. *Fragmentum historicum*
M. Alberto Argentinenſi præpoſitum ad annum 973. & alii.

S. Cunegundis, S. Henrici II. alijs I. Claudi, Imp.

SANCTA Cunegundis virgo, Sigefridi Palatini comitis filia,
ac Sancti Henrici huius nominis II. alijs I. cognomento Claudi, im-
peratoris vxor, ipſo, cum quo virginitem illibatam ſeruauit, ad
celos translato, Bambergæ in monaſterio Conſigienſi ſub Tutta
Abbatiffa Fratris ſui filia, anno Chriſti 1025. uitam cœnobialem
amplexa, conuerſionis ſuæ curſum ita inſtituit, ut poſt mortem di-
gna ſuget inter cœlicos ab Eccleſia computari: obiit die 3. Martii.
ſ. Tite. de vir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. c. 2. 59. Vita eius apud Surium Tomo
2. titio Martij, & alij.

S. Agnes, Henrici II. alijs III. Nigri Imp.

SANCTA Agnes, Gulielmi Aquitaniæ Ducis, filia, & Henri-
ci II. alijs III. vxor ſecunda, cum poſt eius mortem, Henrici filii
pueri, ac regni ſimul tutelam ſapienter ac ſtenuē adminiſtraſſet,
principum nonnullorum inuidia ab ea ſemota, anno 1069. in Ita-
liam ſe contulit, ac primum Fructuariæ monaſterio in agro Tauri-
natiæ, Imperiali ueste in monachalem commutata & ſacro uela-
mine circumdata, religioſam uitam aliquanto tempore duxit: dein-
de Romam proſecta, in eccleſia ſanctæ Petronillæ, uſque ad annum
1077. quo mortua eſt, ac in eadem eccleſia ſepulta, quietē & tran-
quillē commorata, laboris ſui præmium a Deo promeruit. *Albertus*
Cratzius metropolis, lib. 4. c. 3. Albertus Abb. ſtadenſi in chronico
ad annum 1056. Carolus Sigonius de regno Italiæ lib. 9. ab annos 1069.
& 1077. & alii.

S. Prædis, Henrici III. alijs IIII. Imp.

SPRÆDIS (quam malè Adeleidem Sigonius appellat) Ia-
riſlari Regis Ruthenorum vel Ruſſorum filia, & Ottonis marchio-
nis Stadenſis & Brandeburgi vxor prima, deinde Henrici III. alijs
IIII. Imperatoris uxor ſecunda, cum omni contumeliarum genere
ab ipſo affecta eſſet, ac quaſi ludibrio habita, in Italiam ſe recipiens
ab Urbano II. conſolata, ac ut monaſterium ingrederetur hortata
Ruſſiam repetiit, ac ibidem ſeruitio Dei ſe mancipans, anno Domi-
ni 1093. in monaſterio Bergen, uel Campen dicto, tandem obiit
meri-

meritum, in Abbatissam eligi promeruit, atque post mortem sancto-
rum agminibus coniungi. *Albertus abb. Stadenfis in chronico ad an-
num 1093. Ioannes Tritt. Abbas in chronico Hirsauzie, Carolus Sig-
nius de regno Italia lib. 9. ad annum 1093. & alii.*

*Imperatrices Occidentis Sanctimoniales factæ, sed non
Sanctæ. Cap. IIII.*

Juditha, Ludouici Pij Imp. vxor.

IUDITHA, Vuolfonis Comitis Altorfensis filia,
& Ludouici Pij Imperatoris uxor tertia, ab eo ob
consanguinitatis affinitatem iussu Gregorii Papæ
III. separata, Ambianis primum, deinde Lande-
ni in monasterio s. Mariæ, tercio in s. Cruce, mona-
sterio s. Radegundis Pictauis, uitam cœnobialem
professâ anno Domini 830. sed inde semper a uiro extracta: ad
extremum Tortonæ in Italia, eam, quam iam tertio professâ fue-
rat uitam subire coacta anno 834. ibidem tranquille postea ui-
tam finiit, anno 847. suæ conuersionis terriodecimo. *Ioan. Tri-
temius Abbas in chron. Hirs. Vignierius in chron. Burgundis ad annos
830. & 833. Crantzius Saxonis lib. 2. c. 25. Belforestius annal. Franc.
lib. 2. c. 34. & alii permulti.*

Angelpirga, S. Lotharii I. Imp.

ANGELPIRGA, sue, ut Nicolaus Clemens habet, Edilla, uel
Egidda, Etheluuolphi Angliæ Regis filia, & S. Lotharii I. Imperato-
ris, vxor prima, cum nescio quam ob causam ab ipso repudium pal-
sa fuisset, ad monasterium S. Iuliæ Brixie se transtulit anno Domi-
ni circiter 820. ibidemque Sanctimonialis habitu induta, non longè
post ad Dominum migravit. *Tabula monasterii S. Iuliæ, a Brixia
ad me transmissæ.*

Hermingarda, S. Lotharii I. Imp.

HERMINGARDA, Hugonis Saxonie Comitis filia, atque
eiusdem S. Lotharii I. Imperatoris vxor secunda, uiri sui, qui mona-
chari decreuerat propositum imitata, in eodem s. Iuliæ cœnobio
amplexata est Christam, anno Domini circiter 848. uel 850. conti-
nentiæ uelum habitumque suscipiens, in quo ita conuersationem
suam instituit, ut digna fuerit ab Amalperga, Abbatissa quarta
Sanctæ Iuliæ, in coadiutricem assumi. *Tabula monasterii S. Iuliæ
Vaille,*

Villa, Berengarii II. Imp.

VILLA, Bosonis Marchionis Tusciae filia, ac Berengarii II. Imperatoris Italiae vxor, post eius mortē, Baniberga, ubi ipse obiit, monasticam uitam professā est, circa annum Domini, 965. *loannes Trutemius in chronico Hirsaugie & aly.*

Angilberga, Ludouici II. Imp.

ANGILBERGA, Ludouici Germaniae Regis filia, ac Ludouici II. Imperatoris uxor, ab ipso repudiata, Placentiae monasterium in honorem Sanctae Resurrectionis, anno 852. construxit, & in eo usque ad uiri sui mortem, quae contigit anno 875. ieiunio & orationibus intenta permansit, omnia prius perpeti parata, quam fieri semel marito promissam fallere. Audita autem uiri sui morte, protinus Imperialibus vestib. exuta, monachales induit, & ibi illis adeo profecit ut biennio post in communem Sanctimonialium matrem fuerit electa, quibus tertio loco praefuit, & post nouennium, anno 886. a Monialibus S. Iuliae Brixiae ascita, ut Amalperga Abbatisse quae succederet, libenter annuit, & utrumque cenobium, Placentinum, uidelicet, ac Brixienſe, summa cum uigilantia gubernauit usque ad annum Domini 915. quo uiam uniuersae carnis ingressa, pro reportato talento, lucrum perennitatis acquisiuit.

ANNO TATIO.

Vocatur haec ab Aimonio monacho, lib. 5. c. 28. Engilberga; a Leone Ostiensi in chron. Caslib. l. c. 3. Angelberta; & a Joanne Papa VIII. in suis epistolis, nunc Engilberga, nunc uero Angelberga; cuius ad eam extant epistolae, uidelicet 43. cuius tit. est, Engilberga Christo dicata; 83. & 86. talis tit. Dilecta ac spiritali filia Angelbergae, ex Imperatrice Deo dicata; 91. 92. & 204. Agit & de eadem, deque monasterio ab ea constructo sub Regula S. P. Benedicti, in epistolis, 165. ad Lintbesfridum comitem; 258. ad Eunibertum Comitem; & 239. ad Gisulfum Abbatem, & pluribus alijs. Eiusdem, simul & monachatus in cenobio Placentino, meminerunt, Petrus de ripa alta; in annalibus Placentinis, & D. Felix Passarus monachus Casinensis, in libello de situ, laudibus, & prerogatiuis monasterii S. Sixti Placentiae. De translatione uero eius, ad Abbatiam S. Iuliae Brixiae, agunt Tabulae eiusdem monasterii MSS. ad me transmissae, a quibus quinta eius loci Abbatissa cognoscitur. Reliquae de eadem, & erumnae, cum exilio, quas passa est a Carolo Imperatore III. uideantur in epistolis eiusdem Joannis VIII. Papae.

Impe-

Imperatrices Orientis Constantinopolitanæ, Sanctimoniales, sub quâ tamen Regula, dubitatur.

Cap. V.

Constantina, Mauritiij Imperatoris vxor.

ONSTANTINA, Tiberij Imperatoris filia, & Mauritiij Imperatoris vxor, Augusta, Maurinio marito, & filijs a Phoca tyranno crudeliter interemptis, ipsa cum tribus filiabus, sic permittente Phoca, monasterium Constantinopoli ingressa, in eodem se, filiabusque velatis, Sanctimonialis viuere per-

prabat. Sed anno vix elapso ad Imperatorem a Petronia famula sua muliere scelestâ delata, quasi saluti ipsius insidiaretur, post longam membrorum torturam, tandem cum tribus filiabus suis Sanctimonialibus, in loco ubi Mauricius uir eius interemptus fuerat, gladio caesa est, anno Imperii Phocæ 3. Christi Domini 605. & cum ipsa ab Eunuchio Pharasmane ad s. Mammarem in suburbio Constantinopolis, ubi & uir eius cum filiis iacebant, sepulta est: quorum sepulchro hoc incisum fuit epitaphium:

*Hic sita sum Regum dolor, heu miserranda duorum,
Mauritiij coniunx, filia Tiberij.*

Quæ partu monstrante meo secunda probau,

Multorum esse etiam posse bonum imperium.

Militis huc furor, & populi leuis ira, maritum,

Me, sobolemque meam, sanguinolenta tulit.

Hei mihi, quid gemitis Nioben, ego mortua spiro,

Affera continuis saxa rigo lachrymis.

Gladibus haud Hecubæ certent loca staque nostris,

Nam leuior dolor est casus uterque parens.

Sæue quid infantes perimis, nitique, dolique,

Ignaros, etas quid dedit illa mali?

Non tibi Roma meis iam prebeo frondibus umbras,

Turbine Threycio stirpitus interii.

Maria, Constantini.

MARIA de Amnia, Armena, Augusta, & Constantini VII. Imperatoris vxor prima, anno Imperii eius quarto, qui erat a Christo nato 784. ab ipso repudiata, monasticen profiteri capillis deactis coacta est.

Enphor.

Euphrosine, Constantini.

EUPHROSINE Augusta, Constantini VII. Imp. ex Theodote re secunda, filia, in iuuentute Monasticam vitam professâ, ad nuptias deinde Michaelis. II. Balbi Imp. transit, quo mortuo ad monasterium suum anno 830. reuersa, ibidem Sanctimonialis diem clausit.

Eirenes, Leonis III.

EIRENES Attica, Leonis III. Imp. uxor, & Imperatrix Constantinopolitana pro tempore, Imperii sui anno 5. mense 2. die 6. ab administratione a Nicephoro Imp. remota, & in exilium in Insulam Lesbum acta, anno Domini 802. anno sequenti, die 5. idus Augusti in monasterio insulæ principis a se constructo, in quo uitam monasticam ducebat, defuncta, ibidem sepulta est.

Theodora, Leonis V.

THEODORA Augusta, siue Theodosia, Arsaberis filia, ac Leonis V. Imperatoris uxor, post uiri mortem, quæ contigit anno Domini 820. die 8. Cal. Ianuarii, ædio huius vitæ affecta, uelut arripuit in monasterio Dominorum nuncupato, anno 821.

Theodora, Theophili.

THEODORA Augusta, quæ & Mana ab aliis uocabatur, Paphlagona, Marini & Theoctisti, cognomento Floriæ, siue Florinæ, filia, Flauii Theophili Imperatoris, uxor: postquam a uiri morte cum filio Michaeli, Imperium annos 13. mensem 1. & dies 21. summa vigilantia, & laudè rexisset, infidiis filii circumuenta, in monasterio Sanctæ Dei Genitricis in Blachernis uelata, anno Domini 854. non longe post ex animi merore defuncta est.

Zoes, Leonis VI.

ZOES Carbonopsina, siue Carbonepsia, Augusta, Leonis VI. Imp. uxor quinta, anno a morte uiri sui 14. uel circa, Christi Domini 922. iubente Romano Lecapeno Imperatore, Sanctimonialis habitum induit in monasterio Sanctæ Euphemie, in quo consensens obiit.

Helena, Constantini.

HELENA, Augusta, Romani Lecapeni Imp. filia, ac Constantini VII. Imp. vxor, a filio Romano, Imp. post uiri mortem monasterio inclusa, anno Domini circiter 962. in summo luctu, propter eictas filias ex palatio Regio, decessit die 20. mensis Septembris, & regio funere elata sepulta est in arca parentis.

Theo-

Theophano, Romani III. & Nicephori II.

THEOPHANO Augusta, quæ ante Anastasio, siue Anastasio, cebatur, obscuro loco nata, quippe quæ Cauponaria ante fuerat, trimonio, in secundis nuptiis iuncta est Romano III. Imp. deinde Nicephoro II. Phocæ, Imp. in secundis etiam nuptiis copulata de 20. Septembris, tandem anno Domini 971. altero a morte mariti, Ioanne Zimisce Imp. in Præconæsum relegata est. Quæ postea inde clam effugiens, quum ad magnum templum confugisset, per Basilicæ excubiarum præfectum electa, in regionem Armeniorum deducta est, in monasterium recens ab Imperatore constructum, Damidæ nomine, ibidemque Sanctimoniali habitu induta, in uiduæ diem clausit.

Zoes, Michaelis V.

ZOES Augusta Constantini IX. Imp. & Helenæ Augustæ, filii trium Imp. uxor, a Michaelē V. Imp. Calaphate, imperio abdicata, in monasterio Principum dicto derondi, & Sanctimoniali habitu indui iussa est: quod cum S. P. Q. Constantinopolitanus agnoscere tulisset, ex monasterio non longe post in palatium iterum eam adducunt, exutamque monastica ueste, rursus regiam induunt. Obiit anno 1054. ætatis suæ 70.

Theodora Imperatrix.

THEODORA Augusta, prædictæ Zoes Imp. Soror, ab ipsa sua sorore societatem Imperij uerente, falso de conspiratione accusata, mense Septembri, anno Domini 1029. in monasterio Petri monachi iussa, in eodem laudabiliter uixit usque ad annum Domini 1042. Eo enim anno ex monasterio suo per Patricios Constantinopolitanoseducta, sorori suæ socia Imperii data est circa Calendas Ianuarij: quod cum per tres menses administrasset, ob teritias sororis suæ Zoes nuptias cum Constantino Monomacho puata remansit, ad annum usque 1054. Mortuo enim Monomacho & sorore, pridie Cal. Decembris, Imperium Orientis assumpsit, quod uirili animo, annum 1. & menses 9. administravit, habitu Sanctimonialis etiam inter Imperij curas ad finem usque uite retento. Obiit pridie Calendas Septembris, anno Domini 1056.

Aecatherina, Isaaci Comneni.

AECATHERINA Augusta, Bladisthlabi Bulgarie Regis filia, & Isaaci Comneni Imp. uxor secunda, abdicante marito, & monachum induente, vitam & ipsa monasticam, una cum filia unica Maria, est amplexa in monasterio palatii Myrdæi, mutatoque nomine Zena

Zena uocata, in bonis operibus perseverans obiit, & apud uirum in cœnobio Studii sepulta est. Sæculum reliquit, anno 1059.

Eudoxia, Constantini Ducæ.

EUDOXIA Augusta. Constantini XI. Ducæ, & Romani V. Diogenis, Imp. vxor, a Ioanne Ducæ, ac Senatoribus Constantino politanis, Michaelis VII. Parapinacei Imp. electi partes sequentibus, in monasterium ab ipsa conditum Piperudum nomine, etiam munita reclusa, & detenta, anno Domini 1071. mense Octobri, in eodem postea moriens sepulta est.

Maria, Michaelis VII. Parapinacei.

MARIA Alana Augusta, Michaelis Parapinacei, & Nicephori Botoniatis, uxor, post Nicephori abdicationem, Michaele Parapinaceo quondam Imperatore, ac uiro suo, tunc vero Episcopo Ephefino permittente, Sanctimonialis habitum sumpsit anno 1081. & in eo ad finem usque uitæ permansit.

SECUNDVS ORDO SECVLARIVM ad sinistram S.P.N. Benedicti depictorum,

QVI EST

De Regibus, & Reginis, secundum illud,

*Erunt Reges nutricij tui, & Reginae nutrices tue, Vul-
tu in terra demisso adorabunt te, & puluerem
pedum tuorum lingent. Esaia, 49.*

Reges facti Monachi, & Sancti. Cap. VI.

S. Sigebertus, Anglorum Orientalium Rex.

S. SIGEBERTVS, Anglorum Orientalium in Anglia Rex quintus, is qui litterarum fundamenta, Catabrigienti Academia fundata, primus in Anglia iecit, cum iam senecta esset ætate, regni administratione Egrico cognato tradita, in cœnobium Cnobbersburg, Ordinis D. Benedicti se inclusit. Vetum cum non multo post Pendas Merciorum

DDd Rex

Rex Egricum bello grauiter præmeret, Sigebertus causa iuuent
 suos de cœnobio egredi est compulſus, qui nē religionis ac indur-
 tæ uitæ immemor haberetur, eodem habitu quo in monaſterio, ſi
 virga tantum, quam inermis manibus geſtabat, exercitum moder-
 batur. ſed cum Deo ſic permittente Chriſtianorum exercitus a
 Barbaris ſuſus fuiſſet, ipſe cum Egrico rege interiit, anno Chriſti
 652. Regni ſui 17. ob eamque cauſam inter Sanctos Chriſti marty-
 res relatus eſt. Beda lib. 3. c. 18. hiſt. anglorum. Polidorus Virgilius, hiſt.
 anglorum lib. 4. Matthæus Vweſtm. ad annos 636. & 652. & alij.

S. Taſſilo II. Baſaria Rex.

S. TASSILO huius nominis ſecundus, qui a F. Petro Cratepo-
 lio corruptè Tutilo vocatur, Baſariæ Rex, uir eruditione clarif-
 mus, & pietate conſpicuus: regni cura filio Theodeberto relicta,
 monaſterium Sancti Galli in Heluetia ingreſſus, ita in eo uiuit, ut
 poſt mortem inter Sanctos connumeratus ſit & adſcriptus, anno
 Domini 880. Obiit anno Chriſti 650. Præſatus autem Theodeber-
 tus patri in gubernatione ſuccedens, genitoris ſui ueſtigia in re-
 gione fideliter imitatus eſt, at utrum eam ingreſſus fuerit, habuit
 que monachalem ſimul cum Patre geſſerit mihi incompetum.
 F. Petrus Cratep. de Epiſc. Germaniæ, in uerbo Tutilo.

S. Indicael I. Britanniæ minoris Rex.

S. INDICAEL, ſiue Inthaëluel Gohelus, Britanniæ Aſtorix,
 in Gallia Rex X. mundo ualedicens, monachus efficitur in monaſte-
 rio Sancti Maini Abbatis, in Britanniâ, ubi tranquille uitam tra-
 dens quieuit in pace. Floruit circa annum Domini 650. Franciſcus
 beſforeſtius in ſua coſmographia vniuerſali in deſcriptione Britanniæ mi-
 noris.

S. Indicael II. Britanniæ minoris Rex.

S. INDICAEL II. ſiue Indichael, præcedentis filius, patri in re-
 gnū loco undecimo ſuccedens, cum monaſticam uitam ducere in
 animo haberet, Iudoco fratri regnum tradere uoluit, quo recuſante,
 quippe quod eodem quo frater teneretur deſiderio, non dubita-
 uit Sanctus Rex cœnobij anguſtias, Britanniæ regno præponere,
 mallens in paupertate Chriſto ſeruire, quam Britanni diues im-
 rare. Monaſterium igitur S. Maini, in quo Pater uitam ducebat An-
 gelicam adiens, anno Domini circiter 651. monachum induit, &
 pro terreno & caduco regno quod contempſit, celeſte & æternum
 accepit quod concupierat. Vincentius in ſpec. lib. 23. c. 106. Floren-
 tius Abbas: & Rodolphus Agricola in uita S. Indoci, & alij.

S. B.

S. Bamba, Visigotorum Rex.

S. BAMB A, aliis *Vuamba*, Lusitanus, Visigotorum in Hispania Rex; 4. cum regnum summa cum laude, annos 9. & menses aliquot administrasset, tædio regni affectus, religionis habitum sumptum in monasterio de Pampliga inter Burgos & Vallisoleum, septemque annis ibidem sanctè exactis, ad cœleste regnum euolauit, anno Christi 689, die 15. mensis Ianuarii.

ANNOTATIO.

Monachismi auctores, *Franciscus Tarapha* de regib. Hispanie: *Ambrósio de morales*, lib. 12. c. 52. *Didacus Valera* parte 3. c. 32. *Mariana*, lib. 6. c. 12. ceterique scriptores Hispanici. *Bugianus* noster nomen *Vuambæ*, et *Bambæ*, varietate deceptus, putauit & Reges esse diuersos, talesque legendos in secundo suo colloquio lectoribus dedit: At vnum idemque nomen esse docent cum alij scriptores, tum maxime *Moralis præfatus*, lib. 12. c. 41. quæ *Vuambæ* pronuntiationem retinens, ex nummorum antiquorum lectione, eandem legitimam esse demonstrat; quæ cum Hispania diu & aspera videretur, duobus *VP*. in *B*. litteram conuersis, *Bambæ* sibi nomen formarunt. Caneatur igitur *Bugianus*. Monasterium autem illud *Pampligæ*, à *Bambæ* nomine, nunc *S. Maria de Vuambæ*, sue *Bamba*, nuncupatur, in hodiernum usque diem sub Regula *S. P. Benedicti* militans.

S. Alfredus, Northumbrie Rex.

S. ALFREDVS, seu *Alfridus*, uel *Ealfridus*, Northumbrie in Anglia Rex XIII. uir undecunque doctissimus, monachi cuiusdam inclusi rogatu, qui uisiones suas ei narrare solitus erat, cuius consuetudine non modicum delectabatur, anno regni sui undeuigesimo, Christi Domini 705. in monasterio *Maltros* indutus, monachica etiam tonsura decoratus est; postmodumque, ut quidam referunt, ob uirtutis meritum, & sapientiæ doctrinam ad Pontificatum *Lindisfarnensem* assumptus est.

ANNOTATIO.

De huius monachatu agunt *Beda* in hist. angl. lib. 5. c. 13. & *F. Venerabilis Roleninx* in fasciculo temporum, a quo *Adiulfridus* uocatur, & *Episcopus Lindisfarnensis*, sed unde illud habuerit ignoro, cum in catalogo *Presulum Lindisfarnorum* minime recenseatur apud *Mattheum Westmonasteriensem* in floribus historiæ: nisi forte dicamus in mutatione habitus, eum simul & nomen mutasse ex antiqua monachismi consuetudine, ideoque minime agnosci. Animaduertendus hic est *Bugianus* noster colloquio secundo hist. monasticæ, in duobus, primo quod

DDd 2 mona-

in nachum cœnobii Mauri, pro Mailros, fuisse dicat; secundo quod anno Domini 606. floruisse asserat, cum ut ex Beda supracitato videre est, item ex Epitome historie sue, anno Domini 705. mortuus seculo fuerit in assumptione status monastici, id est, centum annis post Bugiani computum. Corrigendus est & F. Paulus Morigia Ordinis Iesuatorum in libro de uir. ill. monachis, qui pie magis, quam verè scripsit. Cum enim verborum Bugiani sit simplex relator, nulla temporum, locorum, ac personarum habita consideratione, multa in scriptis suis inseruit, qua investigatione non modica indigent, non pauca falsa pro ueris lectoris obtrudendo. Et hæc pauca dicta sufficiant de censura Morigie, non enim hic aplogias texere, aut aliorum errores ex professo carpere intendimus, sed tantummodo quæ prudens lector cauere, & quæ eligere debeat, circa tamen alterius iniuriam, quasi digito monstrasse sufficiet.

S. Inas, Occidentalium Saxonum Rex.

S. INAS, siue ut Bedæ placet, Huu, rex Saxonum Occidentalium XI. in Anglia, artibus belli & pacis inclitus; Romam, pietatis motus, adiens, ac regno se exuens, monasticam uitam cum magno animi feruore, habitu a Pontifice sumpto, anno Christi 726. regni uero 37. aggressus, in ea ad finem usque permansit, in Sanctorum polito catalogo relatus: Polidorus, lib. 4. hist. ang. Matthæus Fuesim. ad annum 727. & alii Neotherici.

S. Trebellius, Bulgarie Rex.

S. TREBELLIVS seu Terbellis, Bulgarorum rex II. ut in consiliis æternaliter cum Christo regnaret, diuina inspiratione commotus, regnum terrenum dimisit, & ordinato in suum locum filiosque matris capitis deposuit, habituque Sanctæ conuersationis accepto, monachus effectus est, eleemosynis, vigiliis, & orationibus die nocteque intentus, anno Domini 727. regni sui, 27. Verum cum paulo post filius eius, quem regem constituerat, ad gentilitatem reuertens fuisset, in tantum indoluit, ut monasterium egressus, militie cingulum resumpserit, filiumque captum huiusmodi orbari, & perpetuo carcere mulctari; & regno minori filio trachto, cingulo militari deposito, Sanctæque religionis habitu resumpto, in monasterium ingressus, in Sancta conuersatione reliquum uite presentis tempus dedit. Auctores sunt Regino Abbas Prumiensis in chronico: Theotonius conuersionis gentium; & Io. Trittemius in chronico Hirsaugie: & alii.

S. Ceolulphus, Northumbrie Rex.

S. CEOLVULPHVS, Northumbrie in Anglia Rex XVII. is cui Beda suam inscripsit historiam, cum octennio regnasset, filius

in quietis expetens, religioni se mancipavit in cœnobio Lindisfarrensi, anno Christi 737. ubi postea moriens sepultus est iuxta S. Cathbertum Archiepiscopum, cuius miracula, quæ ad sepulchrum eius innumera fiebant, quanti apud Deum meriti fuerit indicant. *Continuator epitomes Bedæ ad annum 737. Continuator historie Bedæ, lib. 1. c. 9. Matthæus Vueslm. ad annum 733. & alii.*

S. Carlomannus, Austrasiæ Rex.

S. CARLOMANNVS, Pipini Franciæ regis Frater, Austrasiæ, & Sueviæ Rex, mundi luvius gloriam, & bona caduca contemnens, regi administratione penes fratrem Pipinum relicta, sacros recepit ordines, & in Italiam abiens, in Soracte monte primum, deinde ad populi frequentiam uitandam, in monte Casino monachū egit, anno 747. ac mirabiles progressus in omni uirtute, ac præsertim hu militate effecit: obiit die 17. Augusti, in Vienna Galliæ anno 754. ple nus sanctitate & a fratre Pipino Rege Casinum reportatus sepultus est ibidem. *Leo Ostiensis in chr. cass. lib. 1. c. 7. Carolus Sigonius de regno Italia, lib. 3. Hermannus contractus in chronico, & alii infiniti.*

S. Rachisius, Longobardorum Rex.

S. RACHISIVS, Longobardorum in Italia rex XXI. suasu Zachariæ Pontificis ita immutatus perhibetur, ut Perusia, quā obsidebatur relicta, regno quoque fratri tradito, in Casinense cœnobium se receperit, ubi post aliquot in sanctæ religionis proposito peractos annos, Deo spiritum reddidit: Regno cessit anno Christi 750. administrationis suæ, 6.

ANNOTATIO.

Leo Ostiensis, in chron. Casinensi, lib. 1. c. 8. Supplementum chron. lib. 10. Carolus Sigonius de regno Italia, lib. 3. ceterique omnes qui huius Regi gesta scriptis posteris reliquerunt, pari consensu Monachum Casinensem fuisse affirmant, ibidemque mortuum cum Leone præfato confirmat Petrus Diaconus de SS. Montis Casini, cap. 23. in hodiernumque diem visitur vinea Rachis appellata, quam ipse Sanctus plantasse & coluisse fertur. At Iacobus Guallius in suo Sanctuario Papiæ, lib. 5. c. 23. & Stephanus Breuentanus de antiquitate Papiæ, lib. 3. c. 23. a communi sententia discedentes, in monasterio S. Mariæ, quod ad Cacias dicitur, ab ipso Rege constructo, vna cum vxore, & filia de quibus tamen contraria ad iurit Leo Ostiensis loco citato votum monasticum emisisse, ibidemque sancte obisse dicunt. Quæ eorum opinio quomodo stare possit non uideo, cum ab aliis fide dignioribus Historicis, & antiquioribus, aliter doceamur; nisi forte dicamus Rachisum, post uitam, aliquo tempore in mo-

DDd 3 naste-

naſterio Caſinenſi ſanctæ exactam, ad præſatum cœnobium S. Mariæ tranſiſſe: vel certe iam in Caſino deſunctam, ibidem tranſlatam ſiſſe, & una cum ſuis maioribus ſepeliretur: quod poſtremam verofimili mihi uidetur, cum conſtet prædictum monaſterium Sanctæ Mariæ ad Caſias, ab ipſo Rachisio pro uirginibus conſtructum, in quo & eius filia. Epiphania uelata eſt: ideoque magis ſepultura locus credendus eſt, quam habitatio.

S. Taſſilo III. Bauariæ Rex.

S. TAſſILO huius nominis tertius, ac ultimus Baiotarum ſive Bauariæ Rex, a propriis ſubditis ad Carolum Magnum delatus, & Vuormatiæ publica principum ſententia condemnatus, a morte immenſa clementia regis, & conſanguinitatis intuitu, liberatus, mutato habitu, in Laurisheymente cœnobium S. Nazarii, hanc prociua Vuormatia, miſſus eſt, anno 788. in quo ſub neſte Laica (erat enim ob ſenium ſacerdotio inidoneus) ita uitam inſtituit, ut poſt mortis placibus clarens miraculis ſanctorum cœni coniungi, & catalogorum adſcribi meruerit, ut teſtatur Franc. Belforeſtius, lib. 2. annalium Franciæ, c. 13. De eius monachatu teſtes ſunt Otho Friſingienſis epſcopus chron. lib. 5. c. 29. idem Belforeſtius in Coſmographia uniuersali in deſcriptione Bauariæ; Albertus Abb. Sadenſis in chronico ad annum 788. & breuiter quotquot de rebus Bauariis ſcripſerunt. Obiit Idibus Decembris, ut ex eius Epitaphio in Krenibz cœnobio monaſterio ſi reperto apparet, quod ſic dicit,

Taſſilo Dux primum, poſt Rex, monachus ſed ad imum,

Idibus internis deceſſerat iſte Decembris. Item alius de eodem.

Abdicor imperio, ſacris deuotus, & æuum

Cum monachis uitæ, relligioſus ago.

S. Salomon III. Britanniæ minoris Rex.

S. SALOMON, huius nominis III. Britanniæ minoris Rex, XXIII. & penultimus, cū ab hoſtibus perſequeretur, pro reſugio in tam monaſticam amplexus eſt in monaſterio S. Maini (ut quidam volunt) ubi loci religioſe & innocenter dum uideret, ab inimicis ſuis circumuentus, & oculis priuatus, ab eis tandem, cum Albigone filio, cui regnum dimiſerat, Chriſto martyr conſecratus eſt anno Domini 874. Franciſcus Belforeſtius in coſmo. uniuersali, in deſcriptione Armorica, & in magnis annal. Franciæ, lib. 2. c. 55.

S. Svatocopius, Moraniæ Rex.

S. SVATOCOPIVS, ſive Santocopius, Moraniæ Rex, ordinis penultimus, ſed primus in ſuſceptione ſacroſanctæ fidei, cum ab antiquo

mandiu feliciter regnasset, & ab Arnulpho Imperatore uictus, fugit sibi salutem quaesivit, Eremum petiit, & in monastico habitu in monte Sambri, usque ad uitae extremum, tribus monachis quibus coniunctus erat incognitus permanfit, quibus tamen in obitu suo, quis esset patefecit. Floruit anno Domini 890. *Aeneas Silius in historia Boemica, c. 13. & alii nonnulli ab ipso mutati.*

Reges, facti Monachi, sed non sancti. Cap. VII.

Ethelredus, Merciorum Rex.

ETHELREDVS, VII. Merciorum in Anglia Rex, post regnum summa religione annis 30. administratum, regalem aspernatus uitam, rerum summam Chenredo nepoti restituit, coenobiumque Ordinis Diui Benedicti apud Bardoneiam, quod erat in eadem eius ditione, ingressus, in eo ita uirtutibus profecit, ut etiam deinde Abbas sit effectus circa annum Domini 704. *Beda in hist. Angl. lib. 5. c. 20. & in epitome, ad an. 704. Polydorus, lib. 4. de gestis Angl. Matthaeus Vuestm. ad annos 692. & 705. & alii.*

Coenredus, Merciorum Rex.

COENREDVS, seu Chenredo VIII. Merciorum in Anglia Rex, posteriorem uitam Ethelredo patruo magis inuidens, quam priorem, cum annos tantum quinque regnasset, Romam cum Offa Orientalium Saxonum Rege proficiscitur, ubi monachus cum socio factus an. Domini 710. sub habitu monachali Benedictino uitam finit, ac Romae sepultus est. *Beda, & Polydorus, locis citatis, & Matthaeus Vuestm. ad annum 710. & alii.*

Offa, Orientalium Saxonum Rex.

OFFA, Saxonum Orientalium in Anglia decimus Rex, mirae indolis adolescens, iucundi vultus, etate floridus, & apud suos ciues maximae dilectionis, coniugis Chinesuithae hortatu, cuius nuptias illa spreuerat, celestes suspirare doctus amores, Romam perrexit, ibique a Papa Constantino deorsus, & monachalibus induitibus, anno Christi 710. ecclia regna deuotus conscendit. *Beda, lib. 5. c. 20. Contractus in chron. ad an. 709. Matthaeus Vuestm. ad an. 710. & alii.*

Eadbertus, Northumbria, Rex.

EADBERTVS, seu Egbertus, Northumbria in Anglia Rex XVIII. & S. Ceoluulphi Regis & monachi successore, post viginti suae potestatis annum, regnum filio Osouulpho relinquens, monasticum institutum cum eodem S. Ceoluulpho in eodem monasterio Lindisfarnensi arripens, anno Domini 758. illud ad mortem usque inuiolabiliter tenuit. *Continuator epitomes Bedae ad annum 758. Polydorus, lib. 4. Matthaeus Vuestm. ad annum 757. & alii.*

Fortunius, Vasconum in Nauarra Rex.

FORTVNIVS Garfias, Garfiae Inici filius, tertius Vasconum & Nauarrae Rex, cum regnum uaria fortuna annis sexdecim administrasset, eo abdicato, ac Sancio fratri dato, habitum monasticum in monasterio S. Saluatoris Leirensis anno Christi 901. suscipiens, ea uocatione usque ad annum uitae suae 126. permansit, mortemque in coenobio praefato sepultus est. *Ambrosius moral. in bist. lib. 15. c. 36. & 49. & Io. Mariana, lib. 8. c. 4.*

Alphonsus III. Legionis Rex.

ALPHONSVS, huius nominis III. Asturum & Legionis in Hispania Rex XVI. post regnum per annos quinque & menses septem iuste administratum, pietate, ut creditur, ductus, uitam monasticam ad Diuorum Facundi & Primitiui in Samos professus, regnum fratri Ramiro cessit, anno Domini 904. Verum post poenitentia ductus, cum ad regnum amissum aspiraret, a fratre captus erotis oculis in coenobio S. Iuliani Legionis perpetuo relegatus est. *Franciscus Tarapha de regib. Hisp. Ioannes Oforius de iisdem. Ambrosius moral. lib. 16. c. 5. & 17. Didacus Valera parte 4. c. 16. & Mariana, lib. 8. c. 5. Alisea lib. 4. c. 48. & alij Hispanici scriptores.*

Constantinus III. Scotiae Rex.

CONSTANTINVS huius nominis III. Scotorum Rex horum ingenti praelio ab Anglis superatus, siue coelestis uitae studio incensus, siue humanae uitae odio inflammatus, regno se abdicauit, uitaeque monasticae reliquum aetatis suae tempus in coenobio Diui Andree conferrauit, in quo gloriosam postea mortem confecit anno Christi, 943. regni sui 40. & ingressus in religionem anno 5. ut auctores sunt, *Hector Boetius in historia Scotorum, lib. 11. in principio, et Iuanes Leslaus Episcopus Rossensis in hist. Scotorum, lib. 5. & alij plerique.*

Salomon, Hungariae Rex.

SALOMON, Hungarorum in Pannonia Rex VI. a Pastrebus suis fugatus, regnoque exutus, cum castigantis Dei manum inteller-

ellexisset, spiritu afflatus diuino, & salutari poenitentia percitus, habitum religionis sumens in solitudinem patriæ se recepit, & qui ferociores se hominibus exhibuerat, eo mitiorem deinde se Deo præstitit, & sic bonis operibus plenus Polæ, ubi & sepultus est Deo Opt. Max. spiritum reddidit. Religionem intrauit anno Christi, 1077. regni sui 11. *Antonius Bonfinius de rebus Vngaricis Decadis 2. li. 4. & Abrahamus Baxschaj, in chronologia regū Vngariæ. Michael Riquius de Regibus Hungariæ, lib. 2. & quidam alius versificator in hoc efflicto.*

Donec ad extremum, pietatem vestre professus,
Mortua desertis condidit ossa locis.

Reges, habitu tantum monachi, sed non professione.

Cap. VIII.

S. Sebbi, Saxonum Orientalium Rex.

SEBBI, Saxonum Orientalium in Anglia Rex VII. cum annos 30. in regno exegisset, correptus infirmitate graui, licentia agre ab uxore obtenta vt Dei tertio se mancipare posset, Valdere Episcopum Londoniensem adiit, & per eius benedictionem habitum religionis in monasterio SS. Petri, & Pauli Londini, quem diu desiderarat accepit, summa pecuniæ non parua prius pauperibus erogata: & paulo post quasi leniter obdormiens, sine vlllo sensu doloris emisit spiritum, anno Domini 676. die 29. Augusti. *Beda in hist. Angl. lib. 4. c. 11. & alij neotherici qui ab eo acceperunt.*

S. Vuenceslaus Boiemie Rex.

SVENCESLAUS, primus Boiemie Rex, cum emissio uoto monachari iam decreuisset, & ea de causa ad Pontificem Romanū legatos misisset, ut benedictione sua percepta liceret ei inter Diui Benedicti sodales vitam agere, insidiis matris & fratris circumuentus, & in conuiuio occisus, quod pie concupierat & vouerat, ad perfectum perducere quamuis impie sit prohibitus, martyrio intercedente, palmam tamen monachismi non amisit. Coronatus est monachali, & martyrii corona anno Domini 938. die 28. Septembris. *Aeneas Silvius in hist. Boiemie, c. 15. & Ioannes Dubravius in hist. Boiem. lib. 5.*

Baldni-

Baldwinus II. Hierosolymorum Rex.

BALDWINUS huius nominis II. tertius Hierosolymorum Rex cum in grauem aegritudinem incidisset, & videns sibi mortis imminere diem, de propriopalatio egressus, supplex & humilis, regio sibi deposita, in conspectu Dei, in palatio Patriarchæ, quia loco Dominicæ Resurrectionis erat uicinior, se transferri disposuit, ibique uocatis Filia & Genero, coram regni principibus, regni curam eis tradidit: ipse autem uerus Christi confessor, habitum religionis assumens, & uitam regularem, in cœnobio S. Sepulchri transigendam, si uiueret, professus, paulo post spiritum Deo reddidit, anno 1131. die 21. Augusti, regni sui 13. sub Monte Caluaria in Golgotha sepultus, Gulielmus Episcopus Tyri de bello sacro, lib. 13. c. 28. Ioannes Nauclerus, lib. 2. chronographiæ, generatione 38. & alii.

Stephanus II. Hungaria Rex.

STEPHANUS huius nominis II. decimus Hungarorum in Pannonia Rex, multis rebus pace & bello præclare gestis, duodeuigesimo potestatis suæ anno, Christi 1131. regno se abdicans, in penitentia signum, monachalem habitum Agriæ sumpsit, & in eodem ibidem diem extremum clausit. *Ant. Bonf. Decad. 2. lib. 6. & Abrahamus Baxschay in chrono. regum Hung. et alius quidam sic de eo uersificati.*

Mortuus informi restituit membra cucullo,

Hæc pia mutata symbola mentis erant.

Ioannes Raulinus in sermone ultimo super epistolam totius anni, quem perquitur & Gonsalvus Illescas in hist. pontif. lib. 5. c. 1. hunc pro S. Stephano primo, Hungariæ Rege agnoscunt, & Casini uitam monasticam egrediuntur: sed errant in æquinocis, nunquam enim S. Stephanus primus monachus fuisse perhibetur, nec hic secundus monachus Casinensis, sed Agriæ, monasterio Casinensi subiecto, ut & reliqua Hungariæ cœnobii, in his igitur ueniunt emendandi.

Ericus, Daciæ Rex.

ERICUS, huius nominis VI. Daciæ Rex LXXVIII. cum in lethalem morbum incidisset, quia corpori non poterat, Spiritui consilium cupiens, regiam vestem cucullo Benedictino permutat, uocataque militum cohorte, palam regno renunciat, anno Christi 1190. regni sui decimo. *Albertus Crantzius Dania, lib. 3. c. 23.*

Reges, facti quidem Monachi, sed coactè, quorum locus professionis constat. Cap. IX.

Pipinus, Aquitania Rex.

PIPINVS, Pipini filius, Ludouici Pii Imperatoris Nepos, Aquitania in Gallia Rex, a Carolo Caluo Imperatore patruo suo captus, in cœnobio Sancti Medardi Sueffioni Augustæ uitam monasticam ducere coactus anno Christi 899. sequenti duorum monachorum opera euadens, fuga quidem sibi cōsilere cepit: sed a Carolo denuo retentus, apud Syluanectum Gallicæ oppidum in arctissima cuiusdam cœnobii custodia ad diem usque mortis asseruatus est. *Nicolaus Vignierius in chron. Burgundie, ad annum 891.*

Carolus, Aquitania Rex.

CAROLVS, Pipini filius, & Pipini præcedentis frater, Aquitania & ipse in Gallia Rex, ab eodem Carolo Caluo Imperatore captus in cœnobio S. Petri Corbeia Gallicæ monachum proficere iussus est: inde tamen elapsus a Ludouico Germaniæ Rege patruo suo in Fuldensi monasterio commendatus, eodem postmodum procurante in Archiepiscopum Moguntinum creatus est anno Domini 896. & munere Episcopali annis septem digne administrato, obiit anno 863. pridie nonas Iunii, ad S. Albanum sepultus. *Nicolaus Vignierius in chron. Burgundie ad annum 851. & Tritemius de hist. Lord. S. Ben. lib. 4. c. 91.*

Ludouicus iners, Franciæ Rex.

LYDVICVS cognomento inutilis, Carlomani fil. Francorum in Gallia Rex XXVII. a patris interitu administrationem regni nactus, in eo se adeo turpiter gessit, ut regio nomine indignus ab omnibus fuerit iudicatus; obidque a regni Proceribus regno deturbatus, monachum apud sanctum Dionysium induere adegerunt, anno administrationis, suæ 2. Christi 885. in quo tandem vitam eunti morte commutauit, & in Chellensi cœnobio vnde olim uxorem pepererat sepulturam meruit. *Franc. belfor. in sua cosmographia in descriptione ciuitatis Parisiensis, & alii nonnulli.*

Reges,

Reges, coacti Monachati, quorum locus Monachismi
ignoratur. Cap. X.

Tolgan, Visigothorum Rex.

TOLGAN, seu Tulgas, Visigothorum in Hispania
Rex XXX. cum admodum puer patri in regnum
successisset, a Gothis ob ætatem imbecilem spre-
tus, captus, & in cœnobium quoddam Hispanie
detrusus anno Domini 644. regni sui secundo an-
no in conuersatione monastica uitam finit.

Crantzius in sua Suecia, lib. 4. c. 37. Sigebertus in chron. ad ann. 684. &
alii. Ille scias tamen in historia Pontificali, & Io. Mariana de reb. Hisp.
li. 6. c. 8. id pernegant, propria eum morte Toleti defunctum assenerant,
lector quod velit sequatur, nolumus enim in re dubia auctoritatem
uicium auctorum antiquiorum infringere, ut alteram eamque recentiorum
comprobemus.

Eboricus, Sueuorum Rex.

EBORICVS, aliis Euricus, Mironis filius, Sueuorum in Hispania
Rex VI. cum regnum anno uno tenuisset, ab Andeca tyranno cap-
tus, & in monasterium iniectus, monachi profiteri iussus est, an-
no Domini 583. Ioannes Vaseus in chron. Rodericus Toletanus de reb.
hisp. lib. 1. c. 21. Mariana, lib. 5. c. 1. Ambrosius moralis, lib. 11. c. 71.
& alii multi.

Andecas, Sueuorum Rex.

ANDECAS, Sueuorum & ipse in Hispania Rex VII. eadem qua
Eborico fecerat passus, & a Peouigildo Visigothorum in Hispania
Rege, regno priuatus ac in quodam cœnobio Pacensis ciuitatis de-
tonsus, presbyterij postmodum honore ibidem decoratus est. *Ande-
cas in Eborico citati.*

Bernardus, Italie Rex.

BERNARDVS, Pipini filius, Caroli Magni Imperatoris nepos
Rex Italie aui voluntate coronatus, cum Ludouicum Imp. partem
suam aditu Italia prohibere, ac regno Franciæ, quod ad se pertine-
re iam pridem quorundam assentatorum blanditijs persuasus erat
exuere institueret; eius hostili aduentu territus, a suisque deserta-
tus, armis abiectis, apud Cabellonem Heduarum, urbem Burgun-
diæ, ipsi se tradidit, anno Domini 818. A quo in Germaniam abdu-
ctus, & Aquisgrani iuxta leges Romanas & Salicas ad capitis sup-
plicium

plicium condemnatus, sed uita donatus, luminibusque orbatuſ, in monaſterium quoddam incluſuſ eſt; in quo poſtmodum mærore uitam finiit XV. Cal. Maii, an. 818. ſepultuſ Medioli in eccleſia S. Ambroſij. *Genealogia Regum Franciæ.*

Magnuſ, Noruegiæ Rex.

MAGNVS, II. Noruegiæ Rex VI. ab Haraldo ingenti prælio victuſ, captuſ, oculiſ, ac genitalibuſ priuatuſ, & poſtremo in monaſterio detentuſ; uitam illic cœnobiticam ducere compulſuſ eſt, anno Domini 1132. regni autem ſui 40. *Albertuſ Crantziuſ in ſua Noruegia lib. 5. c. 6.*

De quibuſdam tam Regum filiis, quam alijs, qui ex choro Monachorum aſſumpti, ad regalem promoti dignitatem, in ea poteſtate obierunt.

Cap. XI.

Sigbarduſ, Londonienſiſ monachuſ, Saxonum Orientalium Rex.

IGHARDVS, Sebbi Saxonum Orientalium Regiſ filiſ, a prima etate in monaſterio SS. Petri, & Pauli Londini monaſticam uitam profeſſuſ, Patre abdicante, ut contemplationi rerum cœleſtium in habitu monaſtico faciliuſ uacare poſſet, hic impiuſ ueſtem monachalem reſpuit, & pro regno cœleſti quod accepturuſ erat, terrenuſ arripuit, & Saxonum Orientalium Rex VIII. acclamatuſ, anno Domini 676. poteſtate regia uſuſ eſt annis decem; anno 687. iuſto Dei iudicio a Ceadualla Saxonum Orientalium Rege, cum fratre Fredone, quem ſibi coadiutoreſ elegerat, regno pulluſ, meritaſ remeritaſ & impieratiſ ſuæ poenâſ luit, & in exilio miſere uitam finiit. *Beda in hiſt. angl. lib. 4. c. 11. & 12. & alij ab ipſo mutuati.*

Chilpericuſ II. Kalenſiſ, Franciæ Rex.

CHILPERICVS II. iſ qui a Pipino Duce, & aula præſecto in cœnobio S. Mariæ de Kale, non longe a Pariſiſ, attonſuſ, mutatoque nomine Daniel nuncupatuſ fuerat, Clothatio II. a maioribuſ Franciæ oppoſituſ, ſed ſemper a Carolo Martello, qui Clotharij parteſ ſequēbatur uictuſ, cum aliquot meſeſ regnaſſet in gloriuſ, ad monaſteriuſ ſ. Emerani Ratiſponæ relegatuſ eſt: vnde Nicolauſ Cle-

mens

mens in epigrammatibus Austrasie sic de eo loquitur:

Qui vittis solitus fuit insignire Sacerdos,

Tempora, Chilpericus Rex diadema gerit:

Et infra.

Regnorum pondus deiecit inuile Regem

Præfecitque sacris ante cuculligerum

Vittraheret latam claustris inglorius alium.

Dum male Rege sub hoc res stabat Austrasia.

Cogere discat opes Princeps, & parcere partis,

Et regni discat Rex memor esse sui.

Inde tamen mortuo Clothario reuocatus, regnoque pristino restitutus per eundem Martellum Regij Palatii maiorem, sub eius cura & auctoritate, vigesimo, siue ut uolunt alii, decimono nono loco Francis quinque alijs annis imperauit. Quod egregie produnt Berardus di Gherardo nobilis Burdegalensis in elogijs Regum Franciæ, sic inquit.

Martello debet regnum, Danielque vocatur,

Sacra prius, mox Gallorum ardua munera curans.

Sic mystes, sic Rex, sic mutat sacra prophanis.

Et Nicolaus Clemens supracitatus,

Exortem Regni sua fors reparauit honorem,

Claustris, non castris, qui retinendus erat.

Obiit Attignii, anno Christi 726. sepultus Nouioduni in Ecclesiæ Cathedrali.

ANNOTATIO.

Agunt & de huius Monachismo, Paulus Aemilius in hist. Franc. lib. 1. circa finem: Belforestius in annal. Franc. lib. 1. c. 45. & alibi, nullique alij Gallici scriptores quos breuitatis causa prætereo. Condonandum Bugiano nostro colloquio suo secundo, eiusque in omnibus sequacibus, Paulo Morigia, lib. 3. c. 18. de illust. vir. qui fuerunt religiosi, qui monachum Kale etimologiam ex lingua Gallicæ ignorance non intelligentes, oppidum Caletum Gallie Belgicæ ad mare contra Britanniam commentati sunt, in eoque in quodam cœnobio hunc Chilpericum monachum suspicauerunt. At quam longe a via aberrauerint, videre est cum ex Bedæ hist. angl. lib. 3. c. 8. & lib. 4. c. 23. tum etiam ex vitæ s. Batildis Regine qua est apud Mosandrum Tomo 7. Suriy, die 26. Ianuarij, ubi inter cetera auctor sic loquitur: Largiebatur uero (uidelicet Regina Batilda) per religiosorum cœnobiorum integra prædia & siluarum aditus, quo pacto Cœnobium Kale Sanctimonialium Virginum in pago Pano-

laco, unda circumfluente Matronæ fluminis, decentissimè ædificatus, &c. Quorum error, eo grauior est, quod nonnullos nostræ ætatis graues viros secum in errorem traxit, uti ad Sanctâ Batildem Reginam dicemus.

Theodoricus ij. Kalensis, Franciæ Rex.

THEODORICVS II. cognomento Kala, a monasterio S. Mariæ de Kala, quod non procul a Parisijs constructum est, in quo ab ineunte ætate uitam Monasticam professus fuerat, a Chilperico II. patre suo euocatus, ab eodem ex testamento 20. uel 21. Francorum Rex creatus est anno Domini 726. ex monacho ergo Rex factus, potestatem regiam habuit annis 15. obiitque anno 741. & in monasterio Sâ Dionysiano sepultus est. Belforesius in Cosmographia, & in uitalibus Franciæ, lib. 1. cap. 46. & alij.

Alphonfus II. Castus, S. Facundi, Asturum, & Legionis Rex.

ALPHONSVS II. cognomento Castus, quod a perpetua uite castitate meruit, uitam enim monasticam in monasterio, dicto Domini Sanctus, quod nunc Sancti Facundi titulum obtinet, puer professus, uotum semel emissum infringere nunquam uoluit, sed virgo e cœnobio egressus, virgo in æuū peruenit: a Veremundo, patre suo monachari iterum uolente ex monasterio dispensatione Pontificis euocatus, Hispanis Rex in Ordine nonus datus est, Asturumque & Legionibus præfuit annis 41. Vir fuit omnibus uirtutibus, optimo principe dignis, præditus, & multis prælijs contra Mauros bene, & feliciter gestis: tandem pacifice obdormiens ad Diuæ Virg. ædem Oueti sepultus est, anno Dom. 844. ætatis suæ ann. 85.

ANNO TATIONES

Huius Alphonfi Casti ante regnum monachatum prodit D. Gofaluus Piescas, Abbas S. Fromæ, lib. 4. Hist. Pontif. c. 85. his patrijs uerbis. En la historia dicha de Sahagun se afirma, que fue este Sancto Rey Monje professio de aquella casa, y a esta causa nunca quiso conoseer Muger, por el uoro que hizo, onde uiuo llamarle el Casto. Præfatum autem monasterium prius vocabatur, Dominus Sanctus, & inde a Sanctis Facundo & Primitiuo, denominationem accepit; quod nomen postmodum procedente tempore ita immutatum est, ex corrupto loquendi more, ut iam passim monasterium Sabagun, quasi diceret San Facun, iteris immutatis nominetur. Ambrosius tamen Moralius, lib. 13. c. 18. Hist. Hisp. dicit in honorem SS. Iuliani & Basilissæ ab Argerico Abbate primum consecratum, & successu temporis in SS. Facundi & Primitiui transmutatum fuisse.

Simeon,

Simeon Græcus, Bulgaria Rex.

SIMEON, cognomento *ἡμισυρος*, id est, semigræcus, a pueritia de-
zantii Demosthenis Rhetoricam, Aristotelisque syllogismos edu-
ctus, & inter sui temporis Philosophos vnus ex præcipuis habuit
relictis bonarum artium studijs, Sanctæ conuersationis habitum
sumpsit. Verum paulo post regnandi cupiditate deceptus, ex pla-
da monasterii quiete, ad sæculi procellam transiens, duodecim
Bulgarorum in Misia Rex creatus est anno Domini, circiter 886.
Et per quinquaginta ferè annorum spatia, quibus regnum tenuit,
Græcos mirabiliter attriuit, in quos crudelius debacchatus est, quæ
Christianum regē deceret: Sed tandem a Croatis populis, quos in-
uaserat, superatus, omni exercitu suo ad interuersionem delicto,
audito mortis genere, crudelitatis suæ pœnas luit. Dum enim quæ-
dam Ioannes, Imperatori Romano Lecapeno nunciallet, statim
in summo fornice Xerolophi versus occasum positam, in Syme-
onis Regis Bulgaria formam conuersam esse, cuius statum caput
amputaretur, Symeonis interitum consecuturum; Imperator Ioan-
nis monitis obtemperans, columnæ caput abscidit, eademque huius-
modi accurate pericrutatus comperit, in Bulgaria Symeon Rex ve-
ta functus est, morbo comitiali correptus, anno Domini, ut quidam
uolunt, 927. uel 942. *Sigebertus in chron. ad annum 926. & Liutpran-
dus Ticinensis lib. 3. c. 8. de monachatu: Zonaras, annal. Tomo 3. Ioan-
nes Cuiuspalates, in compendio historiarum, & alij, de mortis genere. In-
grianus colloquio 2. hist. monast. ex Rege monachum factum affirmat, quod
vnde acceperit ignoro, cum auctores citati, Liutprandus maxime, cui
auctoritati innititur Bugianus, nihil de eo simile loquantur, nideret
mibi hac in parte emendandus.*

B. Casimirus, Cluniacensis, Polonie Rex.

B. CASIMIRVS huius nominis I. post Patris sui obitum cum
matre Rixa a Polonis regno exactus, Cœnobium Cluniacense prope
Matisconem ingressus, Deo sub arctissima regula se deuotum, &
mutato nomine Carolus vocatus, in eodem postmodum monas-
terio, ob uitæ bene actæ meritum, ad Diaconatus ordinem ascendit:
ex quo a Polonis iam facti penitentibus, dispensatione Pontificis
reuocatus, & Rex Poloniæ Tertius factus, tanta iustitia, & clemen-
tia populum sibi commissum, per 18. annorum spatium, rexit
moriens 4. Cal. Decemb. anni 1058. conspectu meruerit Diuini
beari. *Chronicon Cluniacense MS. Martinus Cromerus in historiâ Po-
loniæ lib. 4. & alij Polonici scriptores.*

Alphon-

Alphonsus VI. S. Facundi, Hispanie Rex.

ALPHONSUS, VI. Sanctio fratre mortuo sine liberis, habitum monasticum, quem in cenobio SS. Facundi, & primitivi suscepit regem, regalem quaesivit, & Rex XXVII. Asturum & Legionis, Castellae vero tertius factus, in eo honore per annos 43. permansit. Natum concessit anno Domini 1108. & in monasterio praefato sepultus est. Didacus Valera in gener. hist. parte 4. c. 45. Franciscus Yuannes in comp. ill. ord. S. Ben. Ille fecit in hist. pontif. lib. 3. cap. 4.

Bela II. Demesiensis, Hungarorum in Pannonia Rex.

BELA II. cognomento Cæcus, Stephano Rege Hungariae sine filiis defuncto, ex cenobio Demesiensi, in quo a Colomanno Patrio Rege, simul cum Almo patre suo detentus fuerat, ac luminibus orbatus, reuocatus, & Pannoniae Rex XI. acclamatus, simul ut rerum potius est, mira sapientia regnum pacavit: quod cum annis 10. tenuisset, obiit anno Christi 1141. & Albæ Regali sepultus est. Ant. Bonfinius, de reb. Hung. decadis 2. lib. 5. & Lufignanus corona 4. c. 22.

Vladislaus V. S. Benigni Polonie Rex.

VLADISLAUS, V. Albus, Dux Gnikouienfis, uaria fortuna iactatus, uendito Ducatu Ludouico Regi Vngariae, & Poloniae, Cisterciensis (ut nonnullis placet) factus monachus, nec multo post, mutato consilio, Diuione in Burgundia Benedictinorum religioni, in cenobio Sancti Benigni, addictus; inde a Regni Polonici proceribus euocatus ad regnum, Argentinae dum illuc tenderet mortuus, in S. Benigni monasterio reportari uoluit, ubi & sepultus est cum hoc epitaphio.

Hic iacet vir illustris, & deuotus Dominus Boladeslaus quondam Dux Albus Poloniae, monachus huius monasterij per plures annos existens: postmodum dispensatus per Papam pro successione regni Poloniae; obiit in ciuitate Argentinae, hic eligens sepeliri. Anno Domini. M. CCC. LX. XXI. Anima eius requiescat in pace.

Franciscus Belforestius in sua vniuersali cosmographia, in descriptione Ciuitatis Diuionensis: & quidam Probus in oratione ad Gallos & Iornatas impressa cum Martino Cromero.

De ijs qui ex monachis Reges creati, iterum abdicato Re-
gno monachi facti sunt. Cap. XII.

Childericus III. Kalensis, Franciæ Rex, & S. Emerani.

HILDERICVS III. cognomēto Stupidus, a re-
ris in cœnobio S. Mariæ de Kala iuxta Parisios ut
tonsus, Fratrem Theodoricum II. sine prole ē migra-
sublato, omnium acclamatione de monasterio ex-
tractus XIX. & ultimus Merovingorum in Ga-
lia Rex creatus est. Sed cum more maiorum omni

negotio domi forisq̃ in Pipinum aulę Prefectum relegato, a con-
spectu vulgi sese abdere, uoluptati duntaxat indulgere, neminem
admittere, neminem audire, nihil cognoscere consuefecerit: hanc lib-
erā oblatā ad regnū perueniendi occasionem Pipinus nactus, Childericum
mores Zacharię Pontifici Romano quam potuit diligentissime de-
lineauit, cuius postea auctoritate hūc regno exutum, monasterio Do-
ui Emerani apud Ratisbonam inclusit, an. 750. regni sui 9. Unde et
mē successu tēporis euocatus, primus Abbas s. Mauricii Noniensi
stitutus est, ubi & sepulturam meruit, succedente sibi in regimine
Benedicto Abbate. Franciscus Belforestius in cosmog. & in annalib.
Franc. lib. 2. cap. 1. Franciscus Trenchicus germ. exeges, lib. 1. in litteris
N. & alij Gallici scriptores, qui nec uerbum quidem loquuntur de cœno-
bijs San. Dionisiano, vel San. Germano, quæ Bugianus noster recitat.

Veremundus, S. Facundi Hispaniæ Rex.

VEREMUNDVS, ex monacho SS. Facundi & Primitiui, Asturici,
& Legionis in Hispania VIII. rex creatus, postquam regnum suum
duobus summa equitate, & iusticia administrasset, in memoriam re-
uocans quod sacris olim fuisset initiatus (Diaconi enim sacrum Ce-
dinem in monasterio ante regnum suscepit) abdicauit, & pariter
Alphonso rege constituto, ad cœnobium suum de Sahagun reuer-
sus ann. 791. ibidem in ueste monachali uitam finit, anno Domini
793, sepultus Oueti in monasterio S. Ioannis de Corias, ubi trans-
latus ab Alphonso Sapiente, uisitur eam sequenti epitaphio.

Sepulchrum Regis Beremundi, & uxoris Domine Ozenda, & in-
fantissæ Domine Christinæ. Translati a Ciella.

ANNO TATIO.

Monachismi auctores sunt Franciscus Tarapha de regib. Hisp. Iuan-
nes Oforius, de iisdem, Didacus Valera, parte 4. c. 9. & Illescas in hist.
penins.

patif. lib. 4. c. 8. sic inquit: Y el (Veremundus Rex videlicet) se fue a monasterio de Sahagun, donde rescibio el habito de S. Benito, y murio en el, como parece por una historia de mano que ay en aquel monasterio, muy antiqua. *Mortis vero & sepultura meminerunt, Morales, lib. 13. cap. 29. Mariana, lib. 7. c. 7. & 9. & alij Hispanici scriptores.*

Ramirus II. S. Pontii, Aragonie Rex V. & S. Petri.

Ramirus II. Sanctii I. Aragonie in Hispania Regis filius, a prima iuuentute monachus cœnobii S. Pontii de Tomeris in Territorio Narbonensi ad Iauri Fluminis ripas, sub Frotardo Abbate; deinde SS. Facundi & Primitiui in Hispania Abbas, mox Pompeionensis, tandem Rotæ & Barbastri Episcopus nominatus; Petro, & Alphonso fratribus suis, Aragonie Regibus sine mascula prole mortuis, non magis studio gentis quam necessitate, ad uitandos hereticos motus, Romani Pontificis uenia, regnum sumere, & sobolis generandæ causa, uxorem ducere, compulsi sunt. Osce regis insignia desumpsit, cum Pontificis insulis regni purpuram, & diadema iungens; factumque est, ut Rex, coniux, & Sacerdos idem nominaretur & esset. Agnes, Gulielmi Comitis Pictauensis soror connubio iuncta. Cum uitæ sanctitate, religionem coniunctam habens, S. P. Benedicti habitum sub uestibus regalibus continere gessit, ecclesias frequentauit, monasteria & Sanctorum ædes multas ædificauit, totusque in operibus pietatis perseverans, tandem in cœnobio S. Petri ueteris, ab ipso in Osca ciuitate constructo, ac monachis Benedictinis donato, regni resignatione Petronille filie prius facta anno 1137. reliquium uitæ, in habitu quem ante regnum gesserat exegit. Decennio autem in pœnitentiæ luctu peracto, diem obiit anno Domini 1147. & in cœnobio Sancti Petri sepultus est. *Lucius Marineus de reb. Hisp. lib. 8. circa finem. Ioannes Vaseus in chron. capit. 18. & alij Hispanici scriptores.*

*De nonnullis, qui ex Regibus Monachi facti,
iterum habitu relicto Reges creati sunt.*

Cap. XII I.

Theodoricus I. Franciæ Rex.

THEODORICVS; huius nominis primus, XI. Merovingorum in Gallia Rex, ab Ebroino aule per-
fecto in Fratræ Clotharii defuncti locum suc-
cessit, propter immanem tyrannidem, ac turpes
uoluptates, ad S. Dionysii monachorum con-
viciu relegatus, anno 667 ibidem per annos duo-
decim uitam monasticam habitu, & tonsura duxit: sed post fratris
Childerici interitum, ueste monachali reiecta, ad pristinam regni
dignitatem. Hanc cum annis quindecim tenuisset, a Pipino
baptie Duce bello uictus caprusque, biennio ab hinc obiit anno
Domini 693. & in monasterio S. Vedasti ord. S. P. Ben. apud Arem-
bates sepultus est. De quo sic in suis epigrammatibus canit Be-
atus de Gerardis;

Hic in cœnobium coniectus sacra corona

Mutans, in solium regnumque reponitur, vni

Ebroino, cui mens a recto est deuia, credit

Et Nicolaus Clemens in suis Austrasiæ Regibus:

Qui Monachus fuit attonso raroque capillo

Qui coluit cera, lampade, farre, Deum

Austrasios, Gallos, hæres, Fratrisque, patrisque

Rex Theodoricus, gratus vrisque, regit.

*Aimonius monachus de gest. Franc. lib. 4. c. 44. Belforestius in
nal. Franc. lib. 1. ca. 39. & alij Gallici scriptores; quorum nomina, male,
pro monacho S. Dionysii, Luxouensem fuisse dicunt; in quibus
niunt emendandi.*

Cormarcus, Mumoniæ Rex.

CORMARCUS, Mumoniæ partis Australis in Hibernia Rex, a
tre regno deturbatus, exilii sui erunas uelut alter Iob patienter
ad salutis portum, uitam Monasticam exercendam se contulit, & Ma-
chia Episcopo eius propositum confirmante: quâ cum duceret innocen-

issimam, Deo iam sic disponente præter spem ad regnum reuocatus, quod reliquum fuit vite in omni pietate transegit. *S. Bernardus Abbas in vita S. Malachie Episcopi, c. 2. & 5.*

Regine Sanctimonialis factæ, & Sanctæ.

Cap. XIIII.

S. Clotilda, Franciæ Regina, S. Martini, Turonis Monialis.

LOTILDA, siue Clotildis, Chilperici Burgundiae Regis filia, & Clodouei Magni Franciæ Regis vxor, cuius prædicatione ipse Rex ad fidem catholicam conuersus est, uiro suo uiam uniuersæ carnis ingressos, mundi huius illecebris valedicens, vt lucraretur Christum, uoluntariam in

monasterio S. Martini Turonica ciuitatis amplexa paupertatem, & sacro recta uelamine, sub regulari disciplina ita tuta suæ mores inuoluit, vt & miraculis clarescere, & post mortem Sanctorum catalogo adscribi mereretur. Obiit anno Domini 554. die 3. Iunij. *Franci. seu Belforestius in annalibus Franciæ, lib. 1. c. 12. & 16.*

S. An. douera, Franciæ, Cœnomannis.

S. ANDOVERA, siue Audouaria, Hispana, Chilperici I. Franciæ Regis uxor, absente Chilperico marito, Fredegundis astutissime femine, Chilperici concubina, arte ac dolo circumuenta, ut fidem propriam quam ex Chilperico conceperat ex sacro fonte ipsa per se, & non per aliam susciperet, seducta quidem fecit, & idcirco a viro repudiata, & una cum filia in monasterio Cœnomannis sacro adoperta uelamine, anno 574. nouennio post, id est anno 583. eiusdem Fredegundis, quæ in vxorem Regis transferat, iussu, una cum filia intra monasterii limites gladio crudeliter cæsa, cum martyrii palma ad regnum celorum perpetuo victura migravit.

ANNOTATIO.

Ado Viennensis, in chronico: Aimonius de gest. Franc. lib. 3. cap. 6. & Belforestius, in annal. Franciæ, lib. 1. c. 20. 22. & 23. qui solus cœnobii in quo vitam egit monasticam meminit, eius memoriam agunt. Nugatur nescio quæ Biggiani noster de monasterio S. Iacobi Pontisæ, & S. Alberti primo illius loci Abbate, a quo Andoueram nostram consecratam refert, quæ quam absurda sint, & ab omni veritate aliena, sola tem-

E. E e 3 porum

Porum ratio manifestat: quam recte si considerasset, Bugianus, neque
in tantum incidisset errorem; neque alijs, quibusdam, qui eius scripta
delectu legunt, & quasi vera pro auctoritate adducunt, materiam de-
set erroris. Andouera namque, uti diximus ex Belforestio, gladio non
finit anno a partu Virgineo 583. & Antonio Benalio in commentarijs
SS. Bergomatiensi referente, S. Albertus, primus S. Jacobi Pontialis, Anno
1099. id est, quingentis & sexdecim annis ab Andouera natus.
hac vita migravit, ipsis Nonis Septembris. Non igitur potuit An-
douera, ab ipso S. Alberto Sanctimonialis velari, cum iam quadringenti
& octuaginta annis esset mortua, antequam, ipse S. Albertus natus
Caneatur ergo Bugianus.

S. Radegunda, Francie, S. Crucis, Pictavis.

S. RADegunda, sive Radegundis, Bertharij Turingorum Regis
filia, & Chlotharii huius nominis primi Francorum in Gallia Regis
uxor quinta, cum a viro separatum, quam optabat, omnino
precibus non posset, libi pretiosas, & delicatas vestibus, vire & ap-
parem elucium tulit, sicque omnem penitus Venerea voluptatis mo-
tum de suo excussit corpore, tandemque in eo vita genere perma-
nit, donec impetravit vinculi conjugalis dissolutione castitatis co-
gratue. Carne igitur spiritui subiecta, praeponere corpi Christi
marito; monasterium, Regni; Novioduni primum, deinde Clu-
noni, postremo Pictavis in cœnobio a se condito S. Crucis, vita mo-
nasticam eligens, in quo virginibus praefecta, Virgo & ipsa man-
uit, non praefuit. Obijt anno Domini 592. die 13. Augusti, & ibidem
sepulta est. Scripsit Epistolam unam ad Gallia Episcopos, cuius co-
plar adfert Gregorius Turonensis de gestis, Franc. lib. 9. c. 4. Tru-
mus de vir. ill. ord. s. Bon. lib. 3. c. 39. Fortunatus Episcopus & Radegun-
da Sanctimonialis, in eius vita, apud Sulpiciu Tomo 4. Belforestius in co-
nal. Francie, lib. 1. c. 14. & 16. & alij gene infuunt.

S. Ermemburga, Merciorum Orientalium, SS. Aethelberti,
& Aethelredi.

S. ERMENBURGA, Ermentredi Cantiae in Anglia Principis filia &
Mernaldi Merciorum, Orientalium in eadem Anglia Regis uxor.
cum eius consensu castam ducere vitam, eligeret, Egbertum Can-
tia Regem adiit, uotoque perfacto, ab eo locum quendam, re-
fugij SS. martyrum Aethelberti & Aethelredi Principum fidem
gloriosum, construendo cœnobio aptum obtinuit, in quo fac-
tato virginum monasterio, praefatisque martyribus dicato, &
septuaginta sibi monialibus, societatis, dignum bonae conuersatio-
nis fru-

fructum Deo offerens, postquam aliquot annis Sanctimoniali-
bus Abbatissa praeuisset, tandem in Domino quieuit.

ANNOTATIO.

De monachatu agit *Matthaeus Vuestm* in florib. hist. ad annum 654.
de Patre controuertitur: Nam continuator *historiae Bedae*, *Matthaeo*
cuiuslibet lib. 2. c. 33. & *Vincentius Beluacensis*, in speculo, lib. 25. c. 33.
Ermenedi Edbaldi Regis Cantiae filij, filiam fuisse scribunt: *Matthaeus*
vero *Ercomberti*, fratris eius, *Cantiae* pariter *Regis*, filiam agnoscit: cuius
nomen non exprimat licet, nullum tamen alium praeter *Ercombertum* co-
llocari possumus, dicit enim ipsam *Ermenburgam* a viro discedentem,
ad fratrem suum *Cantiae* Regem accessisse, anno 654. *Sanctis Aethelber*
to & *Aethelredo* iam martyrio coronatis. *Annus* autem ille 654. fuit *Er*
comberto Regi ultimus, & *Egberto* eius filio primus, ut ipse *Matthaeus*
annotat: eodemque ipsius *Egberti* iussu, praefati martyres a quodam *Thu*
bero impie sunt occisi. Cum ergo praedicti martyres sublati sint ab ipso *Eg*
berto Rege, & ipsa *Ermenburga*, quae eius soror vocatur, ad eum accesser-
int ipsi iam mortuis, necessario fatendum esset patrem eius *Ercomber-*
tum Regem fuisse, & non *Ermenredum*, ut annotarunt *Vincentius*, &
Monachus Bedae continuator: quorum partes quamuis nos teneamus, li-
berum tamen voluntatem relinquimus cuique, quod voluerit, sequendi.

S. Bathildis, Franciae, Kalensis.

S. BATHILDIS, siue *Bathilda*, *Beringeri* primi *Herciniae*, *Ascanie*,
& *Ballenstedii* Regis filia, uirgo forma egregia, a *Clodoueo II.* *Fran-*
corum in *Gallia* Rege capta, & in *Franciam* abducta, fide *Christia-*
na suscepta, legitimo ipsi thoro iuncta est. Post cuius obitum in mo-
nasterio *Sanctae Mariae*, & *S. Georgii de Kale*, in *Galiis*, a *s. Clotilda*
Regina constructo, non longe a *Ciuitate Parisiensi*, sacro velamine
tectae, & inter *Sanctimoniales* habita, ibidem postmodum *Angelis*
vicinior quam hominibus, in Domino obdormiens, anno Domini
circiter 670. die 26. Ianuarij, in *Sanctorum* etiam numerum relata
est. *Tritemius de vir. ill. ord. S. Ben.* lib. 3. c. 112. *Belforestius*, *annal. Franc.*
lib. 1. c. 36. & alij in *mar. yrologio* nostro citati.

ANNOTATIO.

Paulo alius iam repetenda sunt, quae superius adduximus in *Annota-*
tione ad *Chilpericum II. Regem*, capite 1. eadem enim refert *Bugiantis*
nostrae de hac *S. Bathilde*, quae de *Chilperico* ante protulit, eam scilicet mo-
nasterium duxisse conuersationem in monasterio *S. Gregorij*, quod erat in
oppido *Caletae* ad mare *Britannicum*. Cuius & opinionem sequutus vide-
tur *Hieronymus Plata* de bono status religiosi, lib. 2. c. 27. modestius ta-

men: ideoque excusandus, quod alterius vestigijs insistent, quem recte
 pisse arbitrabatur, errorem hunc paruum suis caris inseruerit. *Bugianus*, & *Morigiam* ex affinitate nominum *Kale*, & *Cales*, deceptor
 se, ex *Beda*, & *Vita* *S. Bathildis* ibidem ostendimus. *Kale* nomen
Kalense monasterium in agro *Parisiensi*; *Cæletum* vero, quod *Gallicæ* *Co-*
les dicitur, oppidum munitissimum in comitatu *Guennæ*, sue *Oyæ*, ad
tus *Britannici* maris, inter *Boloniam*, & *Granelingam*, constructa
 runtur: Istud ad visibiles hostes repellendos, illud ad invisibiles
 propulsandos. Quos ut facilius devincere posset, *S. Clorildis* Regina, qui
 lins cœnobij prima fundamenta iecit, loci patronos Dei matrem *Santi-*
mam, martyremque *S. Georgium* (non autem *S. Gregorium* ut minus
 ete annotavit *Bugianus*) elegit, quasi ipsius monasterij tutelares com-
 hostium invisibilium rabiem. Quibus adiuncti, & *Prothomartyr* *Stu-*
mus, titulusque victoriosissimus *S. Crucis Christi* a *S. Bathilde* in redi-
 tione ipsius monasterij, ut proditur in c. 13. *Vita* ipsius *S. Bathildis*,
 putatur etiam a *Bugiano* fundatrix monasterij *S. Viti*, quod est in
Corbeia *Saxonie*, sed manifesto errore. *Saxonicum* nempe edificavit *S. Al-*
lardus Abbas anno Domini 822. sub nomine *S. Viti* martyris, cuius
 liquæ ibidem requiescunt, uti diximus in martyrologio nostro die 2. *Janu-*
arij. *Gallicum* vero in pago *Ambianensi*, super fluvium *Summa*, sub no-
 mine *SS. Petri*, & *Pauli Apostolorum*, construxit hæc *S. Bathildis*, ut ex
 teris *Nicolai I. Papæ*, & testimonijs aliorum fidedignorum, ostendimus
 in secundo libro nostro, c. 9. in annotatione ad *D. Hugonem de Folieto* *Co-*
dinalem. Emendabuntur ergo *Bugianus*, & *Morigia*, & recte, si pro *Cæ-*
to, *Kale*, & pro *Gregorio*, *Georgius*, & pro *Corbeia* *Saxonie*, *Corbeia* *Gal-*
lie, repōnantur.

S. Eanfleda, *Northumbrie*, *Streaneshalensis*.

S. EANFLEDA, *Eduini* *Northumbrorum* in *Anglia* Regis filia,
Osuij eiusdem regni Regis uxor, circa annum Christi 672. vi-
 suo iam mortuo, mundi pompis abiectis fit *Sandimonialis* in mo-
 nasterio *S. Petri* de *Stfeaneshalch*, vulgo *S. Hildæ* nuncupato, sub
 cura *Elfredæ* *Abbatissæ*, filie suæ. *Beda* in *hist. angl. lib. 4. c. 26.*

S. Etheldreda, *Northumbrie*, *Coldingensis*, & *Elyngensis*.

S. ETHELDREDA, sue *Edildrida*, *Annæ* *Anglorum Orientalium*
 Regis filia, primum *Tumberio*, *Australium* *Giruiorum* Principi
 in coniugium tradita, cum eodem pari uoto virginitatem seruauit.
 Deinde eo defuncto, ire rum a patre inuita *Egfrido*, *Northum-*
brum Regi desponsata, cum ipso quoque annos duodecim in uir-
 ginitate iuxit. Postea uero eius permissu *Religioni* se consecrans, ad
 S. Eb-

S. Ebbam, Egfredi viri sui Amicam, cœnobii Coldingensis Abbatis-
 si contulit, & ex eius manibus habitum diu desideratum sumpsit, &
 securiorem quidem in monasterio, sed nunquam domicastorem vi-
 tam duxit. Ex eo tandem monasterio augenda religionis cupida ad
 suos rediens, ac cœnobium ancillarum Christi in insula Elym instau-
 rit, in eo prima Abbatisa præfuit, anno Domini circiter 683. Vbi
 demum agone consummato, ad cœlestem patriam migravit anno
 690. regiminis sui septimo, die 23. Iunij. Cuius corpus, cum post
 vdecimū obitus sui annum ad aliud sepulchrum deportaretur,
 ineffabili odore fragrans, ita incorruptum, integrumque inuentum
 est, ac fuerat ab omni corruptionis labe immune. *Matthæus Vuest.*
ad ann. 677. Thomas Vualsing. ad ann. 1389. ubi eius narrat Mira-
cula diffuse. Petrus in catalogo, lib. 5. c. 142. sub nomine Edeltrude; &
lib. 11. c. 67. sub nominis Etheldræ: Vincentius in speculo, lib. 2. c. 32.
sub Etheldræ nomine, & alij, in martyrologio nostro citati.

S. Sexburga, Cantie, Brigenfis, & Elingenfis.
 S. SEXBURGA, Anna Anglorum Orientalium Regis filia, & Er-
 comberti Cantie Regis coniunx, viro ad meliorem uitam translato
 anno Domini circiter 660. in monasterio Brigæ, quod a nomine S.
 Phare Abbatisæ, Phara uocatur, in Galliis, primum uelata; deinde
 ad cœnobium Elingenfe in Anglia translata, sub regimine, sororis
 suæ Etheldræ tanta humilitate, & patientia uixit, ut ipsi an. 690.
 defunctæ in Abbatiæ regimine succedere meruerit. Præfuit sanctis-
 sime annis 13. & miraculis clara migravit è uita anno 703. pridie
 nonas Iulij. *Beda in hist. ang. lib. 4. c. 19. Petrus in catal. lib. 5. c. 142. Con-*
tinuator Bedæ, lib. 2. c. 33. & alij.

S. Ermanilda, Merciorum, Elingenfis.
 S. ERMANILDA, Ermenilda, Hermenilda, siue Ermenchilda, Er-
 comberti Cantie in Anglia Regis filia, ac Vuilferii Merciorum Re-
 gis uxor, post eius fata, anno Domini circiter 686. in monasterio
 Elingenfi se includens, ita uixit, ut & Matri suæ Sexburgæ, anno
 703. in Abbatiæ regimine successerit, & post mortem albo Sancto-
 rum adscripta fuerit, die 13. Februarii. *Vincentius in Speculo, lib. 2. c.*
42. Petrus in Catalogo, lib. 11. c. 67. & alij.

S. Heresvida, Anglorum Orientalium, Kalensis.
 S. HERESVIDA, Hererici, Eduini Northumbriæ Regis Nepotis
 filia, ac Ethelunoldi, Anglorum Orientalium Regis vxor, viro or-
 batæ, Christum sibi sponsum elegit, cuius amore patriam, parentes-
 que detereus ad Gallias perrexit, monasteriumque s. Mariæ, &
 S. Geor-

S. Georgii de Kale, siue de Chellis, ingressa, pro regio & muliebri ornatu, & pro crispate crine, caluitiū sumpsit, gaudens in hoc modo pro Christo humilis reputari, quam eius fauoribus inanibus tolli. Floruit anno Domini 690. *Beda in hist. angl. lib. 4. c. 23.*

S. Chinesvita, Saxonum Orientalium, in Anglia.
S. CHINESVITA, Pendæ Merciorū in Angliā Regis filia, & Offæ Saxonum Orientalium Regis sponsa, non sua salus salute contenta, Offam sponsum suum adhuc gentilibus detentum cœlesti regno constituit: a quo licentia Deo se consecrandi obtenta, in quodam regni sui cœnobio, nobile virginitatis propositum, quod illibatum semper cum sponso suo seruauerat, nobiliter perduxit ad senium. Floruit anno Domini, 696. vel circiter. *Mattheus Vueslm. ad annum 705.*

S. Chinneburga, Northumbria, Dormundcasterensis.
S. CHINNEBURGA, siue Cynneburga, Pendæ Pagani Merciorum Regis, Christianissima filia, & Alfrēdi Northumbriorum in Angliā Regis vxor, anno Domini circiter 705. viro ad Religionem traesente, mutato & ipsa Imperio in Christi ancillatum, (ut verbi antiqui auctoris loquar) monasterio Dormundcaster ad Avoniam, quod ab eius nomine primum Chianeburgacester, & postea contracte Caster vocari cepit, Mater multarum Sacratum Virginum præsuit. Monasterium autem illud anno salutis 1010. Danico furore solo adequatum est. *Chorographia Britanniae, fol. 398. & fol. 174. dicit fuisse Abbatissam monasterij Sabine.*

S. Cuthburgis, Northumbria, Vinburne.
S. CUTHBURGIS, siue Cuthburga, Cherredi Saxonum Occidentalium Regis filia, ac Ofredi Northumbriae Regis vxor, monasterium apud oppidum Vinburnam ædificato, coniugii pertæsa, viro adhuc viuente, & permittente, illud ingressa est, anno Domini circiter 709. ubi octo ferè annis humiliter cōuersata, tandem laboris sui premii percepit, an. ut colligo, 720. die vltimo Augusti, & pro meritis Sacretorum catalogo adscripta est. *Mattheus Vueslm. ad annos 710 & 901. Chorographia Britan. fol. 148. & alij.*

S. Edilburga, Saxonum Occidentalium, Berthyngi.
S. EDILBURGA, vel Eithelburga, siue Desburga, S. Inæ Saxonum Occidentalium Regis vxor, viro suo in monachorum ordinem Romanæ redacto, ipsa itidem Regina inter Monachas, in cœnobio constitutum est ad ripam Thamesis fluminis, in pago Berthyngio, Sanctitate plena Sanctimonialis moritur, circa annum Domini 740. *h. d.*

Hydorus Virgilius, lib. 4. hist. Anglorum.

S. Testa, Longobardorum, Plumbaviola.

S. TESTA, Rachisij Longobardorum in Italia Regis vxor, permittente, & adiuuante marito, qui monachum in Casino induerat, Monasterium puellarum haud longe a Casino, in loco qui Plumbaviola dicitur, proprijs sumptibus extruens, multisque opibus ditans, ibi sub magna cautela, ac districtione Regulæ, vitam ducens, filia Rattuda sibi sociata, in sancto proposito vitam finire. Mundo ualedixit anno Virginæ partus, 750. *Leo Ostiensis in chron. Cas. lib. 1. c. 23. & Jacobus Guallius in sanctuario Papiæ, lib. 5. c. 23. & Stephanus Breuentanus, lib. 3. c. 23. antiquitatis Papiæ, qui de monasterio dissentiunt. Nos quid de eorum opinione sentiamus diximus in Rachisio Rege.*

S. Eadgytha, Northumbria, Polesberia.

S. EADGYTHA, Edouardi I. Angliæ Regis filia, & Sitrici Dani, Northumbriæ Regis uxor, cuius amore ipse Rex fidem catholicam complexus fuerat, ab ipso postmodum repudiata, Polesberia, Virginis talem sibi conseruata, sanctimonialis habitu sumpto, post laudabilis uite cursum uirgo miraculis clarens obiit anno 925. *ipais Idibus Iulij, Mattheus Vuestm. ad annum 925.*

S. Tharasia, Toletum, S. Pelagij.

S. THARASIA, Veremundi II. Hispaniæ Regis, ex Geloira, filia, reuerens atque inuita ab Alphonso VI. Fratre Abdallæ Saracenorum Toletum Regi nuprium data, ab ipso relicta, monasticen professæ est in monasterio s. Pelagij Quieri, siue Legionis, una cum matre sua anno salutis 983. ubi cum uitæ reliquum in omni Sanctitate transigisset, obiit anno 1039. die 25. Aprilis, & ibidem sepulta est. *Vaseus in chron. ad ann. 983. Moralius, lib. 17. cap. 23. & 24. & 48. & alij.*

S. Beatrix, Hungaria, Gemmula.

S. BEATRIX Atestina, Aldobrandini Marchionis Atestensis filia, & Andree II. cognomento Hierosolymitani, Hungarorum in Pannonia Regis uxor secunda, insignis formæ, & pudicitia femina, quæ ut erat animo sublimi, cum noller post uiri mortem ulli alio inferiori tanto Rege nubere, nupsit Christo omnium Regum Domino, ingressaque monasterium S. Ioannis Baptistæ Gemmulæ, non longe ab Atesto, ubi Beatrix altera Atestensis præfuerat, imitata ejus more, pudicæ ac sanctæ inter Virgines uotæ Religionis professæ, anno Christi 1239. uixit deinceps in magna humilitate & sanctitate uite cum illis. *Bernardinus Scardeonus historia Patavina, lib. 3. classe 14. in*

Regi.

Regina, Sanctimonialis facta, sed non Sancta.

Cap. XV.

Fridburga, Aurelianorum, Metis.

FRIDBURGA, sue Frideberga, Gunzonis Albonæ (alii, sed male, Sueviæ) Ducis filia, & Sigisberti Aurelianorum in Gallia Regis sponsa, a S. Gallo Abbate a Dæmonio liberata, sponso suo ante nuptiarum diem perempto, apud Mediomatricos cenobio se inclusit, anno Domini circiter 620. ubi demum moriens sepulta est. Ex vita S. Galli Abbatis, & Genealogia Regum Franciæ, & alijs.

Cixilona, Hispaniæ, Casarangustæ.

CIXILONA, Eruigii, Visigothorum in Hispania Regis filia, & hæres, ac Egiciæ Regis uxor, anno secundo, vel tertio regni eius ab ipso repudiata, reparata salutis 590. ad monasterium Casarangustanum sese recepit. Quam post tres annos patres conuentus Casarangustani, lege uniuersim de Reginis uiduis lata, sanxerunt, defuncto Rege, ne cuiusquam libidini atque contumeliæ opportuna esset, ueste mutata in Virginum Deo sacratarum collegium coaptati. Io. Mariana de reb. hisp. lib. 6. c. 18.

Ghisela, Franciæ, Kochleri.

GHISELA, Childerici III. Merouingorum in Francia Regis ultimi uxor, uiro Zachariæ Papæ iussu in ordinem redacto, monasterium Sanctimonialium iuxta Kochlerum lacum in Baviaræ partibus ingressa, ibidem sacro religionis habitu sumpto uitam finit. Monasticen professa est anno salutis 750. Belforesius in Cosmog. & annal. Franciæ, lib. 2. c. 1.

Hermingardis, Franciæ, s. Iuliæ Brixie.

HERMINGARDIS, seu Hermingarda, quam nonnulli Theodorum uocant, Desiderii ultimi Longobardorum in Italia Regis filia, & Caroli cognomento Magni Francorum in Gallia Regis uxor prima, ducta anno 770. quod infœcunda uitio corporis, & clinica esset, post annum ab ipso repudiata, ad patrem rediit: a quo in monasterio sanctæ Iuliæ Brixie inclusa, sub regimine sororis suæ Ansilpergæ, uitam monasticam, eamque immaculatam egit: in tantumque de monialibus benemerita fuit, ut post sororem anno 804. defunctam, in Abbatissam illius loci secundam communibus uotis eligi meruerit. Fuit

fuit in ea potestate annis quinque, obiitque anno Domini 809. & ibidem sepulta est. *Tabula monasterij S. Julii ad me transmissa, & Bugianus colloquio tertio, a quibus semper Hermingarda vocatur: Belfore- tino, tamen annal. Francie, lib. 2. c. 5. Theodoram nominat, cui & alii nonnulli suffragantur.*

Adosinda, Hispania, Betelle.
Adosinda, sine Egimonda, Alphonsi I. Catholici, Asturum & Legionis, in Hispania Regis filia, ac Silonis Regis uxor, qui ex eius matrimonio Rex Asturum, & Legionis factus est, ipsam uenerse carnis ingresso, una cum filia Maria, monasticen professus est in monasterio Sancti Iohannis de Pravia, Betella dicto, anno 784. ubi & sepulta est. *Ambrosius de morales in vniuersali historia, lib. 3. c. 24. & lib. 13. c. 3.*

Aethelsunitha, Merciorum, in Anglia.
AETHELSVITHA, Alfredi Anglorum Regis filia, & Buthealdi Merciorum in Anglia Regis uxor, cuius a Danis regno pulso anno 874. & paulo post Romæ, ubi fugerat, mortuo, & in ecclesia S. Martini in Anglorum schola, sepulto, ipsa rebus huius mundi fluxis, & regno ualedicens, Sanctimonialis effecta est. Deinde deuotione Romanam uidendi inflammata, ex monasterio suo egressa, Ticini in habitatione Religionis defuncta est, & ibidem honorifice sepulta, anno Domini 890. *Mattheus Vuestm. ad annum 890.*

Ethelwita, Anglia, Vuiltonia.
ETHELWITA, seu Alfuida, Ethelredi, Gannæ Comitis filia, & Alfredi Angliæ Regis uxor, post mortem uiri sui anno 900. in ciuitate Vuiltoniæ monasterium Deo dicatis uirginibus construxit, illudque ingressa, religiosa Christi famula quadriennio post ex hac luce migravit. *Mattheus Vuestm. ad annum 904. & Chorograph. Britannie, fol. 196.*

Tarasia, Hispanie, S. Pelagii.
TARASIA, sine Tirefia, Anshrez, uel Gudo Comitis Moncionis filia, ac Sançij I. cognomento Crassi, Asturum, & Legionis in Hispania Regis uxor; post uiri mortem monasterium S. Pelagii Legionis ingressa, anno Dom. 941. sine ualio uolunt 968. in Abbatissam deinde electa est. *Vaseus in chron. ad an. 940. Moralius, lib. 17. c. 19.*

Geloira, Hispanie, S. Saluatoris.
Geloira, quæ & Tarasia, cognomento Florentina, Sancti Abarcæ Vasconum in Nauarra Regis filia, & Ramiri II. Asturum & Legionis in Hispania Regis, uxor secunda, ducta anno Domini 939. (secundum

cundum recentiorum opinionem qui Ramirum Regem anno 914 mortuum uolunt, alii namque in annum 916. uel 914. mortem eius reiciunt) post uiri sui Ramiri Regis obitum, aulam fugiens, ad monasterium S. Saluatoris, a Ramiro Rege exstructum, ubi Eluira eius filia Sanctimonialis degebat, accessit, & regis ornamentis depositis, humiles religionis uestes assumpsit, malleus in simplici uestimento Regum Regi seruire, quam in superba in palatiis regum habitare. Religionem ingressa est anno salutis 951. *Antonius Beatus chronico Hispania parte 1. c. 32.*

Alfreda, Anglia, Vueruelli.
- ALFREDA, Alfritha, siue Aelfritha, Horgerii Cornubiæ principis filia, cum morte uiri sui Ethelwoldi, Edgari Anglorum regis sibi nuptias comparasset: deinde quæ Ethelredo filio suo, Eduardi patris sui sceleratissima cæde, ad regnum uiam munister, facti infamii aliquo egregio facinore eluere cupiens, patrimonium omne pauperibus impertit, & in cænobio Vueruello, Vintonienſis Diocesis, sub sanctimoniali habitu, corpus ieiuniis & uerberibus afflicto, uitam durissimam egit, circa annum Domini 990. *Polydorus Vergilius, lib. 6. in fine, & Britannia Chorographia, folijs 143. 184 & 109. 467. & 484. & alii permulti.*

Geloira, Hispania, s. Pelagii.
GELOIRA, siue Eluira, Garthæ Regis Nauarræ filia, ac Veremundi II. Asturum, & Legionis in Hispania Regis uxor, anno Domini circiter 1000. altero a uiri sui morte, cænobio S. Iohannis Baptiste, siue ut quidam uolunt, Sancti Pelagii, Legionis, uel Riui Nairæ, cum duabus filiabus Deo dicata, ad mortem usque in sancto proposito permansit, & moriens, una cum uiro suo in monasterio S. Pelagii Quieti primum sepulta; deinde translata Legionem, & in Ecclesia Sancti Isidori, in capella Sanctæ Catarinæ, cum hoc epitaphio condita est.

H. R. Regina Donna Geloira, Uxor Regis Veremundi.
Ambrosius Moralius, in hist. Hisp. lib. 17. c. 23. 33. 34. & 39. & alii.
Aeditha, Anglia, Reduolta.

AEDITHA, siue Editha, Goduini Cantia Comitis filia, & S. Edwardi III. Angliæ Regis uxor: uiuente adhuc marito cuidam Abbatissæ ad Reduoltam custodiæ tradita anno Domini 1051. tandem in monasterio Vintonienſi religiosè diem obiit, anno salutis 1074. die 15. Cal. Ianuarii, ut uult Matthæus Paris; siue anno 1075. ipſis Nonis Aprilis, ut testatur reliquit alter Vuestmonasterienſis, & Vuestmo-

Vestmonasterii sepulta est apud virum suum. *Præfati auctores ad*

Agatha, Angliæ, Wintoniæ.

AGATHA, Salomonis Hungaria Regis filia, & Edouardi, Angliæ Regis, siue Principis uxor, & S. Margarete Scotorum Regine Mater, cum filium Edgarum, cui successio regni Anglici debebatur, prius ab Haraldo, deinde a Gulielmo Normanno, bello iniquo uenari conspiceret, una cum ipso, & duabus filiabus Margareta, & Christiana, eo consilio, ut cum omni spem regni amisisset, Hungariam repetere cogitauit. Sed diuino beneficio factum est, ut uenturam imperu agitata, in Scotiam deferretur. Vbi a Malcolm Rege hospitaliter recepta, accepta in uxorem Margareta filia, affinis etiam eius factus est. Quæ quidem cum in pauperes, & sacerdotes nullum humanitatis officium omitteret, Monachatusque tunc temporis inter præcipua pietatis instituta haberetur, ipsa, cum filia Christiana, relicto humanarum rerum molestis, in Wintonia, Virginum monasterio, in Anglia se incluserat, anno 1070 ubi in omni pietatis officio uitam traducens in Domino obdormiuit. *Historia Scottorum Francosuri excusa anno 1584. lib. 7.*

Agmunda, Hungariæ, Agmondensis.

AGMUNDA, Ducis Ruthenorum filia, & Andree I. Hungariæ Regis uxor, in cœnobium Agmondense, quod in Stiria situm est, post uiri mortem, anno 1070. ingressa, uiram cœnobiticam agens, eodem decessit, ac sepulta est. *Antonius Bonfinius rer. Hungar. decada 2. lib. 4. non procul a fine.*

Gontroda, Hispaniæ, Ouerensis.

GONTRODA, Hispana, nobilissimo in Asturiis sanguine progenita, Alphonsi VIII. Castellæ, & Legionis in Hispania Regis uxor, a uiro repudiata, an. Dom. circiter 1112. Oueri in Veggæ virginum cœnobio, quod de suo extruxit, uitæ reliquum exegit, ubi eius sepulchrum cum inscriptione monstratur. *Mariana lib. 10. c. 18.*

Malsada, Hispaniæ, Ruthæ.

MALSADA, siue Mahalda, Sancii Portugalliæ in Lusitania Regis filia, & Henrici I. Castellæ, & Legionis in Hispania Regis uxor, Romani Pontificis iussu, ob consanguinitatis afinitatem, ab ipso separata, anno 1216 postea in cœnobio Ruthæ, quod ipsa condidit, uitæ monasticam exegit ad ultimam ætatem, religionis studiis, repulsa ipsominiam tolerans. *Mariana, lib. 12. c. 5.*

Eleono-

Eleonora, Navarra, Harisfe
 ELEONORA, Lotharingæ Ducis, ut refert Mariana, aliâs Comitissæ Metensis, vt Historici asserunt, filia, quam tamen in eorum genealogijs non inuenio; & Theobaldi, Navarræ in Hispania Regis vxor, ab ipso repudiata, sanctimonialis facta est ad Harisam, anno salutis circiter 1235, ubi & moriens sepulta est *Idem Mariana, lib. 12. de monachismo, & lib. 13. c. 9. de Patre.*

Aelionora, Anglia, Ambresburie
 AELIONORA, Raimundi Prouinciæ Comitissæ filia, & Henrici III. Angliæ Regis vxor, anno ab eius mortē quarto decimo, cum esset Regis vxor, & Regis mater, tanquam generosa uirago, spreto sacro li pompa, apud Ambresburiam, die Translationis S. Thomæ, habitum religionis diu desideratum suscepit, anno Domini 1186, & tota in pietatis & religionis actibus acta, in eodem cœnobio defuncta est, anno 1290, die 5. Cal. Decembris. *Mattheus Westm. ad an. 1186 & Thomas Walsingham in historia breui, ad annum 1287.*

Leonora, Aragonia, Medinæ campî
 LEONORA, sine Eleonora, de Alburquerque, quæ antea Viracæ vocabatur, Sancij Comitissæ Alburquerque in ulteriori Hispania, filia, & Ferdinandi Aragonum in Hispania regis vxor, uiro superstitis, Castella, oppido Methymna, cognomento Campi, vulgo Medinæ Campi dicto, sanctimonialium exstruxit cœnobium, dictum de las Duénas, anno Domini 1416, in quo ipsa Religiosa, religiosissimam diem clausit uonix, lanuarij anni reparatae salutis 1433 ingressus in Religionem 19. D. Gonsalvus Illescas in hist. Pontif. lib. 6. & Genealogia Regum Aragoniæ, quam tamen regulam obseruet prefatum monasterium, adhuc me latet.

Reginæ, sanctimoniales quidem factæ, sed in quo monasterio nescitur. Cap. q. xvi.

Nugnesa, Hispania
 NUGNESA, quæ & Imilo, sive Nunilo, & Etnosinda, sive Vscenda, Hispaniæ, & Veremundi I. Asturum & Legionis in Hispania Regis coniunx, viro suo ad religionem transiente, in quodam Hispaniæ cœnobio, eius exemplo, habitum Religionis sumpsit, anno salutis 791. & Oueti (ubi forsitan sanctimonialis uixit)

vixit) cum eo sepulta est, *Joannes Oforius Burgenfis in Generatione regali Hispanie MS.*

Eadburga, Saxonum Occidentalium.

EADBURGA, Offe Merciorum in Anglia Regis filia, & Bithri-
di Saxonum Occidentalium in Anglia Regis vxor, contemptis am-
plexibus Caroli Magni Imperatoris, qui ob pulchritudinem eius
inopias ambibat; ab eodem in quodam Francie cœnobio Sancti-
montalis, simul & Abbatissa constituta est, anno 802. quod filium
suum Ludouicum adhuc iuuenem ab ea sibi præponi videret. Sed
successu temporis a seruo oppressa, Abbatia, & habitu, priuata est;
hæc monasterio contumeliose expulsa, in exilio deinceps & in pau-
perate misere vitam finit. *Matthæus Vuestm. ad annum 802. & Jo-
annes Afferus Eiscopus in Genealogia Alfredi Regis ad annum 855.*
quo forte hæc Eadburga mortua est.

Vrraca, Hispanie.

VRRACA, siue Therasia, vel Ximena, Sancij Castellæ Comitissæ fi-
lia, & Veremundi III. Asturum, & Legionis in Hispania Regis
vxor, post uiri sui mortem, quæ accidit, ut quibusdam placet, anno
1025 siue, ut alij uolunt, anno 1038. ut eam leuius ferre ualeret, Re-
gioni Benedictinæ in quodam Hispaniæ cœnobio se mancipauit.
Mortua est Legionæ, (ubi forte monasticen est professa in monaste-
rio S. Pelagij) ubi & quiescit cum hoc epitaphio:

*H. R. Regina Donna Ximena, vxor Regis Veremundi Iunioris, fi-
lia Sancij Comitissæ.*
Vocatur hæc in priuilegijs Vrraca, ab Historicis Therasia, hic ue-
ro Ximena. *Ambrosius Moralius, in hist. Hisp. lib. 17. c. 33. & 47.*

Anonyma, Hungaria.

ANONYMA quædam, nobilis, & speciosa uirgo, & S. Emerici Hun-
garie Principis sponsa; voto uirginitatis pari consensu cum spon-
so emisso, ut illud illibatum seruare posset, religionem intrasse per-
libetur, in qua tandem laboris sui præmium percepit. Floruit an-
no Domini 1040. *Stephanus Lusignanensis corona 4. c. 15. & Genealogia
Regum Hungarie.*

Theodigildis, Ariberti, Franciæ.

THEODIGILDIS, sue Dandilinda, Opilinis cuiusdam filia, & Hariberti, qui, & Cherbertus vocabatur, Francorum in Gallia, Regis vxor, post eius obitum coniugio Gunthrammi Regi copulari desiderans, cum ad eum cum omni Theodoro suo accessisset, ab eo circumuenta, in monasterio Arelatenſi paucis quibusdam ei relictis, deſonſa eſt anno circiter 575. At cum aggre adqueſceret ieiuniis ac vigiliis addiſci, ſuſcepit cogitans, ab Abbatiffa induſtriſe præuenta, & cuſtodix mancipata in ea ad finem uſque vitæ permanſit. *Gregorius Turonenſis de gl. Fran. lib. 4. c. 26.*

Berta, Carlomanni Franciæ.

BERTA, Bauara, Carlomanni, fratris Caroli Magni, Regis Franciæ uxor, poſt eius mortem, anno Domini circiter 778. in quodam Franciæ monaſterio, Sanctimonialis habitu uiuere coacta, in eodem conſenuit. *Franciſcus Belforeſtius annal. Franciæ, lib. 2. c. 7.*

Litopyrga, Taſſilonis Bauariæ.

LITOPYRGA, Deſiderij Longobardorum regis filia, Taſſiloniſſimi Bauariæ regis uxor, marito deſonſo, eandem quidem quam ipſe, vitam ducere compellitur, in monaſterio ad Lacum Kochleri, ut ego opinor, ſed cum habitus mutatione, ita proſus & ipſa immutata eſt, ut non iam coactæ, ſed liberè neſaram putares. Vixit circa annum Domini 788. *Franciſcus Belforeſtius, in annalibus Franciæ, lib. 2. cap. 13.*

Ingelburga, Philippi, Franciæ.

INGELBURGA, Valdemari, Damix Regis filia, & Philippi Franciæ Regis vxor, ab ipſo repudiata, annis multis Sueſſione cum ſectis uirginibus uitam monaſticam duxit: ſed poſtmodum Pontifice Romano iubente ex monaſterio egreſſa, ad virum redijt, anno Domini circiter 1200. *Mattheus Paris ad annum 1193. in hiſtoriâ maiori.*

*Sanctimoniales, quæ a Regibus in uxores acceptæ, et
Regina factæ, in ea dignitate obierunt.*

Cap. XVIII.

Nantilda ex incerto, Francia.

ANTILDA, Landegisilli Magistri Equitum soror, a Dagoberto primo, Franciæ Rege, ex quodam Galliæ cœnobio raptâ, eidem pluribus annis sacrilego concubitu adhæsit; nulla re alia laudanda, præter quod virgines sanctissimas Christi, & Sanctimoniales, Irminam; & Adelam pepererit.

Obiit anno Domini 649. *Ammonius de gest. Franc. lib. 4. c. 40. Belfo-
regius in annalib. Franciæ, lib. 1. c. 32. 34. & 36. & alij.*

Anonyma, ex Vinburnensi, Angliæ.

ANONYMA quædam, Sanctimonialis monasterii Vinburne, quod a S. Cuthburga Regina constructum fuerat, ab Aethelbaldo Angliæ Rege anno Domini 858. ex monasterio suo corruptione capta, matrimonio sibi copulatur. Quam ob rem iusto Dei iudicio percussus, non longe post ex hac uita substractus est. *Matthæus Westm. ad annum 901. & alij.*

Oda, ex Caluensi, Polonia.

ODA, Theodorici Marchionis Stadenfis & Vuetini filia, ex monasterio Caluensi, ubi Sanctimonialiæ agebat, educta, in secundis nuptiis copulatur Mesiconi Poloniæ Regi (quem alii Ducem appellant) & tribus liberis ex eo susceptis, viro mortuo cum filiis de regno expellitur a Boleslao priuigno, anno Domini circiter 1000. *Joannes Pistorius Nidanus in familijs Regum Poloniæ, & auctor familia Stadenfis.*

Oda, ex Rintelensi, Russiæ.

ODA, Lupoldi nobilissimi Equitis, & Idæ Leonis Papæ IX. & Hærici III. Imperatoris, Neptis, filia, a prima ætate à parentibus in monasterio de Rintelen Deo deuota & sacrata, sed inde postmodum translata Russorum Regi coniunx data est: conceptoque filio Vuarulao, cum eodem post uiri mortem, mores gentis exola, ad matræ reuerſa est, floruit anno Domini 1080. *Crantzius in metropoli, lib. 1. cap. 37.*

*Sanctimoniales, quæ Regina facta, postea tamen
monasterium suum reuersa sunt.*

Cap. XIX.

Anonyma, Calensis, Franciæ.

QUÆDAM Monialis cœnobii s. Mariæ de Chelles a Ludouico cognomento Nihilo- ui rapta, ei que matrimonio coacto coniuncta, quod uiolentius per duorum annorum spatium cum eo permansit, eo ibi tuis ipso in cœnobii Dionysiacum detructo, ad suum monasterium redijt, ubi & post fata sepulta est. Claudit anno Domini 887. *Franciscus Belforestius in cosmographia sua vniuersali in descriptione ciuitatis Parisiensis.*

Hatteburga, ex incerto, Saxonie.

HATTEBURGA, siue Haszburga, Eruiini, alias Ebeonini Althaburgii Comitis filia, & Henrici Aucupis Romanorum Regis, siue Caesaris concubina (alii uxorem nominant, sed non recte) a claustris, in quibus uitam Monasticam ante concubitum professata, ab ipso rapta, ac eidem sacrilego concubitu iuncta, hanc longè post Sigismundi Hulberstadenfis Episcopi, Sanctissimi uiri, suam dimissa, cœnobium suum repetens, ibidemque in penitentia uita perseverans, uitam finiit circa annum Domini 950. *Arbor Saxonica.*

Vulfreda Vulthoniensis, Angliæ.

VULFREDÆ, siue Vulfrudis, Edgari Anglorum, uel Occidentium Saxonum, Regis uxor prima, ad memoriam reducens se uel mortalem sponsum sequeretur, immortalem Christum (erat enim prius monialis) reliquisse, facti penitens, una cum filia Editha ex isto sacrilego concubitu nata, ad monasterium Vulthoniæ se contulit, ubi a S. Etheluuoldo Episcopo consecrata, & uelata, in penitentia perseverans bonis operibus plena diem clausit. Floruit anno Domini 960. *Polydorus hist. anglorum, lib. 6. Surius in uita S. Edithæ die 16. Septembris, Tomo. 5. Matthæus Vueslm. ad annum 991. & alij permulti.*

Mathilda, Magdeburgensis, Sclauorum.

MATHILDA, siue Mathildis, Theodoric Marchionis Stadenfis & Vuerini filia, & Odæ supracitatae soror, cuius exemplo ex monasterio Angustiis (erat enim Magdeburgi uelata) ad largas Primulæ Sclauorum.

slavorum Reguli nuptias concurrunt; sed cum non multo interfecto tempore ab inimicis occisus fuisset, ut peccatum uetus, noua poenitentia deleteret, ad monasterium suum rediit, ibique adeo sancte conuersa legitur, ut postmodum in Abbatisam eligi meruerit. Floruit anno Domini 1000, uel circiter. *Stemma Marchionum Stadenium.* & Vuerini.

S. Mathilda, ex Vintoniensi, Anglie.

S. MATHILDA, a pietate Bona cognominata, Malcolm III. Scotiae Regis filia, ab ipsa infantia sua Deo dicata in Vintonia monasterio, ubi S. Christiana eius matertera Abbatisa praeerat, parentum, & amicorum consiliis, ut Henrico I. Angliae Regi nuberet persuasa, agere ad quiescere uoluit, sed cum importunitate urgeretur, tædio potius, quam uoluntate uicta, consensum quidem praeiuit, in hac tamen imprecationis formam erumpens, ex quo sic oportet fieri, utcumque consentio, sed fructum uentris mei (quod est horribile dictum, hæc sunt enim auctoris uerba) Diabolo commendo. Me enim Deo noui, quod non sinistis, immo sponsum meum, quem elegi, ausu temerario, immemores causæ S. Matthæi Apostoli, Zelo rapas. Quante uero uirtutis hæc eius imprecatio fuerit, rei postea probauit euentus, nam anno 1120, qui erat ab eius morte secundus, die 7. Cal. Decembris, omnes filii eius una simul in mari naufragio periere. Regina igitur facta, omnibus uirtutibus, quæ dignæ Regina essent, ornata legitur: at præ cæteris ueræ pietatis studio flagrauit. Domum enim habebat Londini leprosis plenam, quorum, Regina in medio stans deposito regali pallio, linteoque se utrisque manibus præcingens, aqua pelui imposta, pedes lauabat, extergebat linteoque, & utrisque manibus constrictos deuotissime osculabatur. Cuius rei cum aliquando a fratre Davide Scotiae Rege argueretur, iram regis minitans si tale quid de ipsa resciret; ipsa subridens tale fertur intulisse responsum. Pedes Regis æterni (quos ipsa in Leprosis agnoscebat) labris Regis morituri fore præferendos. Vita tandem in omni pierate peracta, anno 1118. obiit, & apud Vuestmonasterium corpus eius quietem sepulturæ accepit, sed anima eius se cælum possidere euidentibus signis, & miraculis crebris ostendit. De cuius laudibus sequens legitur Tetrastichon:

Prospera non latam fecere, nec aspera tristem,

Aspera risus ei, prospera terror erant.

Non decor effecit fragilem, non sceptrum superbam,

Sola potens humilis, sola pudica decens.

FFF 3 ANNO-

Bugianus noster colloquio tertio *historiæ Monasticæ*, vtrum hæc professionem monachalem emiseric dubitare videtur: emisisse tamen *Mathæus Paris* in *historia maiori* ad annum 1100. testatur his verbis: (videlicet *Mathilda*) cum *Christiana Matertera sancta*, sanctissime in clauistro Religionis educata fuerat, & uorum uirginitatis Deo sponponderat, & (ut multi perhibent) uelut suscepit professam Religionis, &c. Id ipsum confirmat *Chorographia Britanniæ* in descriptione ciuitatis *Winintoniæ*, ubi *Mathildam* vitam egisse monasticam refert, sic inquit: *Parthenonem* tamen illam, siue uirginum monasterium quod *Alfuuda Aluredi* regis uxor posuit, præterire nolo, cum longè celeberrimum fuerit, & ex hoc *Mathildem* *Edgari* Scottorum regis sororem sibi in uxorem acceperit *Henricus primus*, per quam ueterum Regum Anglorum stirps Normannicæ coaluit. Hæc de. De huius autem cænobij constructione sic habet *Mathæus Vuesm.* ad annum 904. *Vxor Aelfredi* regis, religiosa Christi famula, quæ mater erat Regis *Eduuardi*, quæ construxerat monasterium *Winintoniæ*, ex hac luce migravit. Agunt de *Mathilda*, eiusque castitatis & religionis voto idem *Paris* ad annos 1100. 1105. & 1118. *Polydorus* in *hist. Angl. lib. 11.* (non recte a Bugiano 2. citatus) statim in principio, & alij.

TERTIVS ORDO SECVLARIVM,
ad sinistram S.P.N. Benedicti depictorum,

QVI EST

De filiis, & filiabus Imperatorum, tam Occiden-
taliū Romanorū, quā Orientaliū
Constantinopolitanorū: hi

*Ex Augusto se deposuerunt Imperio, qui de Caesaris do-
mo erant. 2. Paral. 15. Philipp. 4.*

¶

Filij Imperatorum Occidentaliū Romanorū, tam
certæ, quā incertæ professionis.

Cap. XX.

Pipinus Gibbosus, Caroli Magni Imperatoris filius,
Nothus.

PIPINVS, pulcher quidem facie, sed Gibbo de-
formis, omnium filiorum Caroli Magni Impera-
toris natu maximus filius, Nothus, ex Hilmetru-
de concubina, Hic cum quibusdam proceribus
Francorum in Patris sui caput coniurasset, in mo-
nachorum ordinem est redactus, & ad Sueuos in
Canobium S. Galli deportatus. Vnde tamen, quo leuius foret exi-
um iam monachari desiderans, ad Prumiæ S. Saluatoris monaste-
rium, in agro Treuirensi, translatus est, anno Domini 792.

ANNO TATIO.

Non parum hallucinati sunt Bugianus noster colloquio secundo sue
Monastica historie, eiusque in omnibus sequax Morigia, lib. 3. ca. 16.
de vir. ill. qui fuerunt religiosi: nonnullique alij recentiorum, qui plus fi-
dei verbis Bugiani præbuerunt, quam ipsi ueritati. Duos namque filios
eiusdem nominis Pipini Carolus Magnus Imperator habuisse legitur,
nam, eumque primogenitum, illegitimum & gibbosum: alterum legi-
timum

FFF 4

timum egregie indolis iuuenem, Regemque Italiae. Primum rursus
raret Bugianus, & secundum sciret in monasterio Sancti Zenonis
sepultum, omnino arbitratus est eum esse qui ab historicis Monachus
fuisse traditur, cum non ipse, sed frater eius fuerit, ut egregie prodrome
Einardus in vita Caroli Magni, Franciscus Belforestius in annal. Fran-
cie, lib. 2. c. 15. & alij rerum gestarum Caroli Magni scriptores. Pi-
nus enim Italiae Rex ipsidem referentibus, & Carolo Sigonio, lib. 4. de re-
gno Italiae confirmante, obiit Mediolani 8. Idus Iunii, anno Christi 711
qui erat duodevigesimus a Monachatu Pipini Gibbosi, & inde Do-
nam delatus, in monasterio S. Zenonis, quod ipse construxerat, sepultus
est. Cauendi igitur quidem sunt Bugianus, & Morigia, sed multo magis
quidam nostri temporis R. Abbas, quem honoris causa non nominamus,
maduertendus, qui hunc Pipinum Monachum de quo loquimur, per-
fuisse Pipinum breuem, Francie Regem, Carolique Magni Imperatoris
Patrem, qui eius error, quantus sit & qualis, lectori diiudicandum
relinquo.

Drogo, Caroli Magni Imp. filius, Nothus.

DROGO, Caroli Magni Imperatoris, ex Reginobyrge, siue Ad-
trude concubina, filius Nothus, a primo iuuentutis flore sponte
monachus Luxouienfis factus; deinde meritis crescentibus Episco-
pus Metensis in ordine quadragesimus: consilio coniuratorum, quo-
rum scelere atque fraude a propriis filiis captus fuerat Ludouicus
Pius Augustus eius frater, cum per paucis Episcopis refragatus, Lu-
donico Germanico, alterutri fratrum, persuasit, quo patrem ex in-
sta seruitute, & captiuitate liberaret. Unde de Ecclesia, & Imperio
benemeritus, tandem obiit anno Domini 855. Episcopatus sui
& Metis sepultus est. Tritemius de vir. ill. ord. S. Ben. lib. 4. c. 25. &
Belforestius in annal. Francie, lib. 2. c. 30.

Hugo, Caroli Magni Imp. filius, Nothus.

HUGO, Caroli Magni Imperatoris, ex Reginobyrge filius No-
thus, ut quidam uolunt primum Dux Aquitanie, deinde omnibus
relictis, Monachus, & postmodum Abbas, monasterii S. Bertini, in
Morinis: & postremo (ut Belforestio placet) Rothomagensis Archie-
episcopus. Obiit in obsidione urbis Tolosae, anno Domini 843. Lo-
cobus Meyerus lib. 2. annal. Flandriae. Idem Belforestius, lib. 2. c. 39. uoluit
eum Archiepiscopum Rothomagensem facit, sed quo iure ipse uideat,
nam eo tempore sedebat Rothomagi Gumbaldus, 33. Archiepiscopus, qui
creatus fuerat anno 838. praefuitque usque ad 849. nec ipsemet Belfo-
restius, sicut nec Demochares, in enumeratione Praesulum Rothomagensium

fuam in sua Cosmographia, eius memoriam agit. Nos quid sentiamus diximus, Lector quod velit sequatur.

Lotharius, Caroli Calui Imp. filius.

LOTHARIUS, Caroli Calui Imperatoris ex Hermentrude uxore prima, filius, natus anno Christi 846. a prima iuuentute a patre factus dicatus, & monachus factus, deinde Abbas, sed cuius cœnobii nondum repperi: tandem in ipso iuuentutis suæ flore, immaturo obit anno 866. ætatis suæ undevigesimo completo. *Ado Viennensis in chronico non longe a fine ad annum 866. & quidam alij.*

Carolomannus, Caroli Calui Imp. filius.

CAROLOMANNUS, prædicti Lotharii ex eisdem Patre, & Matre frater, puer sacris initiatus Diaconii etiam officium suscepit: sed ubi adoleuit, monasterio relicto, Sacerdotes & templa, ut alter Iulianus, bello ac direptionibus summè afflixit, patrique multas iniurias intulit, a quo tandem captus, & eius præcepto oculis orbatus (iusto Dei iudicio lucem exteriorem amittens, qui interiorem, quæ Christus est, a suo pectore effugauerat) etiam in vincula coniectus est. Vnde elapsus, Ratisbonam ad Ludouicum Regem pactum confugit, tragico more suas deplorans ærumpas, qui inopem miseratus, Episcopatuum monasterium S. Vuillibrordij, ei ad subsidium uitæ præsentis concessit anno 874. & postmodum, si Belforestio credimus, Abbas S. Albani Moguntiae factus est. *Regino Abbas Prumiensis in chronico, lib. 2. Belforstius annal. Franciæ, lib. 2. c. 53. & 55. & alij.*

Hucbertus, Caroli Calui Imp. filius.

HUCBERTUS, eiusdem Caroli Calui Imperatoris filius, utrum tamen legitimè an furtiuo concubitu natus ignoro, monachus primum s. Richarii, deinde etiam eiusdem cœnobij Abbas effectus est, anno Domini circiter 860. vt narrat Trithemius in chronico Hirsangia in tractatu Gerungi Abbatis secundi.

Godefridus, Hugonis Imp. filius.

GODEFRIDUS, Hugonis Italiæ Imperatoris filius, ut puto, Notinus, Nonantula in agro Mutinensi Deo dicatus, postmodum eiusdem cœnobij Abbas 19. creatus est, anno Domini 949. obiitque anno 981. uel 982. regiminis sui 32. completo. *Chronicon monasterij Nonantulae, MS.*

Ratfredus, Hugonis Imp. Nepos.

RATFREDUS, Hugonis Italiæ Imperatoris Nepos, monachus S. Mariz Farsensis, & deinde ob uitæ integritatem, & morum elegantiam eiusdem monasterij Abbas 25. cum monasterio annis 48. utilissimè

lissime præfuisse, ex hac vita migravit, anno Domini, ut colligitur, 878. Catalogus *Abbatum Farsensium.*

Guilhelmus, Ardoini Imp. filius.

VVILHELMVS, siue Gulielmus, Ardoini Imperatoris Italie contra Henticum II. alius I. Claudum creati, filius, post ædificatum apud tre Ardoino S. Benigni Fructuaria, in agro Taurinensi, monasterii eiusdem monachus, & Abbas primus constitutus est anno Christi circiter millesimo, Philibertus Pingenius in *Augusta Taurinorum*,

Filij Imperatorum Orientalium Constantinopolitanorum, tam certæ, quàm incertæ professionis.

Cap. XXI.

Nicephorus, & Christophorus, cum fratribus, Constantinii Imperatoris filij.

LAVII Nicephorus, & Christophorus, nobilissimi Cæsares, ac Pueri Nicetas, Anihimus, & Eudocimus, Constantinii VI. Copronymi Imp. ex Eudoxia uxore tertia filii, a Constantino VII. Imperatorum nepote, Constantinopoli coacti abdicarunt & oculis, quidam etiam lingua privati, cœnobio conclusi sunt anno Domini 780, die 13. Calendas Novembris.

S. Ignatius, Michaelis Imp. filius.

S. IGNATIVS Michaelis Rangabes Imp. & Procopii Augusti Nicephori Imp. filia, filius, Euuuchus, monachus primum monasterii Saryri, deinde Patriarcha Constantinopolitanus LVI. creatus anno Domini 847. præfuit duabus vicibus, annis 23. cum enim Bardas Cæsarem ob repudiatam uxorem arguisset, ab eo multis iniuriis affectus, in exilium etiam pulsus est: sed anno septimo a Nicolao Romano Pontifice restitutus, tandem in pace quievit 10. Cal. Novembris, anno Domini 876.

Anastasius, Constantinii Cæsaris filius Notus.

ANASTASIVS, Flavii Thomæ Constantinii, qui contra Michaellem Balbum Imp. Imperator acclamatus est an. 821. filius Notus, & monachus cuiusdam cœnobii iuxta Byzantium, ex monasterio a Patre retractus, & in filium legitimum adoptatus, ac Cæsar proclamatus, non longe post cum eodem patre suo Hadriampoli caput & in-

& interfectus est diei 5. Octobris.

B. Alexius Crinitus, Theophili Imp. Gener.

B. ALEXIVS Crinitus, Mosolus, Armenus, Gener Theophili Imperatoris ex filia Maria, quæ quinto loco ei nata fuerat, ab eo Cæsar appellatus ante ortum Michaelis filij sui, mox eo nato in gratiam Imperatoris Theophili dignitatem deposuit, ac monachus factus est anno 833. in monasterio Anthemii a se extructo, in quo vitam Angelicam, vna cum fratre suo Theodosio ducens, eandem sanctissime finiuit.

Stephanus Ducas, Constantini Cæsaris filius.

STEPHANVS, Ducas, Constantini Ducæ quij imperium Byzantij contra Constantinum VII. Imp. inuaserat anno 909. filius: non longe post, patre suo iam occiso, in Antigoni insulam ab ipso Constantino Imper. relegatus, in monachum detonderi iussus est, vna cum Theophane Titheothe, & Paulo Orphanotropho, suis familiaribus.

Constantinus Cæsar.

CONSTANTINVS Cæsar, Michaelis V. Calaphati Imp. patruus, cū eodem oculis amissis imperio priuatus, in monasterio Studij monachum induit anno Domini 1041.

Constantinus, Constantini Imp. filius.

CONSTANTINVS Prophyrogenitus, Constantini XI. Ducæ Imp. & Eudoxiæ Augustæ filius, ac nobilissimus Cæsar, coactus a fratre abdicauit anno 1075. & deinde Imperium contra Nicephorum Botaniatrem arripens, prælio uictus Chrysopoli in Asia, ac captus, in monasterium detrusus est anno 1079. ubi Monachus obdormiuit.

Alexius, Manuelis Imp. filius Nothus.

ALEXIVS, Manuelis Imperatoris ex Theodora nepte sua, ac concubina, filius Spurius, consiliorum Andronici Imperium affectantem conficius habitus; ab Isaacio Angelo Imperatore in cœnobium montis Papyncei anno 1185. detrusus, ibidem monachus diem clausit.

Filiæ

Filia Imperatorum Orientalium Romanorum, tam certe, quam incerte professionis, & tam Sancta, quam non Sancta. Cap. XXII.

Gisala, Caroli Magni Imperatoris filia.

ISALA, siue Ghisella, Caroli Magni Imperatoris, ex Hildegarde uxore tertia filia, nata, & Baptizata Mediolani anno Domini 780. Sanctimonialis quidem ab omnibus quos uiderim agnoscunt, sed in quo monasterio uitam egerit monasticum necdum reperire potui. *Basilicon Genealogicon in genealogia Carolina.*

Theodora, Caroli Magni Imp. filia.

THEODORA, siue Tedrada, Caroli Magni Imperatoris, ex Fastrada uxore quinta, filia, monialis, & Abbatissa Argentolii prope oppidum S. Dionysii, ibidem tumulata est. *Belforestius annal. Franc. lib. 2. c. 15. Genealogicon Romanum, & alij.*

Hildegardis, Ludouici Pij Imp. filia.

HILDEGARDIS, Ludouici Pij Imperatoris, ex Blancastora uxore prima, filia, Sanctimonialis & Abbatissa Dominarum monasterii in sinistra Limagi sui, a patre donata omni Dominio Comiti ad lacum Tigurinum. Obiit anno 860. *Genealogicon Romanum.*

Bertha, Ludouici Pij Imp. filia.

BERTHA, eiusdem Hildegardis, ex iisdem Patre & Matre soror, non tantum carne sed & religione, sanctimonialis namque & ipsa eidem in Abbatiæ regimine successit, obiitque anno 881. regimini sui 21. *Genealogia Carolina.*

Hermentrudis, Caroli Calui Imp. filia.

HERMENTRUDIS, Caroli Calui Imperatoris, ex Hermentrude uxore prima filia, in cœnobio Hasnoniensi (non rectè a nonnullis Lasconiense, & Lasconcense uocatum) super fluium Scarbum in Comitatu Attrebatensi, pago Hostrebanto, sita, a prima iuuentute Deo dicata, deinde sacris uirginibus Abbatissa præfecta, a patre, & sorore comitissa Flandriæ, multa priuilegia, & immunitates suo monasterio obtinuit. Floruit anno 880. *Iacobus Meyerus annal. Fland. lib. 2. & Panuinus Princip. Rom. lib. 3. & alij.*

Gisala, Lotharii I. Imp. filia.

GISALA, Lotharii I. Imperatoris, ex Angelpirga vxore prima, filia, matrem comitata, quam a viro repudiatam in Imperatricibus ostendimus, eiusdem cum illa vori & habitus particeps effecta est in monasterio S. Iuliae Brixiae, anno Domini circiter 820. diuque ei superuiuens, in eodem cœnobio postmodum sepulta est. *Tabula S. Iuliae.*

Berta, Berengarii I. Imp. filia.

BERTA, Berengarii I. Italiae Imperatoris, & Bertae Augustae filia, ab ipsa sua infantia Deo dicata in monasterio S. Iuliae Brixiae, post mortem Angilbergae Augustae & Abbatisae, sexta illius loci Abbatisae omnium acclamatione electa, anno Domini 916. post officium sibi commissum recte administratum, in eodem suo monasterio defuncta, & sepulta est. *Tabula S. Iuliae.*

Mathildis, Henrici I. Imp. filia.

MATHILDIS, siue Mechtildis, Henrici Aucupis, Imperatoris, siue ut alij legunt, Cæsaris, ex S. Mathilda vxore sua, filia, uirgo sanctissimae conuersationis, & magni meriti, fundato in ciuitate Quedlinburgensi in Saxonia monasterio, eodemque in honorem SS. Seruarii & Dionysij dedicato, ibidem prima Abbatisa praefuit, an. Domini circiter 930. & tandem multis miraculis clara, obdormiuit in Domino anno 942. catalogo Sanctorum adscripta. Huic Vuitichindus monachus Corbeiae Saxonicæ, Historiam suam de gestis Saxonicum dedicauit. *Trittemius de vir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. c. 222. Panuinus, lib. 3. Rom. Princip. Genealogicon Romanum anno 1589. Francofurti expressum in folio. Crantziius Saxonie, lib. 3. c. 12. Ponitur hæc eadem bis a Bugiano nostro colloquio tertio, ambæque, quæ tamen una & eadē sunt, ex eodem Patre, Henrico scilicet, natae referuntur, quarum prima anno 930. secunda vero anno 1004. floruisse perhibentur: quæ quam absurda, & ab omni veritate sint aliena, vnusquisque ex se sine aliqua alia demonstratione intelligere sufficit. Errat & in secunda, in nomine monasterij, non enim Monasterium Quedlinburgense in honorem S. Petri consecratum est, sed in honorem S. Seruarij, ut egregie produnt Trittemius, & Crantziius locis supracitatis. Bugianum fefellit quod Henricus Aucups sepultus dicatur, in ecclesia S. Petri, quæ erat ecclesia Quedlinburgensis cathedralis, distinet ab ecclesia S. Seruarij a Sanctimonialibus inhabitata.*

Mathildis II. Henrici I. Imp. filia.

MATHILDIS altera, Henrici Aucupis, & S. Mathildæ Imp. filia, praefata S. Mathildis soror, quæ ab omnibus familiarum, vel genealogia-

logiarum scriptoribus non agnoscitur, sororem imitata in Religio-
nis proposito, prima Abbatisa præfecta est sacris virginibus mono-
sterii de Ringelheim, ab Auo materno Theodorico Duce Saxonie
anno salutis circiter 924 fundati. *Ioannes Tritemius in chron. His-
saurie, in Rudolpho, Abbate quinto.*

Mathildis, Ottonis I. Imp. filia.

MATHILDIS, Ottonis I. Magni Imperatoris, ex S. Adelheidis
uxore secunda (alii ex Editha uxore prima, sed non rectè) filia, sub
cura Amitæ suæ Sanctæ Mathildis Abbatisæ, in monasterio Qued-
linburgensi, in omni pietate, religione, ac obseruantia monastica edu-
cata, eidem anno 942. defuncta, secunda illius cœnobii Abbatis
successit, & monasterio per spacium 59. annorum optime admi-
strato, ætate grandæua obiit anno Christi 997. die 6. mensis Febru-
arii, apud Auum Paternum Quedlinburgi sepulta. *Philibertus Pingo-
nius in Arbore Saxonia, Genealogicon Romanum, & alij.*

Mathildis, Ottonis II. Imp. filia.

MATHILDIS, Ottonis II. Imperatoris, ex Thephano uxore prima
filia, multis annis cum Amita sua Mathilda præfata in cœnobio
Quedlinburgensi religiosissime conuersata; anno 997. in eius lo-
cum per Bezelinum portitorem, fratris sui Ottonis II. Imp. nulla, æ-
tate illius loci Abbatisa electa, ab Arnulpho Episcopo munus conse-
crationis accepit, & duobus annis solis Abbatisæ officio functa, mo-
grauit a seculo, anno 999. *Genealogia Regum Saxonie, & Ducum.*

Sophia, Ottonis II. Imp. filia.

SOPHIA, Ottonis II. Imp. ex Theophano filia, & ipsa a iuvene-
te Deo in Religione consecrata, postmodum in Abbatisam novam
monasterii sui, SS. Anastasij, & Innocenti Pontificum, in ciuitate
Gandersheimensi electa est; & bonis operibus plena, obiit an 1038.
die 30. Ianuarii. Fuit multum dilecta & familiaris S. Gothardo Hildes-
hemensi Episcopo, ut in eius uita narratur, capite 17. dicitur
mortua anno altero ab eius morte, die tertio ante festum Purifica-
tionis Dñæ Mariæ Virginis. *Genealogia Regum Saxonie. Supradictus
dicit defunctam anno 1038. putat enim cum Lamberto Schafnaburgensi,
S. Gothardum eo anno obiisse, nos autem tenemus migrasse anno 1036.
vri diximus c. 44. libri nostri 2. & lib. 3. die 4. Maij, ideoque Sophiam
no 1039. defunctam putamus. Agit & de eius monachatu, Philibertus
Pingonius, Genealogicon Romanum, & alij.*

Adelheidis, Ottonis II. Imp. filia.

Adelheidis, Ottonis II. Imperatoris, ex Theophano (alii, ut Ge-
nealog-

nealogia Reg. Saxon. ex Anna Austriaca, uxore 2. sed minus rectè) uxore prima filia, cum esset Sanctimonialis Quedlinburgi, talemq; se gereret ut digna reputaretur ad ampliorem gradum promoueri, post mortem sororis suæ Mathildis, quarta Quedlinburgensis Abbatissa constituta est an. Christi 999. & eodē, ab Episcopo Hildemensi Dithmaro benedici & consecrari uoluit. *Panninus Roma. Princ. lib. 3. Pingonius in Arbore Sabaudica; Genealogicon Romanum; & Genealogia Regum & Ducum Saxonie*, in qua male scribitur fuisse Abbatissā Gandersheimensis decima. Meminit & eius Bugianus colloquio tertio, a quo corrupto uocabulo *Atalaida* uocatur, in quo emendandus venit, ut & in nomine monasterii Quedlinburgensis, quod non esse ab eo in Austrasia, quæ nunc Lotharingia, collocatur, cum in Saxonia non longe a ciuitate Magdeburgensi constructum constet.

S. Felicitas, Ottonis II. Imp. filia.

S. FELICITAS, eiusdem Ottonis II. Imperatoris filia, sed ex qua matre ignoro, cum audisset de fama & Sanctitate sacrarum Virginum monasterium S. Saluatoris, (quod nunc S. Felicis titulum gerit, habitaturq; a Sanctimonialib. Ordinis D. P. Benedicti) qd Papiæ a S. Maiolo Abbate ædificatū fuit; & ab Ottone II. patre suo locupletatū, inhabitantium, simulans prædictum cœnobium deuotio nis causa se inuifere nelle, statim ut illuc applicuit, uotum quod mente conceperat, opere compleuit; & contra parentum uoluntatem Deo sacrata, sacrisque religionis uestibus induta, a religionis proposito, nec minis, nec blandimentis, auelli unquam potuit. Vnde factum est ut in Dei seruitio ibidem perseverans, & noctu diuque, uigiliis, & orationibus uacans, in omnibus uirtutibus, in humilitate maximè, compunctioneque lachrymarum, in tantum profecerit, ut post mortem quæ accidisse putatur post annum Domini 1000. Sanctorum fuerit ascripta catalogo. Eius sacrum corpus maxima ueneratione honoratur in præfato S. Felicis cœnobio, ubi requiescit iuxta arcem S. Georgii martyris. *Jacobus Gualla in Sanctuario Papiæ, lib. 5. cap. 15. & Stephanus Breuentanus de antiquitate Papiæ, lib. 4. cap. 1.*

Inditha, Ottonis II. Imp. filia.

INDITHA, Ottonis II. Imperatoris, ex Anna Austriaca uxore secunda, filia, forma, & cæteris naturæ bonis dotibus egregiè dotata, ab ipsis pueritiæ annis Ratisbonæ in sacrarum uirginum cœnobio Deo consecrata, inde postmodum anno Domini circiter 1002. parentibus iam defunctis, uolens, an in uita, a Bisetislao Boiemæ Du-

ce au-

ce, audacissimo iuvene, pertracta, eidem legitimo matrimonio coniungitur, Helichardo Pontifice diuina celebrante. Post cuius obitum, secundas Mesiconis Ducis Poloniae nuptias ambiuit. Obiit anno Domini Saluatoris 1059. *Ioannes Dubravius in hist. Polonica, lib. 7. Genealogicon Romanum, & alij.*

Ghisele, Henrici III. vel II. 7^{mp}. filia.

GHISELA, Henrici III. alijs II. Imperatoris, ex S. Agnete uxore secunda, filia, quæ ut plurimum a genealogistis, una cum sorore sequente omittitur, in monasterio Quedlinburgensi virginitate sua Deo consecrata, nobile propositum, nobilius ad finem usque perduxit.

Adelbais, Henrici III. sine II. 7^{mp}. filia.

ADELHAI, eiusdem Henrici III. alijs II. Imperatoris, ex eadem S. Agnete, filia, Ghisele soror, ut & uoti eius in eodem Quedlinburgensi cœnobio particeps fuit ita, fuit & coronæ. In hoc tamen sororem supergressa etiā qd. Abbatissa, & fam. fuerit. Floruerunt ambæ anno Dom. 1050. *De his duabus, earumque monachismo, agit Tietmarius in chronico Hirsburgie in tractatu vacantis sedis anno 33.*

Sophia, Henrici III. vel II. 7^{mp}. filia.

SOPHIA, eorundem filia, & prefatarum Sanctimonialium soror, primum Salomoni Hungariæ Regi nupta, eo mortuo una cum matre ipsius Regis in Agmodensi monasterio, quod est in Sittia, anno 1077. se includens, ibidem in omni religioſitate annis undecim uixit: sed postmodum à Vladislao Poloniæ Rege postulatâ, nuptias secundas cum eo celebravit anno 1088. permansitque cum eo annis plus minus tredecim, usque ad annum 1101. eo enim anno, uiro suo iam defuncto, ad monasterium suum reuersa, in eod. consensescens obiit, ac sepulta est. *Antonius Bonfinius rer. Hungarie. decad. 2. lib. 4. non procul a fine.*

Beatrix, Friderici I. 7^{mp}. filia.

BEATRIX, Friderici I. Barbarossæ Imperatoris, ex Beatrice Augusta uxore secunda, filia, a parentibus in monasterio Quedlinburgensi Deo oblata, in Abbatissam postmodum electa est, anno Domini circiter 1170. *Panvinus Rom. Princip. lib. 5. Genealogicon Romanum, & alij.*

Euphemia, Rodulphi I. 7^{mp}. filia.

EUPHEMIA, Rodulphi I. Austriaci, Imperatoris, ex Anna Augusta uxore prima, filia, sanctimonialis in monasterio Tulna, quod non longe est a ciuitate Viennæ in Austria, effecta, ibidem laboris sui

huius premium perceptorum, migravit, ac sepulta est, anno Domini 1278 Panvinus Rom. Princip. lib. 3. Genealogicon Rom. & alij.

Agnes, Ludouici V. Imp. filia.

AGNES, Ludouici V. Bauarij, Imperatoris, ex Margareta Augusta Hollandica, uxore secunda filia, quæ ab omnibus fere familiæ Bauaricæ scriptorib. prætermittitur, a patre in monasterio Fursfeldensi, quod auius eius Ludouicus Dux Bauariæ ædificauerat, Deo oblata, & Sanctimonialis habitum induta, anno Domini circiter, 1329. in eodem obiit & sepulta est. *Franciscus Belforestius in cosmographia, in de scriptione Bauariæ.*

Filia Imperatorum Orientalium Constantinopolitanorum, tam certæ, quàm incertæ professionis.

Cap. XXXIII.

S. Sopatra, Mauricij Imperatoris filia.

SOPATRA, Mauricij Imperatoris Constantinopolitani, & Constantini Augusti, Tiberij Imperatoris filia, filia, exemplis S. Eustoliz Romanæ, uirginis & Sanctimonialis informata, concedente patre uitam Monasticam professâ, in monasterio quodam Constantinopoli se constructo, ibidem miraculis clara diem obiit quinto Idus Nouembris, & in numerum Sanctorum relata est. Vixit anno Domini 600. & quod excurrit.

Gordia, cum duabus sororibus, Mauricij Imp. filia.

GORDIA, Vxor Philippici: & N. Theodosij coniunx: ac alia N. anonyma, Mauricij Imperatoris, ex Constantina uxore filia, patre a Phoca Cæsare occiso anno 604, una cum Matre Constantina Monasticen Constantinopoli professâ eodem Phoca permittente, anno sequenti eodem iubente, simul cum matre sua, gladio necate sunt.

Tecla, cum sororibus, Theophili Imp. filia.

TECLA, Anastasia: Anna: & Pulcheria, Sorores, & Theophili Imperatoris Constantinopolitani, ex Theodora Augusta Paphlagonia, filia, insidiis fratris sui Michaelis III. Imp. una cum matre in cœnobio S. Mariæ in Blachernis decessit anno 854. post matris mortem

G G g rem

rem a Basilio Macedone Imp. ad monasterium Mannæ, quod Gestria vocatur, translata, ibidem in monastica obseruantia vitam finierunt.

Eudoxia, cum sororibus, Basili Imp. filia.
 EUDOXIA, Maria, & alia duæ earum sorores Anonymæ, filij Macedonis, Imp. ex Eudoxia Augusta filia, post patris mortem anno Domini 886. in monasterio S. Euphemie Deo consecrata, Christi Domini sponsæ factæ sunt.

Anonymæ aliquot Constantini Imp. filia.

FILIAE aliquot Constantini VII. Imp. & Helenæ Augustæ, a fratre Romano, Imp. per Ioannem Studij Ducem Monachæ detrahe, & vestitu regio exuta, regiaque eiectione anno 962. simul ac ipse Ioannes dicebat, ob animi dolorem monasticam vestem exuere carnes comederunt, & in pudicitia se reddentes, meretricium questum sunt amplexæ.

Eudoria Constantini Imp. filia.

EUDORIA, Constantini IX. Imp. & Helenæ Augustæ, filia maior, sponso carnali contempto, Christum æternum Deum conceptu voto eligens in virginitatis proposito, & monastica obseruantia, ad finem usque vitæ permansit. Floruit an. Domini 1000.

Maria, Isaaci Imp. filia.

MARIA, Isaaci Comneni Imp. ex Aecatherina filia, patre, & matre Religionem ingressis, matrem sequuta, Sanctimonialis electa est in monasterio Palatii Myrdæi, anno 1059. ubi moriens sepulta est.

Anonymæ, Isaaci Imp. filia.

N. I. S. A. C. I. Angeli Imp. ex N. Augusta, filia, consentientibus parentibus Deo dicata, in eius sequitio libera permansit. Vita anno 1200.

A N N O T A T I O.

Admonendus est Lector, nos in his filiabus Imperatorum Constantinopolitanorum, sicut nec in filiis, nec in ipsis quoque Imperatoribus, & Imperatricibus Orientis, Monachismi auctores non adducere, nisi in alijs obseruamus. Præter enim paucos qui ab Historicis nonnullis, non tamen omnibus, pro Benedictinis agnoscuntur, ut sunt, Theodosius III. Michael, III. & VII. Isaacius Angelus, & Ioannes V. Cantacruzenus, Imp.

Imperatores: & S. Ignatius, & B. Alexius Crinitus, filii Imperatorum;
& Sancta Sopatra, Maria; & alia Anonyma, Imperatorum filie, re-
liqui omnes, utpote Regule incerti, & v. Monachi potius a nobis ap-
positi, quam quod Benedictini fuerint: possent tamen fortassis & ali-
qui alij esse, qui ab historicis non produntur, tum quod monasteria in qui-
bus vixerunt ignorentur, tum etiam quamvis fiantur, sub qua tamen
regula militent Monachi, Basilij scilicet, an Benedicti, pro comperto non
habetur. Ut autem in genere demonstremus, que specialiter ex industria
consimus, auctores qui de eorum monachismo agunt, & que precipui & ex
quibus ea que diximus accepimus, sunt, Joannes Zonaras; Nicepho-
rus Callistus; Joannes Cypriotes; Georgius Cedrenus; Nicetas Chro-
nates; & Nicephorus Gregoras ex Grecis: ex Latinis vero D. Paulus
Diaconus Monachus Casinas; Sextus Aurelius Victor, & eius Appen-
dix; Joannes Baptista Egnatius Venetus; Frater Onuphrius Panvinus;
Genealogicon Romanum, & alij recentiorum permulti, qui ob breui-
tatem omittuntur. Hi a curioso Lectore consuli poterunt, quem ob-
tere obtestor, ut si quem alium ex ordine Divi P. Benedicti fuisse depre-
henderit, illum notare non pigeat; & fructum benedictum de labore suo
cum Benedictinis percipiet.

QUARTVS ORDO SECVLARIVM
ad sinistram S.P.N. Benedicti depictorum,

QVI EST

De filiis, & filiabus Regum.

Dedit enim Deus iustitiam filiis Regum, Psalm. 71.

Et Filie Regum in honore eius: Psalm. 44.

669

Filij Regum Monachi & Sancti, quorum locus professionis constat. Cap. XXIIII.

Sanctus Clodoaldus, Clodomiri Burgundie Regis filius.

S.

LODOALDVS, Clodomiri Burgundie, Aurelianorum in Francia Regis filius, Patrum tyrannidem fugiens, vitæ se monachice dedit in pago Nongenti, siue Nouigenti prope Lutetiam, qui ab eius nomine, nunc Clodoaldus, siue Cloaldus appellatur, ab Henrico

III. Gallie Regis cæde famosus. Obiit post annum Domini 550. ultimo Idus Septembris, in monasterio suo, quod Gallice *Sancti Clou* vocatur, sepultus. *Franciscus Belforesius in annal. Francie, lib. 1. c. 13. Claudius Paradinus, in Genealogijs Regum Francie, & alij.*

S. Vulfredus, Conrani Scotie Regis filius.

S. VVINFREDVS, vt Leslaus habet, siue Fridolinus, ut loquuntur Germani, Conrani Scotie Regis filius, post maximam diligentiam in philosophia positam, in ecclesia propaganda, religionisque finibus dilatandis, cuius rei causa peregrè profectus est; post multas conciones pie habitas, ac libros multos erudite scriptos, Aegidius in monasterio Seckingi ad rhenum monachus, & Abbas moritur, honorificeque prope Aram tumulatur pridie Nonas Martii. Floruit sub annum Domini 560. *Ioannes Leslaus in hist. Scot. lib. 4. Crampius de Episc. Germ. & alij.*

S. K.

S. Kentigernus, Eugenii Scotia Regis filius.

S. Kentigernus, Eugenii III. Scotia Regis filius, primum Episcopus Glascoensis; deinde dignitate abdicata, monachus, & Abbas, monasterij, quod a nomine successoris eius nunc S. Asaphus dicitur, postquam in omni sanctitate sexcentis sexaginta monachis prefulset, miraculorum gloria clarus migravit ad Dominum Idibus Ianuarii. Vixit sub annum salutis 590. Lesleus ubi supra lib. 4. Chorographia Britannie, folio 548.

S. Gregorius, Græciæ Regis filius.

S. Gregorius, cuiusdam Regis in Græcia filius, ob Christi amorem patriam, parentesque deserens, in Germaniam appulit, & iuxta Aquisgranum, loco ad construendum monasterium inuento idoneo, Porceti monasterij, tunc Benedictini, nunc Cisterciensis Ordinis, prima fundamenta iecit, in quo monachus factus, primusque Abbas constitutus, post multa virtutum & miraculorum signa, quæ in pace, die quarto Nouembris. Cæsarius monachus illust. miraculib. 8. c. 76.

S. Flacius, Eugenii, Scotia Regis filius.

S. FLACIUS, Eugenii III. Scotia Regis filius primogenitus, regno, quod sibi debebatur, contempto, rebusque terrenis omnibus posthabitis, patria secedens cum unica sorore sorore sua Sira, ad S. Pharonem Meldensem in Gallia Episcopum peruenit, a quo benigne exceptus, cum causam desiderij eius cognouisset, Siram quidem sorori suæ S. Pharæ Abbatissæ Brigenfis in Gallia in timore Dei sub regulari disciplina nutriendam tradidit, ipsum vero monachum detonsum, monachalibusque indutum ad cœnobium S. Martini Brodolii nemoris transmisit, anno Domini 620. In quo cum in omni pietate, humilitate, & abstinentia vitam traduxisset, tandem mortem sanctissime oppetiuit die 30. mensis Augusti. Lesleus, lib. 4. Hæstor Boetius, lib. 9. Belforesius annal. Franc. lib. 1. c. 36. & alij.

S. Furseus, Philtani Hiberniæ Regis filius.

S. FURSEUS, Philtani Hiberniæ Regis filius, multis annis in Scotia, verbum Dei annunciauit. Inde omnibus relictis, per Britones in provinciam Anglorum Orientalium deuenit, ubi permissione Sigeberti Regis nobile construxit monasterium in ciuitate Cnobheri, vocabulo Cnobhersburg, in quo monachus, & Abbas effectus, prædicatione verbi Dei multos incredulos ad Christum conuertit, & credentes in fide & amore Christi confirmauit. Quibus rite gestis monasterium, & animarum curam, fratri suo Foil-

lano reliquit, & ipse ad Eremiticam vitam secessit. Sed aliquantulum post, propter opus Euangelii in Galliam commigravit, in qua Laniacum monasterium apud Peronam Picardie, construxit, ibique miraculis clatus, Abbas obiit, decimo septimo Calendas Februarii. Perona requiescit, ubi quarto ab obitu anno, corpus eius immutatum, & sine ulla putredine, subiectum est a Reuerendissimo Episcopo, Eligio Nouiomenfi, & Auberto Cameracensi.

S. Ultanus, Philtani Hibernie Regis filius.

S. VLTANVS; S. Fursei frater, de monasterii Cnobherburgi probatione diuturna, ad Eremiticam vitam transit cum quo etiam Fursus Frater, per annum totum conuixit in continentia, & orationibus, & quotidianis manuum laboribus. Postmodum uerum Dei predicaturis, fratrem in Galliam sequutus, ac S. Gertrudis abbatissa Niucellensis familiaritatem nactus, ab ea uillam, vulgo situm loci, Fossas dictam, in territorio Leodiensi, obtinuit, in qua signi constructo cœnobio primus Abbas præfuit, suumque fratrem Foillanum martyrio coronatum cognouit. Obiit in monasterio Fossensi, ubi requiescit, die Calendarum Maii. Sed Fossense coenobium, propter Bifestum diem Apostolorum, transfertur in tertiam Nonas Maii.

S. Foillanus, Philtani Hibernie Regis filius.

S. FOILLANVS; prædictorum SS. Fursei, & Vltani frater, non tantum carne, sed & religione, eorum exemplo pronocatus, Abbatem Cnobherburgensem, cui regenda a fratre Furseo prælatum fuerat, relicta, Romam petiit, petiturus a Martino Pontifice Episcopo benedictionem ad infidelium conuersionem, qua accepta ad Gallias venit, fidei propagandæ causa, & a beatissima Gertrude cum magna reuerentia susceptus, coadiutor fratri Vltano fuit in monasterio Fossensi ædificatione. Tandem martyrio occubuit, cum tribus discipulis, pridie Calendas Nouembris, in sylua Carbonaria, loco Ampolinis: quod etiam diuinis indicis reuelatum est S. Vltano Fossis, & S. Gertrudi Niuelle. Et in loco martyrii constructa est abbatia S. Foillani, nunc Ordinis Præmonstratensis, quæ adiacet urbis Rhodiensis oppidi, in Hannonia. Quiescit Fossis in monasterio suo. De his tribus, eorumque monachismo, & genere, agunt Beda in hist. angl. lib. 3. ca. 19. Sigobertus in thronico ad annum 648. Vincentius spec. hist. lib. 2. c. 10. Tritemius de vir. ill. ord. S. ben. lib. 3. cap. 86. & 89. & alij plurimi.

S. Iudocus, Iudicælis Britannie Regis filius.

S. Iudoc v., Iudicælis I. huius nominis, Britannie Armoica, in Gallia Regis, filius, amore regis æterni, temporale regnum a fratre Iudicæle, qui patri successerat, oblatum, spreuit, sed verè ne quod vitio offerretur, vel iniurus suscipere aliquando cogeretur, ad monasterium s. Maini in quo a iuuentute nutritus fuerat se recipiens, non longe post inde profugit, atque ad ripam Alzei fluminis, in agro Pontiao, constructo paruo tugurio, unico discipulo contentus, monasticam vitam, eamque durissimam egit: & pro terreno & caduco regno quod contempsit, cœleste & æternum accepit quod concupierat, anno Domini 655, ipso Iulio Decembris: *Florentius Abbas in eius vita, Belforestius annal. Franc. lib. 1. c. 35. & 36. F. Stephanus Lusignanus corona 4. c. 6. & alij permulti.*

S. Vuinocus, Iudicælis Britannie Regis filius.

S. VINOCVS, s. Iudoci frater, Diuino & ipse amore tactus, eiusdem cum eo vitæ institutum amplexus in cœnobio Sithiu, sub s. Bertino Abbate; ab eo postmodum, ob sanctissimæ vitæ meritum, primus Abbas & fundator cœnobii de Vuormholt (quod nunc ab eius nomine monasterium S. Vuinoci, in oppido Bergis Flandriæ, denominatur) constitutus, postquam sanctissimè fratribus quibus preerat, seruisset potius quam præfuisse; laboris sui præmium perceptus, migravit a seculo, anno salutis 716, die 6. Nouembriis, in monasterio suo, ubi & nunc requiescit, sepultus: *Meyerus annal. Flandriæ, lib. 1. Canalis de re Gallica, lib. 2. perciôche 6 Henricus Costerus Pastor Antuerpiensis, in Arbore Sanctorum monasterij Sancti Bertini, & alij.*

SS. Vuimoch, & Atnoch, Iudicælis II. Britannie Regis filij.

S. VVIMOC, & *ATNOCH*, Iudicælis, II. huius nominis, Britannie minoris Regis filij, & Sanctorum Iudoci, & Vuinoci, ex fratre, nepotes, exempla Patruorum, Patris, & Aui, sequuti, pro Christi amore regnum autum, & paternum relinquentes, ipsi se vitæ monasticæ dederunt in monasterio S. Maini (ut mea est sententia) in quo Pater, & Aui, tunc humiliter conuersabantur: quorum sanctis uehementius adeo adhæserunt, ut iam in cœlis participes sint illorum gloriæ, qui in hoc mundo fuerant & contumeliæ: Vixerunt anno Domini 700. & quod excurrit. *Vincentius Beluacensis in speculo, lib. 23. c. 106. & alij.*

S. Kilianus, Hibernie Regis filius.

S. KILIANVS, siue Chilianus, Regis Hibernie filius, patre, & re-

G G g 4 gno

gno contempto, monasterium Huenfis infulæ, quæ est in Hibernia, ingressus, & monachalibus institutis subditus est. Sed postmodum Cononis Pontificis Romani petmissu, zelo prædicandæ fidei et monasterio egressus, cum Gosbertum Franconiæ Ducem ad Euangelii semitam adduxisset, primusque Herbipolensis Episcopus, & postolus constitutus fuisset: tandem ab impia Geilana, altera Herodiade, quæ felicibus eius auspiciis inuidebat, impiè trucidari iussus est, anno salutis 685. octavo Idus Iulii. *De monachismo fufe tractamus lib. 2. 3. & 5. De sanguine regali, patreque rege, agit quidam Monachus Oliuetanus, in quadam Ordinis sui Arbore, quæ est Verona depicta in Membranis, in cœnobio S. Mariæ de Organo.*

S. Sebaldu, Daciæ Regis filius.

S. SEBALDVS, Daciæ Regis filius, sponsa relicta, mundi que popis abdicatis, in Eremitio primum quindecim annis, radicibus heritarum contentus, uixit: deinde Ratisbonæ, postremo Nurembergæ, in cœnobio s. Martini, Monasticam uitam eligens, tanquam securam, eandem ad finem usque uitæ, quæ accidit 14. Calendas Septembris, tenuit. Floruit sub annum Domini 716. *Chronica chronicarum fol. 162. Cratopolius de Episcopis Germaniæ, & alij.*

S. Vuendelinus, Scotiæ Regis filius.

S. VVENDELINVS, siue Vendelinus, Scotiæ Regis filius, domum paternam, regnumque terrenum relinquens, post multas peregrinationes monasterium Toleiense s. Mauritij petiit, & ita deuote uico uixit, ut Abbas, a s. Pirminio eidem præficeretur, uitamque suam bonis operibus completet, die 20. mensis Octob. Super cuius sepulchrum insignis Basilica constructa est, ipsumque oppidum ita crescente in dies deuotione auctum, ut ipsius nomine uocitetur. Floruit anno Domini 720. & quod excurrit. *F. Petrus Cratopolius de Episcopis Germ. & Franciscus Irenicus Germ. exegeseos, lib. 11.*

S. Adalbertus, Edilualdi Deiræ Regis filius.

S. ADALBERTUS, Edilualdi Deirorum Regis in Northumbria Angliæ filius, & Leuita, pro Christo dimisit regale patrimonium, ut quindecim Apostolis monachis, qui an. 690. a s. Egberto Episcopo fidei causa in Flandriam mittebantur, duodecim sociari posset. Statum igitur Vuillibrordum Episcopum quem in disciplina monastica magistrum in monasterio Angliæ Ripensi habuerat, sequutus sub eius quoque magisterio in Epternacensi cœnobio, ab ipso factum constructo, diutissime uixit; & postmodum crescentibus meritis primus Traiectensis ecclesiæ Archidiaconus factus, post mortem

torum paganorum in conuersionem, & laudabilem sanctæ uitæ confirmationem, multis miraculis clatus migravit in cælum anno Domini circiter 740. die 25. Iunii, & sepultus est in Kenemaria, quæ etiam Hæcunda nominatur. Vita eius apud Surium, Tomo 3. *Tritemius de vir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. c. 294. Molanus in indic. SS. Belgij, & alii.*

S. Vuillebaldus, Richardi Sueuie Regis filius.

S. VVILLEBALDVS, Richardi Sueuie in Germania Regis filius, matre Vuunna, siue Bona, & Offæ Saxonum Orientalium in Anglia Regis ex sorore pronepos, regnum terrenum amore cælestis patriæ deserens, a prima iuuentute enutritus est in cænobio Vualtheymensi in Germania, & deinde peregrinationis patris sui factus est indiuiduus, & uoluntarius comes: Italia autem, & Syria, ut sepulchrum Domini inuiferet, peragratis; tandem reuertens in monasterio Casinensi, decimo peregrinationis suæ anno pedem figēs, monachalibus ibidem subdi uoluit institutis. Sed inde a Gregorio Papa III. qui eius doctrinam & sanctitatem nouerat, euocatus, pro negotiis fidei, in auxilium S. Bonifacii Archiepiscopi, in Germaniā missus est, anno Domini 745. a quo primus Aichstadenſis Episcopus constitutus, cum in ea potestate per annos 36. multos ad fidei leuitam renocasset, miraculus clatus obiit in cælum an. salutis 781. ætatis suæ 77. iplis Nonis Iulij. Et sepultus est Aichstadij in ecclesia Cathedrali.

S. Vuinebaldus, Richardi Sueuie Regis filius.

S. VVINEBALDVS, vel Vuinibaldus, siue Vuineboldus, præfati S. Vuillebaldi carne, & religione frater, pro Christi amore, uoluntaria peregrinatione cum Patre, & fratre assumpta, post multos tandem labores in Monte Casino, una cum fratre, Monachum induit. Quem postmodum in Germaniam comitatus, a S. Bonifacio Archiepiscopo, qui eius delectabatur sanctitate, primus Abbas monasterij Heydenhemensis factus est, anno Domini 750. Et completis in regimine annis decem, sexagenarius, & clatus uirtutibus à seculo migravit die 18. Decembris anno salutis 760. & in monasterio suo sepultus, epitaphium etiam meruit.

ANNOTATIO.

Sæpius apud memetipsum hæsitauit cogitans, quis esset iste S. Richardus, Angliæ Rex, pater SS. Vuillebaldi, & Vuinebaldi, præfatorum, eorumque sororis S. Vualburgæ, de qua infra dicitur. Nullum huius nominis Richardi, maxime illo tempore, anno scilicet 700. & quod excurrit, in Anglia

Anglia regnasse, nec Rex anglie nominari potuisse, cum illa que nunc est Anglia, adhuc Britannia denominationem retineret (primus enim qui Britanniam Angliam, & Britannos Anglos vocari edicto cavit, fuit Eibertus Saxonum Occidentalium Rex a Cerdicio 18. anno Domini 800. id est fere centum annis post Richardi natiuitatem) nec talem in catalogis Britannie Regulorum repperiri, quamuis vt talis nominetur, ex historijs manifestum est. Negare tamen, communis fere omnium historicorum consensus, qui illud vnanimi assertionem in suis scriptis reliquerunt, & Epitaphium eiusdem S. Regis, quod in hodiernum Luca, & profa, & vna oratione legitur, uetabant. Accedebat quod nonnullis Burgundis, alijs Suenum, eum facientibus, & reliquis Dominationem in Suecia habuisse asserentibus, quamuis Anglum agnoscerent, quorum opinio ad herendum esset dubitabamus. Prioris, est Franciscus Irenicus lib. 3. ca. 80 germ. exeges. qui solus nomen patris eius prodit, sic inquit; Tunc temporis Richardus Sueuorum Dux memoratur, qui natione Burgundio ferebatur, secundum quosdam Anglicus. Patrem vero sui delineatione Regum, & Ducum, Suenia habet.

Lotharius.

Richardis.

— Vrina vxor, corrupte pro
Vuinna id est, Bonna

Vuilibaldus Episcopus
Aishlet.

Vrsperque Abbas: corrupte pro
perque id est, Valpergis Abbatem

Media, est D. Siluanus Razzius Florentinus, in annotationibus ad vitas SS. Hethuriae, qui loquens de S. Richardo Rege, cuiusque Epitaphio, quod est Luca, cuiusdam potentissimi Equitis Germani, & Sueuorum Capitanei filium facit, eumque Offe (quem Ortonem corrupte vocat) Auunculo suo, sine liberis defuncto, in regno Angliae successorem dicit. Postrema, inter precipuos sunt Iohannes Nauclerus, Franciscus Belforestius, & nonnulli alij. Et Naucleri quidem. tomo 2. generatim verba haec sunt. Item Richardus Dux Sueuiae, & Angliae Rex. Haec fuit nepos Offonis Regis Angliae ex sorore, factusque fuit Rex Angliae, genuitque ex Vuinna vxore sua duos filios, Vuilibaldum Episcopum Eistertensem in Bauaria, & S. Vuunibaldum Abbatem in Haidenheim, & S. Vualpurhem in Haidenheim Abbatem, & duo fuerunt monasteria, & sepelitur in Eisterten, in monasterio eius.

nominis ad S. Vualpurgam, ibi stillat oleum valens contra diuer-
sas infirmitates. Ita reperitur in præfato monasterio Haidenheim,
quod hodie situm est in provincia Brandenburgensi. Hæc ille. Bel-
forestij vero verba sic se habent, in sua Cosmographia, in descriptione
Suenie: Item Richardus. (Suenia Dux scilicet) nepos Offonis
Regis Angliæ ex sorore.

Vuilbaldus Episcopus Eisterësis in Bauaria.

Vuinibaldus Abbas in Haidenheim.

Richardus, Dux Suenie. } Vualpurgis Abbatissa in Haidenheim, alio
monasterio.

Cuius postremo sententiæ videtur esse quidam Reuerendus Germania
Abbas, qui cum anno præterito, quasdam Sanctorum Germanorum fma-
gues æneis laminis Roma incidi iussisset, inter quas & S. Vuilbaldus
Episcopus Aichstadenfis conspicitur, Episcopi habitu, sinistra crucem
trectam, dextra vero sub axella librum oclusum gerentis, apposuit &
Suenie Regum symbolum sine insigne, tres videlicet Leones iubatos in-
gros, in campo aureo, regia corona coronato. Quod insigne licet simili-
tudinem gerat cum Anglico, (coloribus tamen exceptis, sunt enim Leo-
nes aurei in rubro) nequaquam æstimandum est ea de causa ibi appositum
fuisse cum Gulielmus conquæstor, qui vixit anno 1067. primus Angliæ
Regum fuerit qui eiusmodi gestauerit insigne, qui cum Dux Norman-
diæ, & Aquitanie esset, eorum insignibus in vnum coalitis, Angliæ si-
milia formauit. Iam quid eius Epitaphium dicat videamus:

Epitaphium S. Richardi Regis, quod est Luca, in Ecclesia S.

Frigidiani.

Soror Offonis Regis fuit mater beati Richardi, Beatus Richardus Rex
Angliæ, exul patria, spreto mundi, contemptor sui, pater Sanctorum fra-
trum Vuilbaldi, & Vuinibaldi, & B. Vualburgis virginis, terrenum re-
gnum in celeste mutauit. Deposuit coronam regiam pro vita perpetua.
Exiit purpuram, & vilem induit tunicam. Regionum reliquit tribunal,
& sanctorum quesitum limina. Dimisitque filiam suam in regno beatam
Vualburgam, atque simul cum filiis peregre profectus est; & eis relictis
apud Sanctum Bonifacium Martyrem gloriosum, tunc Archiepiscopum
Moguntinensem, virum miræ sanctitatis, eo quod Anglicus esset, & de
regno suo natus; idem Sanctus Rex exilio se vltiori, limina Sanctorum
trans alpes adiit, & loca deinceps magis deuia petiit solitudinum, Deo
sibi idem solus libere uacaturus. Denique post longa exilia, post multa cer-
tamina, post famis, sitis, & frigoris multimodas arumnas, in provincia
Italica, ciuitate Luca, finitur pugna, dantur præmia, cælo recipitur anima,
& in

& in b'ati Frigidiani Basilica, iuxta corpus eius ponuntur pia membra
ubi & miraculis coruscat. Fesliuitas eius celebratur septimo Idus Fe-
bruarii.

Aliud versu ibidem positum.

Hic Rex Richardus requiescit sceptifer almus.
Rex fuit Anglorum, regnum tenet iste polorum.
Regnum dimisit, pro Christo cuncta reliquit.
Ergo Richardum nobis dedit Anglia Sanctum.
Hic genitor sanctæ Vualburgæ virginis almæ.
Vt Vuillebaldi, Sancti simul Vuinebaldi.
Suffragium quorum, det nobis regna polorum.

Ex hoc ergo Epitaphio, & alijs opinionibus recensitis, patrem, &
auunculum S. Richardi cum teneamus, simul etiam & potestatis, seu
Dominij sui titulum, omnino asserere audemus dictum Sanctum Richar-
dum genere Angloaxonem Lotharij Cantie in Anglia, siue Britannia,
Regis filium, & Offæ Saxonum Orientalium in Anglia Regis (illius videli-
cet qui Romæ anno 709. Monachus factus est, vti supra diximus) et
sorore, cuius nomen haftenus ignoratur, Nepotem; qui cum in morte
patris sui Lotharij (qui anno 685. ab Edrico patruelis sui Ethelbri-
lii occisus fuerat) iuuenis admodum relictus fuisset, videretque Patrem
num regnum, à præfato Edrico primum, deinde à Cedualia, & Malco
eius satre, Saxonum Occidentalium Regibus occupari, regni cura pos-
habita ad S. Bonifacium Episcopum, cuius sororem Vunnam siue Hun-
nam, in uxorem duxerat, ex eaq. tres filios sustulerat, in Germaniam ac-
cessit, ubi à Suenis Rege carentibus ob sanguinis regii nobilitatem, in
Regem electus, aliquot annis sapientissime, & Sanctissime præfuit. Sed
cum uideret se non posse simul Deo seruire, vt præoptabat, & mundi
placere, voluntaria peregrinatione suscepta, & filiis duobus secum ap-
sumptis, Regnum terrenum Bonnæ uxori, & Vualpurga filia, sub cura
S. Bonifacii auunculi sui educandæ, dimisit, vt æternum accipere carum
tandem inhabitator factus est, septimo Februarii, ut eius Epitaphium
habet. Vt autem hæc omnia quæ diximus clariora fiant, utramque
genealogiam hic apponemus, ne aliquis alius dubitationis scrupulus re-
maneat.

Eadbaldus Cantie Rex, qui obiit anno 640.

Ercombertus Cantie Rex, obiit anno 664.	S. Sexburga, Anna Regis filia, & post Abbatissa E lingensis. ordi. s. Be. mar.	Ermenredus princeps Cā- tij.	S. Eansuuda Sanctimonialis Folestone, Ord. S. Bene- dicti.
	S. Ethelbertus mart.	S. Etelbrihtus martyr. occisus cum Fratre an no 664.	

Egbertus Cantie Rex obiit 673.	Lotharius Cantie Rex occisus ab Edrico, an no 685.	N. soror Offa, Re gis Oriē talium Saxo- num.	S. Eracongota sanctimonialis & Abbatissa Brige ord. S. Benedicti.	Edricus Can- tie Rex: occi- sus anno 687.
-----------------------------------	--	---	---	---

S. Richardus Suenie Rex ele-
ctione: hereditate vero An-
glia: obiit 7. Februarij.

Vunna, id est, Bona, S. Bonifa-
cij Episcopi soror.

S. Vuillibaldus, Episco-
pus Aichladensis. S. Vuinibaldus Abbas
Heidenhemensis. S. Vualpurgis Abbatif-
sa Heidenhemensis.

Hec nostra sententia si cui fortassis non placeat, accipiat & aliam mul-
to verosimiliorem, S. Richardum videlicet natione sueuum, ideo à nonnul-
lis Anglum, siue Angliæ Regem reputatum, & pro tali habitum, quod
Sueni, etiam Anglij siue Anglici ab historicis uocantur, cuius rei testimo-
nium fert Ptolomæus in tabulis suis geographicis sic de Suenia scribens:
Interiora, (inquit) & mediterranea, Sueni tenent Anglici (siue An-
gli) & magis tamen Orientales. Hoc vocabulo Anglici, decepti non-
nulli, nihil supra considerantes, pro Sueuo Anglio, siue Anglico, Anglum
simpliciter scripserunt: qui eorum error per manus, ut aiunt, posteris tra-
ditus, etiam nonnullos nostræ ætatis graues uiros secum traxit.

Et hæc de SS. Vuillibaldo, & Vuinibaldo, eorumque Patre S. Richar-
do, & regio genere dicta sufficiant. De eorum monachismo fusius egi-
mus libro nostro tertio in annotationibus ad diem septimum Iulij, & de-
cimum

cimum octauum Decembris, ad quas lectorem, qui plura desiderat, remittimus.

S. Fremundus, Offic. Merciorum Regis filius.

S. FREMUNDVS, Offic. Merciorum in Anglia Regis filius, celsa patria desiderio tactus, regno terreno posthabito, monachum duit, & postea in vasta solitudine vitam sanctissimam egit. Tandem à proprio fratre Egfredo, regnandi libidine percito, innocens subitus, & capite truncatus, per martyrij gloriam cœlum penetrare meruit, die 11. mensis Maii. Floruit anno Domini 780. *Trophæum ecclesie Anglicanæ, & Chorographia Britannia, folio 46.*

S. Gregorius, Eduardi Angliæ Regis filius.

S. GREGORIUS, Eduardi I. (ut ego suspicor, ex temporum ratione) Angliæ Regis filius, vir magnæ sanctitatis, & Presbyterii honore decoratus, diuinitus admonitus, ut patriam, parentesque derelinqueret, in Germaniam ad *S. Eberhardum*, monasterij *S. Meginhardi* in sylua quæ dicebatur *Vmbrosa*, nunc ad *Eremitas* Monachum, sanctæ conuersationis virum, & spiritu prophetiæ clarum, proficiscitur; continuo, ut alter *Abraham*, diuino consilio paruit, & uero Deo inuenio, cū eo in monastica obseruantia multos annos egit. Et tandem vitæ sanctitate celebris, migravit in cœlum. Floruit an. salutis 940. Puto autem quod cœnobium illud *S. Meginhardi*, illud sit, quod nunc in nigra Sylua, *S. Trulberti* titulum gerit. *Tristremius de vita & ord. S. Ben. lib. 3. c. 225.*

S. Gualterus, Davidis Scotiæ Regis filius.

S. GVALTERVS, siue *Vualterus*, Davidis Scotiæ Regis, ex uxore secunda filius, a rebus mundi nanis, fluxis, illecebrarumque plenus, tam alienus fuisse perhibetur, ut Canoniatu *S. Osualdi*, Prioratusque *Kirkhanni* honorifico, quibus donatus fuerat, repudiatis, super & Episcopatu *Diui Andreæ*, monasterio se incluserit: in quo sepositus ad commentationem certis horis, Deo, ab omni cordis corporisq; cruciatu immunis, reliquam diei partem impertinuit: quod multorum hortationibus, continuisque penè efflagitationibus et suscitatus, Abbas *Melrosensis* crearetur. Inter cetera quæ scripta fertur, Librum inscriptum, *Regulæ ecclesiasticæ*, commentatus esse, & tandem multis editis miraculis, in Diuorum societatem est assumptus, quinto Nonas Maii. Floruit anno Domini 1170. *Ioannes Lesclapart de reb. Scot. lib. 6.*

Filij Regum Monachi, sed non Sancti, quorum item locus professionis scitur .

Cap. XXV.

Meroneus, Theodoricus Burgundia Regis filius.

MERONEVS, Theodoricus Burgundia & Aureliano-
rum in Gallia Regis filius, natus anno 611. post
mortem patris, ob patruorum tyrannidem ceno-
bio Diuitis Angia in insula lacus Veneti inclusus,
& monachus factus, ibidem diem clausit. *Scirpis
Pharamundica genealogia.*

Merouens, Chilperici, Francie Regis filius.

MEROVEVS, Chilperici I. Francorum in Gallia Regis, ex S. Ando-
nera vxore prima, filius, quod Brunichildem, patru sui Sigeberti
uxorem duxisset, timore Fredegunda Nouer-
ce, monachus primo Canomannis in monasterio Aninsula, effe-
ctus: mox in Campania eiusdem mandato trucidatus est anno Do-
mini 583; *Gregorius Turon. de gest. Franc. lib. 5. c. 14. Belforestius an-
nal. Franc. lib. 1. c. 22. & alii.*

Eginhardus, Caroli Magni Imp. gener.

EGINHARDVS, siue Einardus, Caroli Magni Imperatoris, & Fran-
cie Regis Cancellarius, & Gener, uxore Emma eiusdem Regis filia
defuncta, monasterium Salingestadiense in Francia Orientali terri-
tori Moguntinensis, sub nomine SS. Marcellini & Petri constru-
it, anno salutis 822. & illud ingressus, eidem primus Abbas prae-
fuit. *Trithemius in chron. Hirsaugiae. Ambrosius Moralius de regib. hisp.
lib. 13. c. 23. & alii infiniti.*

Stratiquas, Boleslai Boemia Regis filius.

STRATIQUAS, Boleslai Savi Boemiae Regis filius, Ratisbonae
apud S. Emerannum monasticae vitae studium amplexus, regnum fra-
tri Boleslao reliquit. Ad Pragensem Episcopatum a S. Adalberto no-
tarius, primum abnuit, pietatis, ut aiebat, & paupertatis monasticae
zelo motus: sed denuo eum ambiens, sub consecratione a Diabo-
lo strangulatus legitur: quod ei ab eodem S. Adalberto ante prae-
dictum fuerat. Vixit anno 984. *Aeneas Silvius in hist. Boiem. c. 16. Ioan-
nes Dabranus hist. Boiem. lib. 6. & alii.*

Philip-

Philippus, Ludouici Franciæ Regis filius.

PHILIPPVS Ludouici Crassi Franciæ Regis filius, exemplum fratris sui Henrici, qui monachus Claravallensis factus fuerat, imitatus, monachus & ipse factus est in monasterio S. Petri Corbeiz Gallicæ; mox Abbas, ac deinde summus etiam Lutetiæ Archidiaconus, postremo Episcopus Parisiorum electus, virtuti, doctrinæque Petri Lombardi, sententiarum magistri dignitatem cessit, anno Domini 1150. *Genealogia stirpis Capetiæ.*

Berengarius, Raymundi Aragoniæ Regis filius.

Berengarius, Raymundi Aragoniæ in Hispania Regis filius, monachus primum, deinde Abbas Montaragonis, postremo uore Alphonsi Regis fratris sui, Turiafonensis, & Ilerdensis Episcopus factus est, anno salutis circiter 1170. *Mariana in annal. Hisp. lib. 11. cap. 9.*

Filij Regum Monachi, quorum locus professionis igitur.
ratur. Cap. XXVI.

Drostanus, Aidani Scotiæ Regis Auunculus.

ROSTANVS, Aidani Regis Scotiæ, Auunculus & ipse regio genere ortus, rebus huius mundi transiis nuncium remittens, monasterii se terminum clusit, multosque suæ sanctitatis exemplo ad beatitudinem frugem traduxit circa annum Domini 600. *Le laus, lib. 4.*

Dagobertus, Sigiberti Austrasiæ Regis filius.

DAGOBERTVS, Sigiberti Austrasiæ in Gallia Regis filius, tutelaque Grimoaldi aulæ præfecti a patre moribundo commissa, sed ab eo perfidiosè detorsus, ac Sacris initiatus, & ad quoddam monasterium in Scotia relegatus, diem clausit extremum circiter anno Domini 658. *Vignierius in chronico Burgundiæ, & alii.*

Edmundus, Malcolmi Scotiæ Regis filius.

EDMUNDVS, Malcolmi III. Canmoir, Scotiæ Regis filius, monasterium hunc omnino deferens, rerum se diuinarum contemplationis, in

landine cœnobii penitus addixit, anno salutis circiter 1080. *Les-*
lus lib. 6.

Filij Regum, Monachi facti, sed coactè, tam certè,
quam incertè professionis. Cap. XXVII.

Theodo, Tassilonis Bauariæ Regis filius.

THEODO, Tassilonis, III. huius nominis, ultimi
Bauariæ Regis filius, lese maiestatis cum patre cõ-
uictus, vna cum eo in monasterium s. Nazarii Lau-
risheymentis, non procul à Vuormatia, inclusus,
Presbyterii etiam honore postmodum decoratus
est, anno 788. *Belforestius annal. Franc. lib. 2. ca. 13.*
& alii infiniti.

Carlomannus & Pipinus, Carlomanni Austrasiæ Regis filii.

CARLOMANVS, & Pipinus, Carlomanni Austrasiæ in Gallia
Regis, Caroli Magni Imperatoris fratris, filij, ab eodem Carolo
Magno ob lese maiestatis crimen in quodam Galliæ cœnobio de-
tenti, anno Domini 780. in eodem obierunt. *Belforestius annal.*
Franc. lib. 2. c. 7. qui eorum nomina reticet, quæ accepimus ex Anastasi-
o Bibliothecario in tractatu translationis reliquiarum S. P. N. Benedi-
cti, Manuscripto.

Bernardus, Pipinus, & Herebertus, Bernardi Italiæ Re-
gis filii.

BERNARDVS, Pipinus, & Herebertus, Bernardi, cuius supra me-
minimus, Italiæ Regis filii, patre ob affectatum Imperium in mona-
steriũ relegato, eandem Monachismi conditionem, in quodam Gal-
licano cœnobio profiteri coguntur, an. salutis 818. Et in ea quidem
educatiōe duo primi remanentes, tertius eam respuens, ex monaste-
rio egressus, Comitum Viromandunorum principium fuit. *Belfo-*
restius annal. Franc. lib. 2. c. 27. & 30.

Hugo, Lotharii Austrasiæ Regis filius, Nothus.

HUGO, Lotharii Austrasiæ in Gallia Regis filius, Nothus, uir san-
guinolus, post multas cædes perpetratas, tandem à Carolo Crasso
Imperatore captus, ac oculis orbatus, in cœnobium S. Saluatoris
Præmiz, in agro Treuirensi, attonsus, diem illic supremum clausit,
anno Christi 885. & ibidem sepultus est. *Genealogia stirpis Carolinæ.*

HHh Alphon-

Alphonfus, Ordonius, & Ramirus, Froilæ Hispaniæ Regis Filii.

Alphonfus, Ordonius, & Ramirus, Froilæ II. Asturiarum & Legionis in Hispania Regis filij, a Ramiro II. Rege, patruele, ob rebellionem capti, & excæcati, ac in cœnobio S. Iuliani Legionis, quod se construxerat, attonsi, uitam monasticam ibidem uiuere coëpserunt, anno Domini circiter 904. *Didacus Valera parte, 4. c. 17. Mariana, lib. 8. c. 5. Illescas, lib. 4. c. 48. & alii.*

Almus, Geysæ Hungariæ Regis filius.

ALMVS, Geysæ Magni Hungariæ Regis filius, a Ladislao Regis patruo hæres & successor regni scriptus, bona tamen simpliciter ductus Colomanno fratri à Polonia redeunti regno cessit, Ducem quodam contentus: sed a quo tandem pristina maiorum arte excæcatus, & in cœnobium Demetriense, una cum filio suo Bela, missus & relegatus, circa annum Domini 1086. *Bonfinius de reb. Hungaricis, lib. 2. l. 1. 5. F. Stephanus Lasignanus corona 4. c. 22. & alii.*

Sbigneus, Vladislai Poloniæ Regis filius.

SBIGNEVS, Vladislai I. Poloniæ Regis filius, ex monacho (illius enim institutum in quodam Poloniæ monasterio iam à primæ ætate amplexus fuerat inuitus, ut rei exitus comprobauit) impatiens miles factus, non ueritus est patriciales cum parente conlectas manus: cui tamen postmodum reconciliatus, cum fratri rebellis non desisteret, exilio mulctatus, tandem occisus est, anno salutaris 1129. *Ioannes Pistorius Nidanus in genealogia Regum Poloniæ, & alii.*

Philippus, Ferdinandi, Hispaniæ Regis filius.

PHILIPPVS, Ferdinandi III. Castellæ & Legionis in Hispania Regis filius, monachus primum, & Abbas Vallisoleti, deinde Archiepiscopus Hispalensis, sacra ueste deposita, & sacerdotio relicto, Pontificis Romani dispensatione, Christinam Daciæ Regis filiam, Alphonso fratri, de repudio Violantæ coniugis cogitanti, destinans, uxorem ducit, cui ille in dorem dedit Ducatum Aluxæ, & alia plurima castra, anno Domini 1252. Christina uero haud longè post obiit dolore animi. *Mariana, lib. 13. c. 9. & alii nonnulli.*

Filia Regum Sanctimoniales, & Sanctæ certæ profes-
sionis. Cap. XXVIII.

S. Chendechildis, Clodovei Franciæ Regis filia.

HENDECHILDIS, siue Sichildis, uel Telechildis, Clodoæ Magni Frâcorum in Gallia Regis filia, virgo perpetua uirginitate insignis, in ipso exordientis Benedictinæ familiæ, per S. Maurum in Gallia propagatæ, principio, in cœnobio SS. Petri, & Pauli Senonis, cuius ipsa fundatrix, monachicam professâ, ob uitæ integritatem, ac pietatis constantiam, apud thesaurum apud posteros piorum omnium consensu promeruit. Floruit anno Domini 550. cuius festiuitatem die 10. mensis Octobris celebrari existimo. *Claudius Paradisus in Genealogicis Franciæ. Belforesius annal. Franciæ, lib. 1. c. 12. Cœnalis dere Gallica, lib. 1. perioche 12. & alij.*

S. Childechinda, Chilperici Franciæ Regis filia.

SCHILDECHINDA, aliis Childerada, Chilperici I. Francorum in Gallia Regis, ex Andouera uxore prima, filia, una cum matre apud monasterium Cœnomanense relegata, ut uoti & religionis, ita & martyrij coronæ particeps effecta, cœlos cum sanguinis sui effusione promeruit anno Domini 583. *Belforesius annal. Franc. lib. 1. c. 23.*

S. Aldegundis, Basini Regis filia.

S. ALDEGVNDIS uirgo, Basini Regis & martyris filia, apud Trûctium, non longe a Gandauo Deo sacrata, ibidem in ecclesia S. Martini nunc Ordinis Præmonstratensis, cū patre quiescit. Obiit die 20. Ianuij, floruit quæ anno salutis 574. *Molanus in indiculo SS. Belgii.*

S. Editha, Redualdi Anglorum Orientalium Regis filia.

S. EDITHA, siue Eaditha, Redualdi, uel Fritheualdi, seu Freunualdi, Anglorum Orientalium in Anglia Regis filia, cum oppidulum Ailbeurij in dotem sibi dari a patre impetrasset, mundo, marito quæ iam desponsata erat, ualedicens, suscepto uelo, sanctitatis opinionem, in illo feracissimo sanctorum seculo, ad miracula usque clauit, & in cœnobio, SS. Petri & Pauli Abbatissa præfecta, quieuit in pace die 18. Iulij. Vixit anno Domini circiter 600. *Chorographia Britannicæ fol. 302. & 419. & Vita S. Osithæ uirg. & mart. sororis eius, apud Sarum Tomo, 5. die 7. Octobris.*

S. Eadburga, Redualdi Anglorum Orientalium Regis filia.

S. EADBURGA, præfate *S. Edithæ* soror, ex cuius nomine inter ceteros uiculus est in Anglia, qui *Edburton* adhuc appellatur, sanctitatis, & religionis sororis suæ imitatrix, in eodẽ SS. Apostolorum monasterio Sanctimonialis effecta, a morte inter sanctas relata est. *Chorographia loco citato.*

S. Ositha, Redualdi Anglorum Orientalium Regis filia.

S. OSITHA, prædictarum etiam soror, sub cura *S. Moduene* Abbatis, in *Silua Ardera*, primum enutrita, deinde *Sigerio* Saxonum Orientalium in Anglia Regi desponsata, sed non nupta: tandem *S. Edithæ* Abbatis, SS. Petri & Pauli, sororis suæ regimini subdens, consecrationem accepit ab *Acce* & *Beduino* Episcopis, quo in loco cum tota Deo defixa esset, a Danis piratis confossa, capite truncata, illud per stadia ferè tria usque ad Ecclesiam Sanctorum Petri, & Pauli miraculosè portauit, & sic per martyrii palmam Deo animam reddidit, anno Domini 653. ipsis Nonis Octobris. *Albericus Veerus in eius vita quæ extat apud Surium Tomo 3. fol. 7. Octobris 7. Britannicæ chorog. fol. 350.*

S. Sira, Eugenij Scotiæ Regis filia.

S. SIRA, *Eugenii* III. Scotiæ Regis filia, *Fiacrii* fratris sui exemplo terrena omnia aspernata, sub disciplina *S. Phatæ* Abbatis, in Gallia, uitam Sanctissimam ducens, obdormiuit. Monasterio ingressa est, anno Domini 620. *Ioannes Lesleus in hist. Scotiæ, lib. 4.*

S. Ebba, Ethelfridi Northumbriæ Regis filia.

S. EBBA, *Ethelfridi* Northumbriæ Regis filia, patre occiso, monasticæ regulæ in cœnobio *Coldingensi*, quod est in finibus *Scotiæ*, colla submittens, in eo ita se gessit, ut tandem in Abbatissam eligi, & ob sanctitatis suæ opinionem, anno circiter 630. a Romana inter sanctos referri, pluraq; illa in Insula templa sibi dicari mereretur. Hæc ne in Danorum infidelium libidinem incurreret, narium superius labrum sibi cultro præscindit; quod eius exemplum reliquæ Moniales pro casta Religione tuenda fortiter sequuntur: tandem omnes monasterio inclusas ignis ab hoste iniectus, tanquam immaculatas hostias absumit. *Beda ecc. hist. Angl. lib. 4. c. 19. Chorographia Britan. fol. 609. Matthæus Vuestm. ad annum 870. Polydorus hist. angl. lib. 4. Ecclesiæ Anglicanæ trophæum, imagine 17. & aliæ.*

S. Hilda, Eduini Northumbriæ Regis Proneptis.

S. HILDA, *Horesuuiha*, siue *Herenica*, *Hererici* Northumbriæ Principis filia, & *Eduini* Northumbriæ in Anglia Regis proneptis

nam monasticam primum in cenobio Galliae Kale amplexa; inde
 ad uitae meritum, & sapientiae doctrinam, euocata, monasteria He-
 orthu, & Streaneshalch; regenda suscepit, & post mortem Sancto-
 rum felicitati est coniuncta. Accidit autem illa anno Domini 630.
 aetatis suae 62. die 5. Calendas Decembris. Scripsit inter alia, Medi-
 tationes pias, lib. 1. Beda in hist. angl. lib. 4. c. 23. Tritemius de vir. ill.
 ord. S. Ben. lib. 3. c. 123. Matthaeus Vuestm. ad annum 680. & alij.

S. Eansuuda, Eadbaldi Cantiae Regis filia.

S. EANSVIDA, Eadbaldi, Cantiae in Anglia Regis filia, cum mo-
 nasterium Christi virginibus in Folestone crexisset, illud idem in-
 gressus, ieiuniis & orationibus uacans, migravit ad Dominum die
 3. iunensis Augusti. Floruit anno Domini 640. *Britannia chorogra-*
phia folio 264.

S. Edelburga, Annae Anglorum Orientalium Regis filia.

S. EDELBURGA, siue Iterelburga, Annae Anglorum Orientalium
 in Anglia Regis filia; Northa, diuino amore succensa, monasterium
 Brigense, uulgo S. Pharae nuncupatum, in Gallia petijt, ubi tandem
 in Abbatissam electa est, & post mortem Sanctorum catalogo ad-
 scripta. Vixit anno Domini 660. obiitque die 7. Iulij, eius nomini sa-
 cro Beda, lib. 3. c. 8. Tritemius de vir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. c. 73. Vincen-
 tianus in speculo, lib. 25. c. 32.

S. Eracongotha, Earcomberti Cantiae Regis filia.

S. ERACONGOTA, siue Earrughata, Earcomberti, Cantiae in Anglia
 Regis filia, magisterio Matertera suae Edelburgae, in monasterio
 Brigenfi, commendata, ita uirtutibus profecit, ut digna fuerit post
 eius mortem sacris Virginibus praefici, & postmodum Diuorum
 coenij coniungi. Floruit anno Christi 670. eiusque festiuitas ab ec-
 clesia recolitur ipsis Nonis Iulij. Beda lib. 3. c. 8. Tritemius, de vir. ill.
 ord. S. Ben. lib. 3. c. 66. Matthaeus Vuestm. ad annum 640.

ANNOTATIO.

Hic pro suo more egregie impingit Bugianus noster, qui affinitate vo-
 cabulorum Brige, & Brugis, deceptus, putauit monasterium Brigense, sic
 dictum, quod in ciuitate Flandriae Brugensi esset fundatum: quae eius opi-
 nis quam absurda sit quis non uidet? Monasterium enim Brigense, siue
 Brige, quod a nomine S. Pharae primae Abbatissae, alias S. Pharae mona-
 sterium vocatur, situm est in Gallia uiginti fere miliaribus a Lutetia Pa-
 risiorum, in Pago Meldensis ciuitatis (quae Gallice Meaux vocatur).
 vocabulo Brige, unde & nomen accepit, qui quondam Enoriacas appella-
 batur, distatque a Brugis Flandriae ciuitate, non minus itinere octo die-

HH h 3 rum.

rum. Huius rei testes sunt S. Beda venerabilis in hist. angl. lib. 3. c. 1. & 2. inquit loquens de Rege Eadbardo, Cuius filia (inquit) Eartonghwa, ut condigna parenti soboles, magnarum fuit uirgo uirtutum, insinenter semper seruans Deo in monasterio, quod in regione Francorum constructum est ab Abbatisa nobilissima, uocabulo Fata, in loco qui dicitur Brige. Nam eo tempore necdum multis in regione Anglorum monasteriis constructis, multi de Britannia monasteria conuersationis gratia, Francorum, uel Galliarum monasteria adire solebant, & filias suas eisdem erudiendas, ac sponso celestique landas mittebant. Maxime in Brige, & in Cale, & in Andilegem monasterio. Et Matthæus Vuestm. ad annum 640. his uerbis. Vixit Regis Eadbaldi Sexburga, Annæ filia, ex qua Egbertus, & Ercongota, quæ fuit monialis Brige in Gallia: & infra: Ercongota uero memorata, in Brigeni monasterio Francorum, habitum religionis suscipiens, ac Deo ibidem seruans, magnarum fuit uirgo uirtutum. Et Tritemius noster, ut alios multos omittam, de vir. ill. ord. S. Bedæ lib. 3. c. 65. Fata Abbatisa monasterii Hibrigenis (pro Brigenis) quæ alio nomine Enoriacas dicitur, in regione Francorum, &c. Corrigendus ergo Bugianus; nec minus fidei dandum Luchino, & Anoriga, qui Bugianum imitati, eundem errorem posteris tradiderunt; ille in dialogo suis MSS. de rebus ecclesiasticis: iste in libris suis de Principibus Virginitatis & fœminis, qui fuerunt Religiosi.

S. Elfreda, Osuii Northumbriæ Regis filia.

S. ELFLEDA, siue Edelileda, Osuii Northumbriæ in Anglia Regis filia, cum esset ætatis anni unius, a patre in cœnobio Heortheu (quod insulam Cerui significat) Deo oblata, sub S. Hildæ regimine in omni pietate & religione educata est. Et inde electione sacrarum uirginum ad monasterium SS. Petri & Pauli ad locum Streaneshalch translata, post laudabilem administrationis suæ cursum, annum ætatis agens sexagesimum, carne soluta, in eodem suo cœnobio sepulta est, anno Domini circiter 670. Bedæ, in hist. angl. lib. 3. c. 24. & lib. 4. cap. 26.

S. Ethelfreda, Osuii Northumbriæ Regis filia.

S. ETHELFREDA, præfata Elfredæ soror, sub Sanctissima Congregata Abbatisa, in monasterio à patre suo Osuio in pago Wuitby fundato, uitam monasticam professæ, eandem immaculatam ad finem usque seruauit. Vixit anno 670. uel circiter. Polydorus Virgilius in hist. angl. lib. 4.

S. Ead-

S. Eadburga, Pendæ Merciorum Regis filia.

S. EADBURGA, Pendæ Merciorum in Anglia Regis filia, anno circiter Domini 680. paulo ante uel post, in monasterio Sabrinæ fluuio contiguo, quod Rex Ofricus Northumbrorum uirginibus sacris posuerat, uirginitate sua Deo dicata, sorori suæ *S. Kineburgæ* in Abbacie regimine successit. *Brit annie Chorog. fol. 276.*

S. Eua, Pendæ Merciorum Regis filia.

S. EVA, quæ ab aliis *Vueda* uocatur, *S. Eadburgæ* soror, in eodem Sabrinæ monasterio, post sororē Abbatissa præfuit. Res mira, ut tres sorores inuicem sibi succedentes, hereditario quasi iure, una alteri sanctitatem reliquerint. *Britannia Chorographia, fol. 276.*

S. Kinesdrida, Pendæ Merciorum Regis filia.

S. KINESDRIDA, siue *Chinesdrida*, Pendæ Pagani Merciorum Regis filia, & præfatarum soror, nobilissimè aliquando cum patre, & fratre *Ethelredo* Rege conuersa, multo nobilius regni perituri sceptrum reliquit. Nam quoddam monasterium regni patris sui (quod ego auguror fuisse uel Sabrinæ, uel Dormundcasterensis, in quibus sorores eius Abbatissæ præerant) deuota petens, sanctimoniam ibi dem induit; ubi in precibus, ieiunijs, elemosynis, aliisque religionis operibus, usque ad diem suæ uocationis permansit. Vixit cum sororibus anno Domini 690. *Mattheus Vuestm. ad annum 705.*

S. Vereburga, Vuilserii Merciorum Regis filia.

S. VEREBURGA, uel *Vuereburga*, *Vuilserii* Merciorum in Anglia Regis filia, patre defuncto seculo renunciauit, & ab *Ermanilda* matre ad cœnobium *Elyense* ducta, sub cura *S. Etheldredæ*, materteræ matris suæ, regulariter uixit. Cuius sanctitatem cum compeuisset *Aetheldredus* patruus eius, qui post patrem regnauit, quibuscum monasterijs Deo deuotarum uirginum Abbatissæ iure præfecit. Cum quibus regulariter uiuens, usque ad finem uitæ Christo Regi militauit, ac in vno tandem monasteriorum suorum quod *Tringeham* appellatur, a seculo migravit, anno 676. die 8. Iulij. Cuius corpus Leone ad monasterium *Mihealbrig* uocabulo, ut ipsa uiuens præceperat delatum, & honorificè tumulatum est. *Polydorus hist. angl. lib. 4. Mattheus Vuest. ad annum 676. Vincentius in speculo, lib. 2. c. 33. & alij.*

S. Milburga, Mernaldi Merciorum Regis filia.

S. MILBURGA, *Merualdi*, Merciorum Orientalium in Anglia Regis filia, uita in cœnobio *Feneloch* in Anglia sanctissime tradita, sapientibus Christi uirginibus connumerari meruit. Cuius se-

pulchrum eum casu inuentum fuisset, odorem suauissimum emere, & omnibus videntibus corpus eius incorruptum iacere demonstrauit.

S. Miltrida, Merualdi Merciorum Regis filia.

S. MILTRIDA, siue Mildrata, *S. Milburgæ* soror, eiusdem uitæ monastica propositum tenuit in monasterio Insulæ Thanato, non longe à Cantuaria; eiusque corporis reliquiæ Cantia, in cœnobio *S. Augustini*, digno honore olim recondebantur. Obiit die 13. Iulij. Floruitque cum sorore, anno Domini 680. *De ambabus agunt, Continuator Bedæ, lib. 2. c. 33. F. Stephanus Lusignanus coron. 2. 4. c. 9. Mathæus Vuestm. ad an. 677. Vincentius in speculo, lib. 2. 5. c. 33. Polydorus hist. angl. lib. 4. & alij.*

S. Irmina, Dagoberti Franciæ Regis filia.

S. IRMINA, Dagoberti I. Francorum in Gallia Regis, ex Nantida sanctimoniali, uxore, filia, sponso suo Hermannò viro potentissimo, cui iam a patre desponsata fuerat, ante nuptiarum diem mortalitate consumpto, Christo omnium Seruatori nupsit. Aedificauit namque permagnifico cœnobio in Horreo Dagoberti Regis patris sui, in urbe Treuerica, in honorem sanctissimæ matris Dei Mariæ eodem se conclusit, multis virginibus sacris adunatis, quibus vitæ meritum Abbatissa præfecta, ita se Christi dignam sponsum reddidit, ut cœlestis patriæ fieri mereretur electa. Migravit a seculo, anno Domini 710. in ipsa uigilia sacratissimi Natalis Christi sponsum sui. *Tritemius de vir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. c. 13. Belforestius genal. Franc. lib. 1. c. 34.*

S. Athela, Dagoberti Franciæ Regis filia.

S. ATHELA, siue Adela, eiusdem Irminæ, ex ipsdem patre, & matre soror, cuius exemplo sponsum Christum eligens, omnem pompam terreni principatus pro eius amore contempsit, & postmodum in eo cœnobio, quod *S. Rodoaldus* Treuironum Episcopus in Palatiolo construxit, prima Abbatissa constituta, & sororis suæ imitatrix in terris extitit, & in cœlis perennitatis socia. *Tritemius eodem, lib. 3. c. 138. & Belforestius loco citato.*

S. Landrada, Caroli Martelli filia.

S. LANDRADA, Caroli Martelli Aulæ præfecti Regis Franciæ filia, & Pipini Regis Franciæ soror, virgo nobilissima, ab ineunte ætate Christianam pietatem sequuta, etiam ecclesiam & monasterium in honorem *S. Mariæ Virginis Belisæ*, quod est oppidum Leodiense, construxit; ubi dum sanctarum uirginum præfecta esset, collo-

gio, Sanctam Amalbergam Virginem doctrina, & pietate, & Christianorum morum præceptis imbuere Reddidit autem cælesti spon-
 soram animam, octavo Idus Iulii. Cuius sacrum corpus primo
 in Vuinterhouem sepultum, deinde post aliquot annos Nonis Mar-
 ti eleuatum; postremo, anno 980. in monasterio s. Bauonis cum aliis
 SS. reliquiis reconditum est. Floruit anno 700. & quod excurrit.
Molanus in indiculo SS. Belgij. Theodoricus Abbas in eius vita apud
Surium Tomo 4. Meyerus annal. Flandriæ, lib. 2. ad annum 980.

S. Vualburga, Richardi Sueuiæ Regis filia.

S. VVALBURGA, siue Vualburgis, S. Richardi Sueuiæ in Germa-
 niæ Regis, ex Bona uxore, sorore S. Bonifacii Episcopi filia, & San-
 ctorum Vuilibaldi, & Vuinibaldi, soror, a patre peregrinationem
 meditante, regno præfecta, illud pro amore Christi respuit; & ut li-
 betius Deo uacare posset ab Auunculo suo S. Bonifacio, ad quem
 confugerat, Sanctimonialis consecrata, & sacris virginibus monaste-
 riū Heidenheimensis, non longe ab Aicstadio, Abbatissā præfecta, ui-
 ræ Sanctimonia, & miraculorum gloria insignis enituit, circa annū
 Domini 740. Obiit die quinto Calendas Maii, sed festiuitas eius
 ipsius Calendis plenius recolitur, quando sacrum eius corpus Aicsta-
 dium translatum est. In sanctorum album adscripta est per Odoge-
 rum Episcopum Aicstadensem, consensu Adriani II. Papæ, an. 870.
Tritemius de vir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. c. 2. 50. & Cratopolius de Episc. Ger-
manicæ.

S. Tetta, Angliæ Regis filia.

S. TETTA, soror cuiusdam Regis in Angliā (quem Cuthredum
 Saxonum Occidentalium Regem fuisse arbitror) & per consequens
 quoque Regis filia, in celebri illo Vuinbrunno monasterio, quod erat
 in provincia Occidentalium Saxonum in Angliā, interpretaburq;
 cœnobium viui fontis, monasticen professā, postmodum ob uitæ
 sanctitatem secunda eius loci, post s. Cuthburgam monasterii fun-
 datricem, Abbatissā electa, quingentis sanctimonialibus in omni bo-
 nitate præfuit: quas omnes ita in Dei timore instituit, & seruitio
 mancipauit Diuino, ut beatum illud cœnobium reputaretur, quod
 aliquam ex eis mereretur habere prælatam. Vnde & S. Lioba tantæ
 magistræ digna discipula, à s. Bonifacio Archiepiscopo Mogunti-
 no litteris ad s. Tetram datis accersita, ut monasterijs Germaniæ
 præficeretur. Floruit s. Tetta anno salutis 740. & quod excurrit. *Ru-*
olphus monachus in vita Sanctæ Liobæ apud Surium Tomo 5. die 28.
Septembris.

S. Rnt-

S. Rattruda, Rachisii Longobardorum Regis filia.

S. RATTRUDA, quæ à nonnullis Petruda uocatur, eiusdem Rachisii Longobardorum in Italia Regis filia, opibus pollens, re te florens, fortuna præstans, postquam intellexit parentem rebus omnibus perituris relictis, iam Monachum factum, neque cuiquam nubere uoluit, neque Papiæ manere, quamuis sua patria esset, neque diuitias possidere, tamen honestissime posset. Sed patrem à matrem ad montem Casinum sequuta, quicquid secum attulerat facultatum, partim egenis erogauit, partim Ecclesijs. Permisit namque S. Petronace Abbate Casinensi, monasterium virginum Plumbariolæ, non longe a Casino, una cum matre, propriis sumptibus extruxit, ubi sub regulari disciplina degens, in sancto proposito uitam finiit. Monasterium ingressa est anno Domini 750. *SS. Ostiensis in chronico Casinensi, lib. 1. capit. 8. & alij recentiores ab ipso mutuati.*

SS. Eufrasia, & Febronia, Aistulphi Longobardorum Regis filia.

S. EVFRASIA, & Febronia, Aistulphi Longobardorum in Italia Regis, filia, illæ, quarum gratia ab Aistulpho patre Papiæ monasterium virginum Omnium Sanctorum (quod nunc S. Marini nomen refert, habitaturque à fratribus Ordinis s. Hieronymi) constructum est, & multis Sanctorum corporibus ditatum; vno ardore commotæ, forti animo pro amore regni cœlestis, terrenum despicientes, inspectante patre, & populo admirante, regalia ornamenta abiecerunt, & religionis induerunt habitum, malentes abiectione uiuere in monasterio, quam sublimari in mundo. Mente itaque & corpore Deo in cœnobio religiosè consecratis, sanctæ virgines in omni pietate, & timore Dei cursum uitæ consummarunt, & regnum æternum, pro temporali quod reliquerant, accipere meruerunt. Floruerunt anno Domini 756. & quod excurrit, quarum sacræ reliquie iacent in præfato monasterio in muro cum una inscriptione. *F. Philippus Bergomensis in supplem. chron. lib. 10. Iacobus Guala in sanctuarii Papiæ lib. 5. cap. 1. & 8. Stephanus Breuentanus de antiq. Papiæ, lib. 4. capit. 24.*

S. Idaberga, Pipini Franciæ Regis filia.

S. IDABERGA, siue Itisberga, Pipini Breuiss Franciæ Regis filia, cum multis annis Aræ in Artesia religiosè uiuisset, cum multa miraculorum attestazione migravit a seculo die 21. Maij, quando eius festiuitas recolitur. Floruit anno Domini 780. *Molanus in mss. SS. Belgii.*

S. Alfredda, Offæ Merciorum Regis filia.

S. ALFREDA, Offæ Merciorum in Anglia Regis filia, pacta Ethelberto Anglorum Orientalium Regi, cum sponsum matris instinctu à patre Offa extinctum cognouisset, parentes detestata, ac diuino instinctu concitata, prædixit fore, ut mater se eleris tanti pœnas daret meritas, quod haud longe post contigit: Ipsa uero uirginitate Deo dicata, in cœnobium Diui Guthlaci, in Crolandia, inter Elyn insulam & Nynam flumen, se recepit, anno Domini 793. in quo ad finem usque sanctissimam uitam inter Sanctimoniales Sanctimonialis agens, in pace tandem obdormiuit. *Polydorus hist. angl. lib. 4. F. Stephanus Lusign. corona 4. c. 9. & alii.*

S. Algina, Alfredi Angliæ Regis filia.

S. ALGINA, siue Aethelgina, quæ ab aliis & Ethelgera, Elgina, Alguna, & Aethelgeofu uocatur, Alfredi, siue Aluredi, Saxonum Occidentalium, id est, Anglorum, in Anglia Regis, filia tertio genita, in cœnobio quod pater, ipse, in pago Schafteshuriæ, diœcesis Sarisburiensis, construxerat, monasticæ uitæ regulis anno 893. deuota, Deo uirginitate subiuncta, & consecrata, diuinum subiit seruitium: ubi & postmodum Abbatissa præfecta, in monastica obseruantia perseuerans, migravit in cœlum. *Mattheus Vuestm. ad annos 871. & 888. Genealogia Alfredi Regis, ad annum 870. Polydorus in hist. angl. lib. 5. & alij.*

S. Verona, Ludouici Germaniæ Regis filia.

S. VERONA, Ludouici, Germaniæ, Boiorum, & Austrasiæ Regis filia, cum permittente patre apud Rhenum monasterium, ex suo nomine Veronhoute nuncupatum, construxisset, illud ipsum ingressa, & Sanctimonialis consecrata, ita piè & sanctè conuersationem suam instituit, ut post mortem Diuorum catalogo adscripta, meruerit etiam a mundo honorari die 29. Augusti, quo ex hac uita migravit, anno, ut colligo, 908. Moguntia. Vnde postmodum translata est ad monasterium S. Crucis, inter Louanium, & Furam, ubi nunc digno quiescit honore. *Molanus in indic. SS. Belgii de monachatu & Sanctimonia; & F. Petrus Cratepolius de Episcopis Germaniæ de iisdem, adiuncta & generis regalis nobilitate.*

S. Aelfleda, Alfredi Angliæ Regis filia.

S. AELELEDA, siue Aedelfleda, præfatæ S. Alginæ soror, Aethelredo Merciorum Principi primum nupta; deinde eo defuncto, cū summum dignitatis locum adhuc inter principes fœminas retinere posset, monasterium Glastoniæ, quod est ad Occidentalem plagam,

gam ingressa, uitam monasticam duxit, adeo immaculatam, & sanctam, ut Rex Athelstanus eius nepos eam sæpius inuiderit, ut de cibis eius alloquiis frueretur, in cuius etiam præsentia deficiente uino in conuiuio pulchrum etiam miraculum perpetravit, quod narrat *Matthæus Vuest.* ad annum 929. ubi de eius agit monachatu. Floruit anno Domini 930. & quod excurrit.

S. Eadburga, Eduardi Angliæ Regis filia.

S. EADBURGA, siue Edburga, Eduardi I. Angliæ Regis ex Elijs uxore tertia, filia, à parentibus in monasterio Vintonienfi oblata, sponso Christo quem elegerat, in humilitate & paupertate placere studuit: & tandem optimis moribus adornata, & sanctitatis opinione clara, migravit ad sponsum, circa annum Domini 930. die 17. *Calendas Iulii. F. Osbertus de floxe, monachus, in eius uita. Monachus continuator Bedæ, lib. 2. c. 33. Vincentius in spec. lib. 2. c. 33. Petrus in catalogo, lib. 11. cap. 69. Polydorus in hist. Angl. lib. 6. alii multi.*

S. Mlada, Boleslai Boiemie Regis filia.

S. MLADA, seu Milada, Boleslai seu Boiemie Regis (siue ut alii placet, Ducis) filia: hæc cum Romam orationis causa petiisset, à Ioanne Papa benigne accepta, Mariaque ab eo uocata, (Mlade nomenque uocabulum, tanquam Barbarum proferre nequiebat) ipsius authoritate monasterium sancti Georgii in arce Pragenfi, sub regis s. Benedicti construxit, anno Domini circiter 986. in quo flammæ uelata, aliquot annis sacris uirginibus præfuit, & consumato religionis cursu, cum maxima sanctitatis opinione ad cælos euolat. *Aeneas Silvius hist. Boiemica, c. 16. Io. Dubranins in hist. Boiemica, lib. 6. & alius quidam eius uitam his uersibus describens:*

At quo te memorem pia Milada, carmine virgo?

Digna pios inter nomen habere Duces.

Que non est studiis illustrior altera sacris:

Alterâ nec magis est digna puella cani.

Vera tibi pietas, Diuum & reuerentia cordi,

Queque fides iustos nos facit esse, fuit.

Tu ueros Christi afferuisti semper honores:

Tota ministerio dedita cuius eras.

Tu sacra fundasti uiridis collegia templis,

Qua pubes studiis est bona culta piis.

Tu ueneranda Dei docuisti iura sacerdos;

Auratas texit sic sibi uitta comas.

Rite loquebaris filio seu culta Boemo,
 Seu velles Latij fundere verba sortis.
 Conspicitur quod adhuc Viti venerabile templum
 Nominis est ingens munus honorque tui.
 Ergo tua laudes, & gloria vera manebit,
 Cultus adhuc sancte, dum pietatis erit.

S. Editha, Edgari Anglie Regis filia.

S. EDITHA, quæ alio nomine, Goda, id est, Bona, uocabatur, Edgari Anglorum Regis ex sacrilego Vuilfredæ Sanctimonialis coniugio, filia, quasi rosa ex spinis procedens, à patre in ipsa sua infantia Vuiltoniæ iuxta Sarisberiam, quod monasterium ipse Rex anno 974. ædificari iusserat, & Sanctimonialibus D. Benedicti donarat, Deo oblata, & crescente ætate sacris virginibus Abbatissa prælata, a S. Etheluuoldo Episcopo consecrationis munus accepit. Quo in vitæ genere quomodo se gesserit ostendunt miracula quæ ad eius sepulchrum diuinitus fiebant. Obiit anno Domini 984. die 16. Calendæ Octobris, & pro meritis Sanctorum catalogo adscripta est. *Serius in eius vita die 16. Septembris, Tomo 5. Continuator Bedæ, lib. 2. c. 33. Polydorus, lib. 6. Vincentius in spec. lib. 25. c. 33. Matthæus Vuesst. ad an. 961. Britanniæ chorog. fol. 178. Petrus, in catalogo, lib. 11. cap. 70. & alij infiniti.*

S. Christina, Eduardi Angliæ Regis filia.

S. CHRISTINA, aliis Christiana, Eduardi, Principis Angliæ filia, & Edmundi II. Regis neptis, patre a Canuto Daniæ Rege regno pulso, & in exilium relegato, connubii abhorrens, vna cum Agatha matre, Salomonis Hungariæ Regis filia, Sanctimonialem induit Vuintoniæ, anno Domini 1067. ubi ob uitæ sanctissimæ actæ merita à Sanctimonialibus Abbatissa electa, easdem cum in timore Domini, & obseruantia regulari, aliquot annis strenue gubernasset, cum multa opinione sanctimonie migravit à seculo. *Matthæus Vuesst. ad an. 1067. Matthæus Paris ad annos 1067. & 1100. Polydorus, lib. 9. & alij multi.*

Filia

Filiæ Regum certæ professionis, Sanctimoniales, sed non Sanctæ. Cap. XXIX.

Ingertrudis, Chotharij Franciæ Regis filia, Northa.

NGERTVDis, siue Ingertruda, uel Ingelbūda, Chotarij I. Franciæ Regis filia Northa, post uiri sui mortē, monasterium Turonense, quod ipsa virginibus iuxta atrium S. Martini collocauerat, ingressa, aduocabiliter satis ad finem usque uitæ in eo permansit. Vixit anno Domini 560, *Gregorius Turon. de gestis Franc. lib. 9. c. 33. Belforestius in annal. Franc. lib. 1. c. 26.*

Chrodielidis, Chereberti Franciæ Regis filia.

CHRODIELDIS, siue Cordilla, Chereberti, alias Ariberti, Francorum in Gallia Regis filia, ordinem monasticum in cōnobio S. Crucis Pictauis professā, de generis sui claritate superbiens, inquiete uitæ couersata, uix tandem in fine respuit: ut narrat *Gregor. Turon. lib. 9. c. 39. ad finem, & Belforestius annal. Franc. lib. 1. c. 18.*

Berthefledis, Chereberti Franciæ Regis filia.

BERTHEFLEDIS, Chrodielidis, ex iisdem parentibus soror, Turonensis in monasterio ab Ingelbunda, alias Ingertrude, iuxta S. Martini fundato, idem religionis propositum sequuta, quia gula, & lenitate dedita esset, paruū sanctimoniale nomen sibi acquisiuit. *Gregor. Turon. lib. 9. c. 33. & Belforestius annal. Franciæ, lib. 1. cap. 18. Florus anno Domini 570.*

Basina, Chilperici Franciæ Regis filia.

BASINA, Chilperici I. Francorum in Gallia Regis, ex Andovera uxore prima, filia, cum in monasterio S. Crucis Pictauis, quod S. Radegundis Regina & sanctimonialis fundauerat, uitam monasticam professā fuisset anno Domini circiter 574. aliquando suauitate supradictæ Chrodielidis à bono proposito auocata, tandem eadem S. Radegunde operante respuit, & ad monasterium suum, quod ex lenitate reliquerat, reuersa, in uocatione quā uocata fuerat obdormiuit. *Gregor. Turon. lib. 9. a capite 39. ad finem: Belforestius annal. Franc. lib. 1. c. 20. & alii.*

Sedrido, Annæ Anglorum Orientalium Regis filia.

SEDRIDO, Annæ Anglorum Orientalium in Britannia Regis, filia, siue ut habet Beda, filia Reginæ, præfati Annæ uxoris, a parentibus ad monasterium S. Pharæ Brigis in Gallia missa, ibidem cum

ore sua S. Edelburga vitam immaculatam duxit, & cum ibi esset peregrina, pro merito virtutum eiusdem monasterii, Brigenfis est Abbatissa constituta. Floruit an. Do. 660. Beda in hist. angl. lib. 3. c. 8.

Ansilperga, Desiderii Longobardorum Regis filia.

ANSILPERGA, seu Ansilberga, Desiderii ultimi Longobardorum in Italia Regis, ex Ansa uxore filia, cum pater eius anno 759. regni sui tertio, adiuvantibus Ansa uxore, & filio Adalgiso, monasterium Brixie construxisset, & triennio post in honorem S. Salvatoris, & S. Iulie martyris, die 29. Octobris, dedicari fecisset, illud que pinguis limis, & opimis ditasset possessionibus, aggregatis sacris uirginibus, anno eodem, qui erat salutis humanæ 761. eisdem prima Abbatissa prefecta est: quas cum annis 43. plus minus, cum omni sollicitudine gubernasset, laboris sui præmium perceptura migravit a seculo, ut annotant tabulæ S. Iulie, anno Domini 804. Hermingardi forori regiminis sui curam relinqueas.

ANNOTATIO.

Tabulæ monasterii S. Iulie, a Brixia ad me transmissæ, quas sequuntur Regianus colloquio tertio hist. monast. & Morigia, fundationem monasterii S. Iulie rejciunt in annum Domini 753. Sed cum eadem referant ab Ansa Regina, Desiderii Regis uxore, ipsomet Rege, & filio Adalgiso iuvantibus edificatum, errorem latere comperimus, cum non nisi tribus annis post Desiderius Rex creatus fuerit Longobardorum: sequitur sumus hac in parte diligentissimum Carolum Sigonium, qui lib. 3. de regno Italia anno 759. monasterium S. Iulie constructum scribit, & anno 761. Ansilpergæ ipsius Regis Desiderii filiæ datum. Bergomensis supplemento chronicorum, lib. 10. & Morigia in hist. Mediolani, lib. 1. c. 8. dicunt ab Aistulpho Rege pro una filiarum suarum edificatum fuisse, ille coniectura, hic assertivè. Sed cum auctoritate careat, refutantur.

Maria, Silonis Hispaniæ Regis filia.

MARIA, Silonis Asturum, & Legionis in Hispania Regis filia, post patris mortem, una cum matre sua Adosinda, vitam monasticam professæ est in monasterio S. Ioannis de Prania, siue Berella, anno Domini 783. mense Nouembri: & mortua, ibidem sepulta est in sepulchro sibi & parentibus suis communi. Ambrosius de Morales in hist. Hisp. lib. 13. c. 24. & 26.

Ada, Pipini Franciæ Regis filia.

ADA, siue Oda, Pipini Franciæ Regis filia, primum Treuiris apud S. Maximinum, Sanctimonialis consecrata, demum in Abbatissam Argentellii iuxta Parisium, electa, bonis operibus plena in pace quie-

ce quieuit. Obiit anno Domini 788. *Belforestius annal. Franc. lib. 1. capit. 4. & alij.*

Hildegarda, Ludouici Germanie Regis filia.

HILDEGARDA; seu Hildegardis, Ludouici, Germanie, Boiorum, & Austrasie Regis, filia, Abbatissa sacrarum virginum ad Chiminum Lacum Noricorum a patre monasterii fundatore constituta, an. Domini 860. regni paterni 20. die 19. Augusti, ut litteris foundationis constat, quæ extant apud Belforestium in Cosmographia, officium sibi commissum laudabiliter impleuit. *Belforestius in cosmog. in descriptione Tiguri, & alij.*

Berta, Ludouici Germanie Regis filia.

BERTA, præfata Hildegardæ soror, eodem fere tempore, a patre iam sanctimonialis, Sexingensis Abbatissa effecta, in omni pietate uitam suam studuit custodire. *Genealogia stirpis Carolinæ, in Ludouico Rege.*

Elvira, Ramiri Hispanie Regis filia.

ELVIRA, siue Geloira, Ramiri II. Asturum, & Legionis in Hispania Regis, ex Tarasia Geloira Florentina uxore secunda, filia, in nobis, quod pater eius Legione iuxta Palatium regionis Christi Saluatori construxerat, Deo sacrata anno circiter 970. in sua permanens uocatione, uitæ suæ cursum laudabiliter finiit; *Joannes Peseus in chron. ad an. 923. Mariana, lib. 8. c. 5. & Moralius, lib. 16. c. 39. qui dicit sanctimoniale fuisse in monasterio s. Joannis Baptiste, quod postea s. Pelagij uocatum est, Legione: errat tamen, cum canonicum s. Joannis, & Pelagij fundatum non fuisse usque ad annum 1020. ut notat Mariana diligentissime, lib. 8. c. 11. Eo enim anno ad Alphonsi Rege monasterium illud constructum, in quo & soror eius Sanctia monialis effecta est, uti mox videbitur.*

Hodica, Billungi Obotritorum Regis filia.

HODICA, Billungi Obotritorum in Vandalia Regis filia, Sanctimonialibus Megapolensibus Abbatissa à patre data, ex monasterio post eius mortem à fratre Micislao ad Idolatriam relapso, fugiens prius virginibus, in odium fidei uolenter extracta, Bolislao cuius nuptum datur, anno Domini 930. *Helmoldus Presbyter in chronico Slauorum, lib. 1. c. 13. & 15. & alij, nonnulli.*

Elfreda, & Elgida, Eduardi Anglie Regis filia.

ELFREDA, siue Elfheda: & Elgida, uel Ethelhilda, Eduardi I. Angliæ Regis, ex Elfreda uxore secunda, filia, unanimi consensu ardore

ardore conuerſe, ſpretis mundialibus cutis, in monaſterio Vuinto-
niz ſocialem uitam duxerunt, & ſacris virginibus aſſociatæ, a ſpon-
ſo ſuo Chriſto, pro cuius amore interitura omnia ſpreuerant, im-
mortalitatis præmio donatæ ſunt. Vixerunt anno Domini 920. &
quod excurrit. *Mattheus Vueſtm. ad annum 901. & alii plurimi.*

Sancia, Veremundi Hiſpaniæ Regis filia.

SANCIA, Veremundi II. Aſturum, & Legionis in Hiſpania Re-
gis, ex Eluira uxore ſecunda, filia, una cum matre, & ſore Tar-
lia, monaſterium S. Pelagii à fratre Alphonſo conſtructum, anno
1120. Legionem, ingreſſa, ieiuniis, & orationibus ſemper intentæ, ob-
dormiuit in Domino. Floruit anno ſalutis 1020. & quod excurrit.
Moralis, lib. 17. c. 19. & 29. & lib. 18. c. 40. & Mariana, lib. 8. ca. 11.
quæ eam Conſtantiam vocat.

Cecilia Gulielmi Angliæ Regis filia.

CECILIA, Gulielmi Conquerſtoris, primi ex Normandis Anglo-
rum in Britannia Regis filia, à parentibus in monaſterio S. Trinita-
tis, quod mater eius Mathildis Cadomi in Normandia ædificari fe-
cerat, anno Domini 1075. Deo oblata, & ſacris etiam virginibus
Abbatiffa prælata; poſt multos regiminis, Abbatialis labores, ad ſpõ-
ſum ſuum Chriſtum, quem elegerat, migravit. *Continuator Bedæ,*
lib. 3. cap. 21. Mattheus Paris ad annum 1075. Polydorus lib. 9. in
fine, & alij.

Adela, Gulielmi Angliæ Regis filia.

ADELA, præfatæ Ceciliz ſoror, quam Iacobus Meyerus in anna-
libus Flandriæ, lib. 4. Luciam uocat, Stephani, Comitis Campaniæ,
Bloſij, & Carnutum uxor, & Stephani Angliæ Regis Mater, viro
defuncto, huius ſæculi petraſa, omnibus petituris valedicens, apud
Materniacum monaſterium, uitam monaſticam profeſſa eſt, anno
Domini 1102. ubi in humilitate, & pœnitentiæ luctu perſeuerans,
obiit, & ſepulta eſt. *Continuator Bedæ, lib. 3. c. 21. Mattheus Paris*
ad annum, 1086. & alij.

Maria, Stephani Angliæ Regis filia.

MARIA, Stephani præfati Angliæ Regis filia, uitam monaſticam
à iuuentute in monaſterio Rummeliensi amplexa, etiam poſtmò dū
in Abbatiffam electa eſt. Sed cum deinde vi, an uoluntate, à Mat-
theo, Theodrici Alſatii Flandriæ Comitis filio, rapta, & in uxorem
ducta fuiſſet, ipſe a patre ob eam cauſam exhæredatus, & ab Remo-
rum Archiepiſcopo, aqua & igni interdictus, coactus tandem eam
dimiſit, anno quo eam rapuerat ſeptimo: quæ ad monaſterium

III ſuum

suum reuerſa, perpetrati flagitii (ut piè creditur) ueniam ob-
nuit. Vixit anno Domini 1160. & quod excurrit. *Iacobus Meysen*
annal. Fland. lib. 5. Belforeſtius annal. Franc. lib. 3. c. 52. Matthieu
Vueſtm. ad annum 1160. Robertus de Monte. Thomas Vualſingham
num 1285. Matthæus Paris ad annum 1160. & alii.

Iuera, Balduini, Hieroſolymæ Regis filia.

IVERA, ſiue *Iueta*, quæ & *Meta*, Balduini II. Latinorum in He-
ruſalem Regis, filia, à teneris in cœnobio S. Annæ Deo ſacrata, cum
omni uirtutum genere reſplenderet, a ſore ſore Meliſenda Regi-
niſ monaſterii quod ipſa in Bethania conſtruxerat Abbatiffa con-
ſtituta eſt, circa annum Domini 1140. Cui cum annis multis ſtren-
gè præſuiſſet, bonis operibus reſerta migravit à ſeculo. *Gulielmus Ep-*
ſcopus Tyri de bello ſacro lib. 15. c. 26. & alij ab ipſo.

Sibylla, Fulconis Regis Hieruſalem filia.

SIBYLLA, Fulconis Latinorum in Hieruſalem Regis filia, à
Theodorici Alſatii Flandriæ Comitis uxor, dolente ac reclamante
propemodum marito, anno Domini 1159. Hieroſolymis, in cœno-
bio Diui Lazari monaſticen profeſſa, memorabili ſanctimonia re-
quum exegit ætatis. Obiit ibidem tempore quadrageſimæ anni
1165. religionis aſſumptæ ſextimo inchoante. *Meyerus annal.*
Fland. lib. 5. Claudius Paradimus in genealogicis Flandriæ, & alij.

Berengaria, Sancii Portugalliæ Regis filia.

BERENGARIA, Sancii Portugalliæ in Hiſpania Regis filia, mona-
ſticum amplexa inſtitutum in cœnobio Louarnii, anno Domini 1200.
ibidem diem clauſit. *Campana in Arbore Regiæ Luſitanæ.*

Conſtantia, Alphonſi Hiſpaniæ Regis filia.

CONSTANTIA, Alphonſi IX. Caſtellæ & Legionis in Hiſ-
pania Regis, filia, in monaſterio Olgis, ungu de Las Huelgas con-
ſtituta, octo à Burgis milliaribus, monaſticen profeſſa, ibidem pro-
modum in Abbatiffam electa eſt, & in ſenectute bona quieuit. Vi-
xit anno Domini 1200. & quod excurrit. *Didacus Valera in chronica*
gener. parte 4. c. 110. & alij nonnulli.

Berengaria, Ferdinandi Hiſpaniæ Regis filia.

BERENGARIA, Ferdinandi III. Caſtellæ, & Legionis in Hiſpania
Regis, ex Beatrice Sueua uxore prima, filia, uirginitate Deo dicata
in præſato monaſterio Olgis, ibidem ſanctimonialis obiit. Floruit
anno Domini 1240. *Ioannes Mariana in annal. Hiſp. lib. 12. cap. 5. &*
lib. 13. cap. 2.

Blanca

Blanca, Alphonsi Portugallie Regis filia.

BLANCA, Alphonsi III. Portugallie in Hispania Regis, ex Beatri-
ce Hispana uxore secunda, filia, sanctimonialis, & Abbatissa mona-
sterii Olgis effecta, ibidem in religiosis operibus conuersata, obiit
& sepulta est. Claruit anno Domini 1260. *Mariana lib. 13. cap.*
11. & alii.

Isabella, Ludouici Francie Regis filia.

ISABELLA, Ludouici VIII. Mitis, Francie Regis, & Blancae Hi-
spanie filia, necnon & S. Ludouici Regis soror, desponsata quidem
Hugoni, filio Hugonis Lusignani Comitis Marchie, & Angolismo-
rum, sed ante nuptias monasterium ad S. Clodoaldum ingressa, ibi
dem in uirginitate uitam finiit. Vixit anno 1240.

Maria, Eduardi Anglie Regis filia.

MARIA, Eduardi III. siue ut alij habent, primi huius nominis
ex Gallica Comitum Andegauenfium filia, Anglie Regis, ex Leo-
nora Hispana uxore prima, filia, in monasterio Ametburie, anno sa-
lutaris 1294. religionem professâ, perseverantiâ donum à Christo Do-
mino ad finem usque promeruit. *Thomas Vualsingh. in Tpodigmate*
Nenitrie, ad annum 1294. Polydorus lib. 17. & alii.

Ioanna, Caroli Aragonie Regis filia.

IOANNA, Caroli Valesij Regis Aragonie designati filia, ex 1. uxore,
Clementia, siue Margarita Neapolitana, & Philippi Valesij Etâ-
cie Regis soror, uxorque primum Gulielmi III. Hollandie, & Han-
nonie Comitis, à uiri sui morte monasterium Fontenelle ingressa,
anno 1338. non longè post meritis suis exposcentibus in Abbatissâ
sum electa est, & bene de religione, & patria sua merita, cum incre-
dibili sanctimonialium merore, migravit è uita. *Meyerus annal.*
Fland. lib. 12. stirps genealogica Valesiorum, & alij.

Isabella, Caroli Aragonie, Regis filia.

ISABELLA, Caroli Valesij, dicti sine terra, Aragonie & Valen-
tie Regis designati filia, ex Clementia, siue Margarita Caroli II.
Regis Neapolitani filia, uxore prima, sanctimonialis Fonteuerallio-
rum facta, eiusdem etiam monasterii Abbatissa electa est. Floruit
anno Domini 1330.

Filia Regum Sanctimoniales, Benedictinæ quidem, & professionis incertæ. Cap. XXX.

Magentina, Chilperici Burgundie Regis filia.

AGONTINA, Chilperici Burgundionum in Gallia Regis, filia, patre occiso habitum monasticum, in quodam Gallie cœnobio, sumens, in uirginitate perdurans proposito, migravit à seculo. Floruit anno Domini 560. *F. Stephanus Lusignanus copul. 4. c. 21. & alii nonnulli.*

Gisla, Pipini Francie Regis filia.

GISLA, Pipini Brevis Francie Regis filia, in quodam Gallie cœnobio, monasticen professâ, cum sanctè & laudabiliter in sua uocatione fuisset conuersata, paulo ante Caroli Magni Imperatoris fratris sui mortem sponso suo coniungitur, anno Domini 813. *Ennodius in uita Caroli Magni. & alij.*

Ximena, Froile Hispanie Regis filia.

XIMENA, uel Seemena, Froile Asturum, & legionis in Hispania Regis filia, cum ex furtiuo Sanctij Comitis concubitu Bernardum Carpiensem concepisset, à fratre Alphonso Casto Rege, monasterio dicata, atque sacro flammeo uelata, perpetratum, crime religionis obseruantia diluit. Floruit anno Domini 790. *Ambrosius Moralius, lib. 13. c. 47. Mariana, lib. 7. c. 9. & alii omnes.*

Anonyma, Boleslai Polonie Regis filia.

N. ANONYMA, Boleslai, primi Polonie Regis, ex Conilda uxore tertia, filia, monasticen professâ in Polonia, in Abbatissam potmodum electa est, circa annum Domini 1000. *Id. Pistorius Nidatus in Genealogia Polonie Regum, & alij.*

Sancia, Sancii Portugallie Regis filia.

SANCIA, Sancii Portugallie Regis filia, quæ floruit, anno salutaris circiter 1200. Berengarie sororis suæ exemplo, religionem in quodam Hispanie cœnobio ingressâ, in sua uocatione obiit. *Campana in Arbore Regum Portugallie.*

Adelphi.

Adelheida, Casimiri Poloniae Regis filia.

ADELHEIDA, vel Adelheidis, Casimiri II. Poloniae Regis, filia, in sanctimonialis habitu, quem à iuuentute sua gestauerat, obiit anno 1211. & in monasterio suo, cuius tamen nomen ignoratur, sepulta est. *Nidanus in genealogia Regum Poloniae, & alij.*

Veronica, & Eufrosina, Premislai Poloniae Regis filia.

VERONICA, & Eufrosina, quæ ab alijs Agatha uocatur, Premislai I. Poloniae Regis filia, regni cura abdicata, uno ardore uitam monasticam amplexæ sunt, circa annum Domini 1240. & post mortem in monasterio suo sepultæ. *Nidanus in genealogia Poloniae Regum, & alij.*

Anna, Boleslai Poloniae Regis filia.

ANNA, Boleslai Pij Poloniae Regis, filia, in quodam Poloniae cœnobio vitam religiosam amplexa, in religionis proposito, quod uoluntate assumpserat, obdormiuit, anno Domini circiter 1280. *Nidanus in Genealogia Poloniae Regum, & alij.*

Maria, Dionysii Portugalliae Regis filia, Notha.

MARIA, Dionysii Portugalliae in Hispania Regis filia, Notha, vitam se monasticæ dedit in quodam regni paterni cœnobio, ubi & moriens tumulata est. Floruit anno Domini 1320. *Mariana, lib. 14. c. 11. & alij nonnulli.*

Brigitta, Eduardi Angliæ Regis filia.

BRIGITTA, Eduardi VII. alius, IIII. Angliæ Regis, filia, religione tacta, sanctimonialem induit in Anglia, anno salutis circiter 1470. paulo ante, vel post, & in monasterio suo uitam cum morte commutauit, & sepulta est. *Polydorus Virgilius in histor. angl. lib. 2. & alij genealogistici scriptores.*

QVINTVS ORDO SECVLARIVM,
ad sinistram S. P. N. depictorum,

QVI EST

De Ducibus, & Ducissis, Serenissimæ Reipubli-
cæ Venetæ; qui fuerunt.

*Dominantes in potestatibus suis, homines magni-
tute, & prudentia sua præditi: Eccle-
siast. 44.*

Duces Venetum Monachi, & sancti. Cap. XXXI.

B. Nisus Participatus, Dux.

B.

*Rsus Participatus, seu Badoarius, cognomen
Paureta, uir innocentia & admiranda pietate
celebris; anno regiminis sui 20. Christi Domi-
ni 932. sponte magistratu se abdicans, mona-
sterium Sancti scilicet, de Amiamo (quod fuit
rat' prius in Vrbe Altinati, sub nomine San-*

*cti Stephani Protomartyris) ingressus, uitamque monasticam
secutus, contemplationi cælestium totus intentus, reliquum
ita transegit, ut post mortem miraculis claruerit. Depictus
nitur in palatio Ducis, cum sequenti epistilio.*

*Quod decuit iustitiam & pacem colui: tandem concepto voto, in mona-
sterio S. Felicis diē clausi. Dandulus lib. 8. c. 10. par. 1. & 20. Marcellus
in uitis Ducum Venetorum. Monarchia eccl. li. 25. c. 4. §. 2. & alij con-
rerum Venetarum scriptores.*

ANNO TATIO.

*Monasterium illud S. Felicis de Amiamo, erat, ut intellexi, non lon-
ge ab Heraclea olim ciuitate, apud cuius ruinas conspiciuntur quædam
restigia cuiusdam Ecclesiæ magnæ destructæ, & nonnullorum aliorum
ædificiorum, extante ibidem Turre & ipsa destructa, quæ usque in hodi-*

nam Turris S. Felicis uocatur, non longe à turribus littoris maioris Venetiarum, quæ non procul distant à turre, quæ vulgo Tore di Caligo, nominatur. Hæc dixi propter quosdam qui putarent (licet minus recte) monasterium S. Felicis illud esse, quod ex opposito S. Georgij maioris, littus versus tendentibus, visitur, & hodie monasterium S. Seruuli uocatur. Cū monasterium illud non S. Felicis, sed S. Galli titulum gesserit, inhabitare tunc à Monachis Benedictinis. Quibus recedentibus, ut ad cœnobium S. Hilarij, quod est in paludibus Venetiarum, vulgo dalle Gambarare, diuisis transmigrarent, monasterium S. Galli, sanctimonialibus S. Leonis de Matamanco datum est inhabitandum, mutato nomine S. Galli, in S. Seruuli, quod hodie retinet.

S. Petrus Urseolus, Dux.

S. PETRVS Urseolus, uir probitate clarus, cum Rempubicam Venetiam, summa cum laude, annis 2. & diebus 20. administrasset: Ecclesiam sancti Marci, & quod ei vicinum est Hospitium, pauperibus suscipiendis, construxisset: amore Diuino, ac Sanctorum Guarini, & Romualdi Abbatum persuasionibus, inflammatus, vxore, liberis, ac Ducatu relictis, ipsis Calendis Septembris anni 978. clam noctu in Aquitaniam concessit, ac monasterio S. Michaelis de Cusano, sub monastico habitu, se inclusit: ubi religione, ac sanctitate florens, miraculisque ante, & post mortem coruscans, obiit die 11. Ianuarij, monachatus sui anno XIX. ac sanctorum Albo adscriptus est. Et in palatio S. Marci visitur, cum hoc distichio:

Ecclesiam S. Marci prior adificauit:

Deinde & monachus factus, miracula plurima egi.

Dandulus, lib. 8. c. 15. parte 1. & 2. Marc'ellus, ibidem. Monarchia Marc'ellus lib. 2. c. 4. & alij omnes.

Duces Venetum Monachi, sed non Sancti.
Cap. XXXII.

Vitalis Candianus, Dux

ITALIS Candianus, Petri Ducis filius, cum anno magistratus sui 1. mense 2. in grauem morbum incidisset, Reipub. consulens, Ducatu se abdicauit, ac in Diui Hilarij monasterio delatus, sub humili Religionis veste, quod residuum uitæ super- fuit, in Dei seruitio egit, ubi tandem e uitæ dis-

sit quarto ab eius professione die, anno Christi 980. & eò locò pultus est; Visiturque in palatio Ducali sic loquens:

Cines discordes sedo, morior monachatus.

Dandulus, lib. 8. c. 16. parte 1. & 3. Marcellus ibidem. Monachia eccles. lib. 25. c. 4. §. 5. & alij.

Aurius Mastropetrus, Dux.

AVRIVS, siue Orius Mastropetrus, Serenissimæ Reipub. Venetæ Dux 40. ac primus omnium à 40. uiris electus: bello & toga clarissimus, cum Rempub. Christianamque Religionem in Syria fortiter defendisset, cælesti afflatu tactus, Principatus sui anno 14. Dominus incarnationis, 1192. ad S. Crucis de Luprio cœnobium se transferens, monachum induit, in quo bonis operibus plenus diem obit: ibique sepultus est. Et in Ducali Palatio sic depictus cernitur:

Ducatum desero, Monachus fio, moriorque.

Dandulus, lib. 10. c. 1. parte 1. & 40. Marcellus ubi supra. Monachia eccles. lib. 25. c. 8. §. 1. & alij.

Duces Venetum Monachi, sed coactè. Cap. XXXIII.

Ioannes Participatus Dux.

IOANNES Participatus, Iustiniani Ducis filius, dogeli item Ducis frater, à Mastalitia familia, quæ tunc Venetiis erat nobilissima, comprehensus, & summæ dignitatis insignibus exutus, barbæ & capillos detonsus, octauo sui Magistratus anno, Christi 836. Gradum relegatus est: ubi monachi habitu indutus, ibidem reliquum uitæ peregit. In Palatio Serenissimæ

simi Ducis, in Aula Magni Consilii depictus, hoc elegiū præ se fert.
Sub me S. Marci ecclesia conditur; Ibi que corpus deponitur: Primi
certius ordinatur. S. Iuliani ecclesia erigitur: tandem Clericus diē
clausi. Andreas Dandulus, in hist. Veneta, lib. 8. c. 3. Petrus Marcellus in
vitis Ducum Venetorum. Frater Ioannes de Pineda Franciscanus in mo-
narchia ecclesiastica, lib. 2. s. c. 3. s. 3. & alij rerum Venetarum scriptores.

Otho Vrseolus, Dux.

Otho Vrseolus, Petri Ducis filius, ab expeditione Dalmatica re-
uersus, Dominici Flabanici coniuratione, princeps optimus, exce-
ptus, abraſa barba monachum profiteri cogitur, anno Christi 1024.
Ducatus sui 15. Honorari tamē meruit, pro meritis, in Aula Magni
Consilii hoc distichico:

Marte gradum redimens, quem ui Patriarcha tenebat,

Vibis Aquileia, demum de sede depellor.

Petrus Barbolanus, seu Centranicus, Dux.

Petrus Barbolanus, seu Centranicus, Vrſi Patriarchæ Graden-
ſis consilio captus a populo, anno Christi 1034. administrationis sue
10. eandem, cum Othone, uitæ normam amplecti iubetur. Et in pala-
tio Ducali depictus sic loquitur:

Præflore meo priuato sceptrâ guberno,

Dandulus lib. 9. c. 3. parte 1. & 3. Marcellus, ibidem vt supra. Monar-
chia eccles. lib. 2. s. c. 3. s. 3. Blondus, lib. 5. decadis 2. & alij.

*Duces Venetum Monachi, sed habitu tantum, non au-
tem professione. Cap. XXXIII.*

Tribunus Memus, Dux.

RIEVS Memus, taciturnitatis maximæ, ac so-
lertia singularis Princeps qui Ecclesiam S. Geor-
gij maioris, olim ex opposito Ducalis Palatii a Ba-
doariis constructam, deuoto uiro Ioanni Mauro-
ceno nobili Veneto ac monacho. Sancti Benedi-
cti, ex Aquitania reuertenti, (Petrus enim Vr-
seolum sequutus fuerat) cum ei coherentibus aquis & paludibus,
per solenne priuilegium Ducale, manu sua, & multorum nobilium,
ac popularium humaniter subscriptum concessisset, anno Domini
1321. die 20. mensis Decembris, in Riua alto, ac ibidem cœnobium
quod

quod Diui Benedicti regulam sequeretur; condidisset; multaque alia in utilitatem Reipub. perfecisset; anno tandem Principatus sui in cœnobio S. Zachariæ monastico habitu suscepto, ad cœnobium præfatum S. Georgii iam monachus, delatus est, ubi sexto post die, anno Domini 991. spiritum Deo reddidit; & ad cœnobium S. Zachariæ relatus, ibidem sepultus est. Et in palatio Ducis hoc moritur epitalamium:

Regis ab insidijs defendens Imperialis

Orbonis, patriam, pondera multa tuli.

Dandulus, lib. 8. c. 17. parte 1. & 16. Marcellus ibidem. Monarchia eccles. lib. 2. c. 4. s. 5. & alij.

Sebastianus Zianus, Dux.

SEBASTIANVS Zianus, Dux XXXIX. postquam Rempublicam Venetam annis sex, summa cum laude gubernasset, inter Papam Alexandrum III. & Federicum Barbarossam Imperatorem, Pontificis iussa detrectantem, pacem composuisset, & Reipublice sua multa Pontificia priuilegia, ut pote Maris desponsationem, & reliqua Ducalia ornamenta, & alias immunitates Imperiales, sibi, & successoribus suis impetrasset: tandem fastus huius seculi relinquens, iam senio & infirmitate grauis, ad monasterium S. Georgii Martiris, quod est in insula ex opposito Ducalis Palatii, ut quietius Deum uiueret se recepit, & habitu religionis indutus, anno Domini 1178. die undecimo mensis Aprilis, in eodem die sequenti mortem obiit, ibidemque sepultus est in ecclesia ueteri, cum hoc epitaphio.

Hic Dux egregius, sapiens, diues, cineresce,

Vixit cum Christo, mundo sua fama nitescit,

Sebastianus vocitatus in Orbe Zianus,

Cum Papa princeps, clerus, plebs, hunc recolebam,

Iustus, purus, castus, mitis, cuique placebat,

Consilio pollens, bona plantans, & mala tollens,

Robur amicorum, patria lux, spes in iserorum,

Et flos cunctorum, Dux electus Venetorum.

Binos coniunxit gladios, & more refulsit,

Eloquium, sensus, bonitas, clementia, census,

Fili parebant, nulla virtute carebat.

Obiit anno Domini. M. C. LXXVIII. Mens. April.

Andreas Dandulus Dux in hist. Vener. lib. 8. c. 17. parte 21.

In Palatio Ducali, depictus etiam cernitur cum hoc disticho:

Dux.

*Ducatum titulis dotari ingentibus, atque
Papa, liber minis fit Federice tuis.*

Petrus Zianus, Dux.

PETRUS Zianus, Sebastiani Ducis filius, Arbæ Comes, de Republica benemeritus, regiminis sui anno 22. senio iam confectus, de uxoris suæ Constantiæ, Tancredi Sicilia Regis filia, uoluntate, sponte se magistratu abdicauit die 26. Februarii anni 1229. & in cenobio Dni Georgii maioris habitu religionis sumpto, 15. post die, id est, Martii 14. obiit, ibidemque sepultus est cum patre suo Sebastianiano, epitaphio carens, sed in Ducali Palatio sequens meruit:

Bellipotens tota mihi subditur insula Crete.

Marcellus ubi supra Menarchia eccles. lib. 25. c. 8. §. 4.

Ducisse Venetum, filij, & filia Ducum, sanctimoniales, & Monachi. Cap. XXXV.

Ioanna, Petri Candiani Vxor, Ducisa.

IOANNA, Petri Candiani Ducis Venetiarum XXII. vxor, ab ipso repudiata, an. Dom. 959. Ducatus sui primo, in monasterio S. Zachariæ monacham induit. *Franciscus Sansouinus in descriptione ciuitatis Venetiarum, lib. 13.*

Mauritius, Tribuni Memi filius.

MAVRICIUS, Tribuni Memi Ducis Venet. XXV. filius, monachus in monasterio Sancti Angeli (quod ab alijs S. Trinitatis dicitur) de Brondolo, patre uiuente factus, ibidem diem clausit. Vixit anno Domini 980. *Sansouinus ibidem, lib. 13.*

Romana, Ioannis Participatij filia.

ROMANA, Ioannis Participatii Ducis filia, post patris sui monachatum, prima Abbatissa præficitur monasterio S. Laurentii martyris, anno salutis 841. Præposita est eidem a fratre suo Vrso Episcopo Oluolensi, qui illud suis expensis construxerat. *Sansouinus ibidem, lib. 1.*

Joanna, Vrſi Participatij filia.

IOANNA, Vrſi Participatii Ducis filia, sanctimonialis S. Zachariæ, eiusdemque monasterii Abbatissa, anno Domini circiter 860. *Sansouinus ibidem, lib. 13.*

Feli-

Felicitas, S. Petri Urseoli filia.

FELICITAS, S. Petri Urseoli Ducis, & Monachi, filia, Sanctimonialis, & Abbatissa XXV. monasterii S. Ioannis Evangelistæ, quod est Venetiis. Floruit anno 980. *Sansouinus ibidem, lib. 3.*

B. Anna, Vitalis Michaelis filia.

BEATA Anna, Vitalis Michaelis Ducis filia, familia clarissima Iustiniana insidiis Emanuelis Imperatoris Constantinopolitani fore extincta, nuptum datur fratri Nicolao Iustiniano, monacho S. Nicolai de littore, Pontificis Romani dispensatione, cui cum aliquot filios peperisset, Iustinianamque familiam restituisset integram, marito ad monasterium suum reuertenti, ipsa quoque ædificans magnifico cœnobio S. Adriani apud Amianum, in eodem uite monasticæ normam amplexa, continuis orationibus, & ieiuniis uacans, beatum Deo reddidit spiritum. Floruit anno Domini 1160. *Bernardus Iustinianus in uita S. Laurentii Iustiniani: & Tabula S. Nicolai de Littore.*

SEXTVS, ET VLTIMVS ORDO
Secularium, ad sinistram S. P. N.
Benedicti depictorum.

QVI EST,

De alijs Principibus viris, & filijs eorundem.

Qui

*Omnia arbitrati sunt ut stercora, ut Christum
lucrifacerent. Philip. C. 3.*

¶

Duces, & Ducissæ, & eorundem liberi, Monachi,
Cap. XXXVI.

Aquitania Duces.

GUILIELMVS, sextus Aquitanie Dux, fuit monachus
S. Cypriani Pictavis, obiit an. 1026. & ibi sepul. est.

Aurelianenses Duces.

ANNA, Caroli Valesij Ducis filia, & Ludouici XII.
Francie Regis soror, Sanctimonialis, & Abbatisa
Fonteueraliorum. Floruit anno 1490.

Austrasia, qui & Lotharingia Duces.

SANCTVS Vandelinus, Amgaldi, qui & Anchises, Ducis Au-
strasie F. Monachus Sanctæ Afra, & Seuera, Abbatisæ monaste-
rii Sanctæ Mariæ Treuirensis, huius Vandelini sorores. Florue-
runt A. C. 580.

Doda, S. Arnulphi Austrasie Ducis vxor, marito monasticen ar-
cipiente, ipsa quoque Treuirim accedens, in monasterio S. Mariæ
se conclusit, anno Domini circiter 624. ubi orationibus, & uigiliis
vacans, quieuit in pace.

Boslo, Dux Austrasie, Sigeberto Regi admodum familiaris, reb.
huius seculi, contemptis, monachus factus factus est in monaste-
rio dimitis Augiæ. Vixit anno Domini 586. & quod excurrit,

Martinus Martini Ducis F. monachus

Treuirensis, Bertha huius soror monialis s. Mariæ } qui floruerunt anno
Treuirensis, } salutis 690.

Eleu-

Eleutherius Dux, Marrini Ducis filius. Ducatu abdicato monachatus
fuit A. C. 715. quem ad Episcoporum Turigrensiū non reperimus.

Lambertus Dux, Eleutherii filius. uitam monasticam professus est
in cœnobio Methelochienſi. A. C. 778. Ducatus sui anno 61.
ubi quiescit.

Maria, Sanctæ Mariæ Treuirensis Sanctimonialis, præfati Lam-
berti Ducis filia. Beatrix, Sanctæ Mariæ Colonienſis Sanctimon-
ialis, eius soror. Floruerunt anno 790.

Loherus Dux, ac Lamberti Ducis filius, patris exemplo Cœ-
lum induit, & A. C. 809. obiit. Ducatus sui 31.

Ferricus, Treuirensis monachus Friderici Ducis filius.

Anna, monialis Colonienſis, Ferrici soror, Floruit cū fratre an. 810.

Hidelbertus, monachus Colonienſis, Raneri magni Ducis filius.

Ermingarda eius soror monialis S. Mariæ Colonienſis.

Eua, monialis S. Mariæ Treuirensis, præfatorum soror. Vixit cum
eis anno 870.

Idda, Gothofredi barbatī Ducis filia, primum monachismum
professa, ex eo ad Balduini Hannonienſis Comitis nuptias transiit.

Mechtildis, Iddæ soror, virginem sanctimonialem egit. Floruit
A. C. 1090.

Theodoricus Dux, Gulielmi Billionæi Ducis filius. magistratum se ob-
dicans, normam monasticam amplexus est in cœnobio Cluniacen-
ſis instituti Metelochio ibidem, ita uixit ut inter sanctos iure refer-
queat. Obiit A. C. 1128.

Aques seu Fronnica, Theodirici præfati filia. Abbatissa Romarici
montis.

Hara, Abbatissa Buxeriarum, Agnetis soror.

Bertha, Abbatissa Romarici montis præcedentium, & ipsa soror
floruit cum sororibus, anno salutis 1140.

Henricus monachus, Simonis Ducis filius.

Gertrudis Abbatissa, Henrici, soror.

Idda, seu Ittha, Abbatissa ad S. Irmeniam Treuius, Simonis
filia. Vixit cum fratribus anno 1160.

Iana sanctimonialis filia Matthæi Ducis, floruit A. C. 1170.

Agnes Abbatissa Treuirensis filia Simonis 2. Ducis.

Bertha monialis fontisualis eius soror.

Catharina Iorienſis monialis earum soror.

Allidis, monialis Colonienſis præfatarum trium soror, cum quo-
usq; floruit anno Domini 1200. & quod excurrit.

Barri Duces.

Milo monachus Ricuini, primi Barrensis Ducis filius.
 Alidis monialis Milonis soror, floruit cum fratre anno 920.
 Ludouicus Comes, & monachus, Friderici Ducis filius.
 Beatrix monialis Treuirensis Ludouici soror. Vixit cum eo, an-
 no 950.
 Gerardus, Theodoric Ducis filius, Abbas S. Vitoni, A.C. 990.
 Ludouicus Raynaldi Ducis filius, Abbas Amaniensis A.C. 1110.
 Adela eius soror sanctimonialem egit.

Bauariæ tam superioris, quam inferioris Duces.

Helica Abbatissa Patauiensis, eo loci sepulta:
 Gerburga Abbatissa Gandersheimensis 17. hæc nouum conuo-
 uium Virginum ad S. Mariâ ibidem construxit. Fuerunt filia Hen-
 ric Rixi Ducis, & uixit anno Domini, 960.
 Gerburga Abbatissa Chitnensis, filia Henrici hezelonis, Ducis.
 Sophia Abbatissa Padebornensis soror eius & Henrici II. aliis
 Claudij Imperatores sorores, quæ uixerunt anno salutis 990.
 Agnes Stephanis Ducis Bauariæ inferioris filia, monialis effe-
 ctæ circa A.C. 1320.
 Barbara, Alberti III. Ducis filia, sanctimonialis A.C. 1430.
 Margareta, Georgii. Diuitis Ducis filia, monialis primum in
 conuobio Altenhanco: deinde Neoburgi: floruit A.C. 1500.

Brabantie Duces.

N. ANONYMVS monachus, & Clara sanctimonialis, qui flore-
 runt anno Domini 1130. Godefridi I. Ducis filii.
 Margarita, Henrici VI. Ducis filia, sanctimonialis A.C. 1240.
 Henricus, Henrici VII. filius, monachus in Burgudia A.C. 1260.

Britanniæ Duces.

N. IOANNIS II. filia sanctimonialis Fonteuercalli, A.C. 1300.
 N. Richardi, Ioannis III. filii, filia Abbam Fonteuercallensis
 A.C. 1410.

Brunsvici Duces.

N. ALBERTI Pinquæ Ducis filia Abbatissa Gandersheimensis
 A.C. 1314.
 Clara, Henrici iunioris filia, prius Abbatissa Gandersheimensis
 13. deinde Philippo Duci Brunsvigio elocata.
 Maria huius soror, Abbatissa Gandersheimensis 35. post Gertru-
 dem electa A.C. 1539. Mater eius fuit Sophia, Sigismundi Regis
 Poloniz filia.

Bur-

Burgundia Duces.

HUGO Secundus Lineæ Capeticæ Burgundiæ Dux, anno Dni tus. sui 22. Christi 1108. Iole uxore absque sobole defuncta, matrem confectus, cœnobio Cluniacensi se inclusit, & in sancto propolito perseverans ibidem obiit sepultus retro capellam Beatæ Mariæ hoc epitaphio.

Hic requiescit vir celebrandæ memoriæ, magnusque sacrali contemptor, Hugo, scilicet Dux Burgundiæ, postea sacerdos & monachus huius sanctæ Cluniacensis Ecclesiæ. Anima eius, Requiescat in pace. Amen.

Aremburga Hugonis II. Ducis filia, sanctimonialis A. C. 1130.
Ioanna Hugonis III. filia, sanctimonialis A. C. 1270.

Raphael Philippi Boni Ducis filius, Abbas primum cœnobii Petri in Oppido Oudemburgo (in quo habitu seculari relicto monasticum sumpsit A. C. 1573. die 12. Maii, tertia Feria Pentecostes) inde ad Abbatiam S. Bauonis Gandavi, translatus circa annum Domini 1450.

Sorores duæ Raphaelis anonyma, sanctimoniales.

Maximilianus, Balduini filius, Philippi Boni Ducis nepos, Abbas sancti Gisleli in Hamonia, circa A. C. 1500.

Fori Iulij.

S. ANSELMVS, Dux, cœnobio Nonantulano in diocesi Maritimaensi constructo A. C. 752. ibidem Ducatu relicto Abbas præfatus sanctorum albo adscriptus, cuius festiuitas recolitur 3. Martij.

Luneburgi Duces.

SOPHIA, Erixi Ducis filia, Abbatissa Gandersheimensis XXVII. electa à Ruperto Imp. a quo accepit Regalia A. C. 1401. Obijt 1421.

Agnes, eius soror, Abbatissa Gandersheimensis XXIX. soror filia rogata A. C. 1412.

Elisabeth, primum Bugslauo Duci Stetinensi nupta, deinde mortuo Abbatissa Gandersheimensis XXX. post Agnetem locum suum electa. 1439.

Sophia, Alberti Ducis filia, Abbatissa Gandersheimensis XXXII. circa annum Domini 1460. fuit neptis prædictarum trium ex fratre.

Megapolenses Duces.

ELISABETH, Ioannis Ducis filia, Abbatissa in Ribuit, circa A. C. 1400.

Vrsula, Henrici Ducis filia, Abbatissa in Ribnitz, obiit an. 1440.
23. Aprilis.

Dorothea Magni II. Ducis, filia, Abbatissa in Ribnitz.

Normanniae Duces.

GUILIELMVS, Richardi II. Ducis filius, monachus Fiscanensis,
circa A. C. 1000.

Mompenserij Duces.

Carola, vel Carolotta, Ludouici, primi Ducis Mompenserii, ex
matre Iacoba Longouicana filia, primo Iouariensis sanctimonialis
& Abbatissa: sed quæ eiurata religione iuncta fuit Gulielmo Nas-
sorio Aurasiorum Principi, postquam mater sacrilega facta est sex
marum, obiit Antuerpiæ die 6. Maij, anno 1582. & sepulta in tem-
plo Duce Matie, die nono eiusdem mensis.

Ioanna, Carolæ soror, Sanctimonialis, & Abbatissa Tonnerensis.
Ludouica, præfatarum etiam soror, sanctimonialis, & Abbatissa
Foncenalliorum.

Saxonie Duces.

HADMODIS, prima; Gerbirga, secunda; & Christiana, tertia, Ab-
batissa Gandersheimenses, filia Ludolphi, magni Ducis, quarum
prima obiit A. C. 877. Regiminis sui anno 21.

Luidgardis, Oronis Magni Ducis, filia, Abbatissa Ganderheimæ
quarta, Henrici auctoris Imp. soror, circa A. C. 900.

Catarina, Ioannis VII. Ducis Electoris, filia, monialis Reinebeci
A. C. 1460.

Hedwigis, Friderici II. Ducis Electoris filia, Abbatissa Quedlin-
burgensis circa A. C. 1460.

Martha, seu, Margarita, Hedwigis soror, Abbatissa Seuselicensis,
eodem tempore.

Slesuicenses Duces.

CATARINA, Gerardi Ducis filia, sanctimonialis Prezensis, circa
annum Domini, 1430.

Spoleti Duces.

VANIGISYS, Dux, iam ætate confectus, rebus se abdicans huma-
nis, monachum induit A. C. 822, neque ita multo post morbo op-
pressus, migravit & quita.

Stargardie Duces.

ELISABETH, Vlrici vltimi Stargardie Ducis filia, ex matre Ca-
tarina, filia Gulielmi vltimi Vandalie Principis, Sanctimonialis, &
Abbatissa Dobbertinensis. Floruit anno Domini 1380.

Teccenses Duces.

N. FRIDERICI, filia, Abbatisa Simerensis prope Oetingam, circa A. C. 1350.

Vendemicæ Duces.

CATHARINA, sanctimonialis, & Abbatisa, S. Crucis Picardie Renata, sanctimonialis, & Abbatisa Chellarum: & Eleonora sanctimonialis apud Fontevrallios; filia Caroli, primi Ducis Vendomiensis, ex Matre Francisca Alenconia, sororesque Antonie boni Regis Navarra, qui ante Rothomagum anno 1562. scopulo vitam finivit.

Zeringiæ Duces.

HERMANNVS, Berthilomis filius, mundi delicias perit, cœnobio Cluniacensi monachum induit; mortuus A. C. 1076.

Principes, & Principissa, cum eorum liberis, Monachi. Cap. XXXVII.

Principes Anhaltini.

BEATRIX, Friderici Marchionis Misnie Bernardi Principis uxor; eo mortuo fit Abbatisa Suselicensis A. C. 1355.

Adelheidis, Henrici Principis filia, Abbatisa Gerentodensis, mortua anno Christi 1374.

Hermannus, Sigefridi Principis filius, mortuus A. C. 1285.

Constantia: Iuditha; Elisabeth; Hedwigis; & Agnes, Principis Sigefridi filia, Hermannii sorores, moniales cœnobii Cosmice A. C. 1310.

Magdalena, Alberti Claudi Principis filia, Abbatisa Quedlinburgensis, anno Domini circiter 1410.

Elisabeth; Vuoldemari Pr. filia, monialis Bernburgia, circa A. C. 1410.

Maria, monialis Gerenroda, Alberti Principis filia.

Magdalena, Abbatisa Quedlinburgi, defuncta 1516. Monialis soror.

Anna, Abbatisa Gandersheimensis A. C. 1481. prefatura, ipsa soror.

Heduigis, monialis Brenæ, Georgii Senioris Principis filia.

Scholastica, Abbatissa Gerenrodæ, eius soror.

Agnes, Abbatissa Gandersheimia, Heduigis, & Scholasticæ soror: quæ floruerunt anno Domini 1518.

Principes Salerni:

GVAIFERIVS Princeps, languore correptus, Principatu deponitur monachum induit, anno Domini circiter 880. summis votis exoptans, ad monasterium Casinense deferri. Sed cum ob incurSIONE Saracenorum id fieri non posse perspiceret, Teanum delatus est, ibi & postea, moriens est sepultus.

Landolphus, Princeps, post annum Domini millesimum, sub Ioanne Abbate, monachus Casinensis factus, omnia hæreditario iure ad se pertinentia obtulit S. Benedicto, & in humilitatis suæ proposito perdurans, quieuit in pace, & in Casino sepultus est.

Principes Pandaliæ, & Herulorum.

Mishaua, Ioannis Principis filia, sanctimonialis & Abbatissa Quedlinburgensis. Floruit anno Domini 1250.

Murchiones, & Marchionissæ, cum eorum liberis,

Monachi. Cap. XXXVIII.

Marchiones Badenses.

AGNES, Henrici I. filia Abbatissa prima in Lichtal, A.C. 1220.

Ordibus, Rudolphi Senioris filius, Abbas circa A.C. 1290.

Margareta, Bernardi filia, monialis, Portæ Hercy niæ A.C. 1424.

Margareta, Caroli filia, Abbatissa Lichtaliensis, defuncta 1495.

Oelha, Abbatissa ad Portam Hercy-
nam, defuncta 1490.

} Christophori filia.

Maria, Abbatissa Lichtaliensis.

Anna, Friderici I. filia, Abbatissa in Corona Cœli, A. C. 1583. obiit.

Brandenburgi Marchiones.

Catarina, Ioannis VII. filia, monialis Reinebeci circa A. C. 1470.

Dorothea, Alberti Achillis filia, Abbatissa sancti sepulchri Bambergæ, nata 1471.

KKK 2 Beatrix,

Estenses & Ferrarie Marchiones.

BEATRIX, Azonis 8. filia, monialis Gemmulæ, mortua A.C. 1221.
 Beatrix, Azonis 9. filia, post mortem viri sui Galeati Marchionis
 Vicentini, & Verardini Domini, siue ut alijs placet, Bernardini de
 ciosi) monacham egit Ferrarie ad S. Antonium A.C. 1221.

Petrus, Reinaldi II. filius, Abbas Insulæ Pomposianæ, mortuus
 A.C. 1309.

Rainaldus, Nicolai II. Claudi filius, Abbas Pomposiæ, circa
 Domini 1370.

Ferrarie Marchiones.

SALINGVERRÆ I. Torrellus, Torrelli vel Taurelli filius, Salingver-
 ræ nepos, Marchio Ferrarie à Friderico II. Imperatore factus, inde ab Actio II. auxilio Gregorii Papæ, Manuorani, Veronesi-
 sum, & Richardi Comitis S. Bonifacii exaugetoratus, annum
 tunc circiter 1223. cum corpore & Dominio suo non posset, namque
 saltem suæ consulere studuit. Monasterium namque S. Nicolai de
 Littore, quod est Venetiis, ingressus, Christo Domino, & S. P. Be-
 dicto, se obrulit, & inter monachos sub nomine Fratris Oblati
 putatus, in eodem Domino, & fratribus seruens, ad finem vitæ
 vitæ permanfit, ibique sepultus est in cimiterio fratrum, cum
 Epi taphio, quod in hodiernum ibidem legitur.

SEPVLCRVM
 MAGNIFICI DOMINI
 SALINGVERRÆ
 DE FERRARIA, PRIMI
 QVI OBIT DIE XXV.
 IULII. M. CC. XLIII.

Salinguerra II. primi filius, Marchio & ipse Ferrarie, Ferrar-
 pullus, patris exemplum imitatus, in eodem monasterio S. Nicolai
 de Littore frater Oblatus, mortuus, & sepultus est.

ANNO TATIO.

Ex archiuo monasterij S. Nicolai de Littore hæc quæ diximus
 sumpta, ubi in quodam instrumento fit mentio Taurelli Salinguerra
 patris, & Aui eius Salinguerra, hunc in modum. In Christi nomine
 Anno eiusdem Nat. 1187. tempore Urbani PP. & Frederici Imper-
 die 13. intrante Mens. Septembris, indi. V. Ferrarie, in Domo Do-
 mini Taurelli. Atque ego Taurellus quondam Salinguerra

clarissimi filius, per instrumentum hoc pacti, concedo rem iuris
mei, tibi presenti Domino Nicolao, vice & in persona Venerabi-
lis Abbatis monasterii S. Nicolai de Littore, &c. Et in alia quadam
permutatione facta per Salinguerram I. anno 1200. die 11. Martij, no-
minatur Salinguerra secundus (primi filius) eiusque filius Alberti-
nus, in quorum persona hæc permutatio fiebat. Fuit ergo Albertinus, Sa-
linguerra II. filius, & Salinguerra I. Nepos: Taurelli, pronepos, & Salin-
guerra Ferrariensis abnepos. Salinguerra autem primus ideo Taurellus
vocabatur, quod patre Taurello natus esset. Et hæc pro genealogia Sa-
linguerrorum.

Lusatia, Misnia, Saxonia, Marchiones.

Vuilla Abbatis Gerbstetenensis, & Teiburgis soror eius, Abbatis-
sa Gererodæ, ambæ Geronis, Lusatia Misnia & Saxonie Marchio-
nis filia, floruerunt anno Domini 1060.

Gertrudis, Theodoricus III. filia, monialis Gerbstetenensis circa
A.C. 1070.

Sophia, Fridericus I. filia, Abbatisa Quedlinburgensis circa
A.C. 1210.

Bentha, Abbatisa Gerbstetenensis:

Gertrudis, post obitum viri sui

Hermani Principis Palatini, monialis

S. Theodori Bambergæ, ab ipsa fundati:

Oda, monialis & Abbatisa Gerbsteti:

Agnes, Abbatisa Quedlinburgi:

Cunradi magni,
cognomento Pij,
filia, floruerunt
circa A. C. 1150.

Montisferrati Marchiones, monachi.

IOANNES Georgius, Bonifacii VI. filius, primum Abbas, deinde
sacris ordinibus relictis, Marchio Montisferrati; obiit 1534. & in
extirps Palæologorum mascula defecit.

Thuringia Marchiones, siue Landgravi, ex tertia linea.

Adelheidis, & Hedwigis, sorores, & Henrici I. filia, pari consensu
in monasterio Vucissenfeldensi sanctimoniales factæ, an. 1300.

Beatrix, Friderici Grauis filia, Abbatisa Sufelicensis, anno Domi-
ni 1350.

Anna, & Clara, Friderici Grauis filia, natæ A. C. 1345. moniales
Sufelicensis, siue Seuslitienfes, sub cura Beatrix Abbatisa, foro-
rum earum.

Salisquellenses Marchiones.

Lodovicus, Esici Marchionis filius, monachus monasterii S. Viti
Corbeia Saxonicæ. Floruit anno 1024.

KKK 3 Comites,

Albionenses Comites.

V 1150 Albionensis Comes, monachus Cluniensis sub sancto Hugone Abbate circa A.C. 1060.

Alteburgii Comites.

Huno cognomento, Gloriosus, Comes, cum crimen læsæ maiestatis incurrisset, filii beneficiis liberatus, cœnobium Benedictinum in Radsteden edificavit, ac illud ingressus, feliciter obiit: floruit circa A.C. 1060.

Fridericus, huius Hunonis filius, Comes, postquam rem familiarem multis annis gubernasset, Parentis tandem monitu, & iussu, in eodem cœnobio Radstedeni vitam cœlibem duxit, circa A.C. 1060.

Gerardus, Henrici filius, Comes, monachum induit circa A.C. 1150.

Mauricius, Christiani filius, Comes, senex, gubernatione concessa, reliquum vitæ, religioso illius sæculi instituto, in cœnobio exegit, circa A.C. 1230.

Altenæ Comites.

Eberardus, Theodorici filius, primus Abbas Dunæ A.C. 870.

Andechisii Comites.

Mechtilda, Abbatissa, & Euphemia soror eius, sanctimonialis Andechisii Comitis, Bertholdi II. filia, circa A.C. 1180.

Astaniæ Comites.

Ludonicus, Erici III. filius, monachus Corbeie, circa A.C. 1100.

Barbienes Comites.

Margarita, sanctimonialis Vuirderstedenensis, quæ obiit anno ætatis 17. & Sophia eius soror, sanctimonialis Eglenensis, quæ obiit ætatis 14. Guntheri Comitis filia. Vixerunt anno Domini 1490.

Margarita Anna, Burchardi V. Comitis Barbienensis filia, sanctimonialis cū alia Margarita sorore sua in monasterio Blercherodensis.

Barcinonæ Comites.

Sanctius, Berengarii cognomento Borelli. Comitis filius, anno Domini circiter 1030. factus est monachus Benedictinus in Hispania.

Almudia, Roberti Guiscardi Apulie Ducis filia, & Raymondus caput stuppæ, Comitis uxor, viro defuncto facta est sanctimonialis mona-

monasterii S. Danielis Benedictini, quod ipsa construxerat, non lon-
ge à Gerunda, idque anno Domini 1077.

Belloiocenses Comites.

Hugo, Huberti Comitis filius, ex matre Auxilia Sabauda, mona-
chus, & Abbas monasterii S. Iusti Lugduni, anno circiter 1070.

Iana, Huberti III. Comitis filia, sanctimonialis anno 1240.
Leonora, & Blanca, Guichardi Comitis filiae, sanctimoniales
anno 1320.

Bogij Comites.

Vlricus, Friderici I. Comitis filius, monachus anno Domini cir-
citer 1100.

Bononiae Comites.

Margarita, Roberti III. Comitis filia, sanctimonialis.
N. Anonyma, Bertrandi I. Bononiae & Aruernae Comitis filia,
sanctimonialis, & Abbatissa Cussetana.

Breenenses Comites.

Vuilla, sanctimonialis & Abbatissa Gerbstedenensis, & Tetburga
soror eius monialis ibidem, & deinde praeposita Gerenrodæ, Gero-
nis Comitis filiae.

Sophia, Friderici Comitis filia, sanctimonialis & Abbatissa Qued-
linburgensis.

Cliviae Comites.

Luitgardis, Vuigmanni Comitis filia, prima Abbatissa Eltenebet-
gensis, anno 1000.

Margarita, Theodoricus II. Comitis filia, Arembergio primum
nupta, deinde eo mortuo, sanctimonialis, & prima Abbatissa Nussie,
quod monasterium ipsa construxerat, anno Domini circiter 1150.

Castellae Comites.

Vrraca, Garstae Ferdinandi Comitis filia, anno Domini circiter
1000, facta est sanctimonialis monasterii SS. Cosinae, & Damiani ad
Coeurruinas; & prima item eiusdem Abbatissa.

Tygrida, Saneii Comitis filia, & Vrracae ex fratre neptis, cum fra-
tre eius Garstae Castellae Comes monasterium de Onia, siue Onien-
se, edificasset, anno Domini ferè 1024, uel circa, facta est eiusdem
conuobii Abbatissa prima.

Diepholdtenses Comites.

N. N. duae filiae Conradi Comitis, una in monasterio Fredensi;
altera in Borchorsteni, sanctimoniales.

Armgarda, sanctimonialis, & Abbatissa Assindiensis, & Anna,
san-

sanctimonialis, & Abbat. Frekenhorstēsi, Rudolphi Comitis
Druidenses Comites.

N. Roberti ij. filia, Abbatissa Fontenallensis, A. C. 1170.

Flandria Comites.

Ingelbertus, Balduini Barbat Comitis ex F. Nepos, Abbas sancti Bertini A. C. 1078.

Elisabetha, Theodorici Comitis filia, electa Abbatissa Mellensis, anno Domini 1199.

Franconia Comites.

Geba, Comitissa, monialis.

S. Immina Comitissa, Ducis Gisberti neptis, sanctimonialis, reiburgensis. Floruit anno 790.

Firmani Comites.

Reginaldus, Comes Firmanus, cum anno Domini 1099, in athenazone Episcopo Firmano, ad Monasterium S. Nicolai de Lirio, quod est Veneriis, corpus eiusdem sancti, & aliorum uisitarurus accessisset, deuotione tactus, mundo & Comitatu ualedixit, & humili monastica veste assumpta, quam omnibus diuitiis prætulera, eadem ad finem usque uitæ retinuit. Cuius exemplo prouocatus Episcopus Azo, ut peregrinationis fuerat comes, sic fuit & voti. Post ergo consensu in monastica obseruantia viuentes, in eodem monasterio post mortem sunt sepulti. Quorum conuersio notata reperitur in archiuio præfati cœnobii, in peruetusto codice anno 1100 scripto.

Habsburgi Comites.

Martha, Alberti sapientis filia, in cœnobio Adelhusano propereburgum vitam virginittis professâ, circa A. C. 1250.

Hassia Comites, sine Landgrauij.

Anna, Ludouici I. Landgrauij filia, Abbatissa Isenaci A. C. 1340.

Anna, Ludouici II. filia, monialis Annæbergæ A. C. 1460.

Hollandia Comites.

Herlindis, Theodorici II. Comitis filia, Abbatissa Rheniburgensis circa A. C. 980.

Sophia, Theodorici VI. filia, Abbatissa Rheniburgensis, A. C. 1160.

Sophia Abbatissa Fontanellæ; & Hadennidis, & Petra, moniales ibidem, Florentij III. filia, circa A. C. 1180.

N. F.

N. Florentii 4. filia, Abbatissa Rheniburgensis, circa A. C. 1230.

Hombergæ Comites.

S. Clemētia, Hombergæ Comitiss filia, sanctimonialis Treuerēsis.
Isenbergici Comites.

LYDOVICA, Antonii Comitiss filia, sanctimonialis Marienbrunnensis.
Leicestrenses Comites.

Amicia, Roberti Bossii Leicestrensis Comitiss uxor, cum monasterium in Nunneaton fundasset, uiro mortuo ibidem facta sanctimonialis, in omni puritate reliquum uitæ peregrit. Floruit anno Domini 1130.

Lintzgonienses Comites.

Burchardus dictus Ingenitus, Vlrici Comitiss filius, & Henrici Anapicis Imperatoris, ex Heduuige sorore, pronepos, monachus & Abbas S. Galli, creatus anno 959. iam senio confectus abdicat, nepoti suo, quem in locum suum substituerat, pauco tempore superueniens. Mater eius fuit Vuendelgarda, Comitissa Bnochornensis.

Noetkerns, præfati Burchardi nepos, monachus S. Galli, & dein de patris cessione eiusdem quoque cœnobij Abbas, obiit an. 981. die 12. Nouembris.

Lippienses Comites.

Bernardus, Bernardi filius, ex concessione Conradi III. Imperatoris, primus Comes Lippiensis, ducta uxore Sophia filia Friderici Bellicosi Comitiss Arensbergici, cum ex ea quatuor filios generasset, iam senex eius consensu resignat, & fit monachus Mariensfeldensis Benedictinus, mox Abbas; tandem in Liunioniam profectus Religionem Christianam prædicauit, ubi ab Ottone filio suo Ultraiektensi Episcopo ordinatus est Lealhenfis Episcopus, ut in secundo libro nostro diximus. Vixit anno 1260.

Beatrix, Bernardi soror, sanctimonialis & Abbatissa Hasselbroickensis.

Iusta, Simonis, Comitiss filia, sanctimonialis & Abbatissa Cappeleensis, anno 1400.

Magdalena, Simonis Comitiss filia, Abbatissa Heruordēsis, Borchhousensis, & Froxenhortensis, floruit anno Domini 1520.

Mansfeldenses Comites.

Sophia, Burchardi II. Comitiss filia, sanctimonialis, & Abbatissa Heilstensis, creata anno 1291.

Anna, Alberti Comitiss filia, sanctimonialis Gerbstetenensis. Vixit anno 1520.

Matif.

Matifconenses Comites.

Guido, Matifconensis Comes, cum vxore, & liberis, & triginta militibus, fuit monachus Cluniacensis sub Hugone II. Abbate, A.C. circiter 1224.

Palatini Rheni Comites.

Sancta Blidechilda Comitissa Palatina.

Ezelini Comitis Palatini Rheni, fratris S. Cunegundis Imperatricis, filia sex, quæ floruerunt anno Domini 1000. factæ sanctimoniales, scilicet.

Adelheidis, monialis Niella;

Theophanes, monialis Essendia;

Hedduigis, monialis Nuffia;

Mathildis, monialis in Didikirchen;

Vuillihalda, monialis S. Mariæ Colonia;

Sophia, monialis in Gandersheim;

Sanctus Godfridus Palatinus Comes, monachus Hirsangiarum;

Brigitta Abbatissa Neuburgi; Otilia, Maria, & Ioanna eius sorores sanctimoniales Poppartæ, & Ioannis II. filia, circa A.C. 540.

Margarita, Abbatissa Poppartæ, Ludouici filia, obiit A.C. 1174.

Pleissenses Comites.

Gerburgis, Brunonis Comitis Pleissenfis, & Osterlandiæ, ex Villamatre, filia, prima Abbatissa monasterii Dine Virginis Marienthal Schmoelen, constituta anno 1127.

Reinsteinij Comites.

Ernestus Comes in Reinstein, & frater eius Gaspar Vricus, unus post alium fuere Abbates in Michelstein, floruerunt anno 1144.

Elisabeth, soror earum, sanctimoniales & Abbatissa Quedlinburgi: obiit anno 1584.

Rinchau Comites.

Ludouicus, eiusque soror Vuerdetondis, filij Comitis de Rinchau, uitam monasticam proficuntur in Rinchau.

Romarici Montis Comites.

Sanctus Romaricus, Romarici Montis Comes, comitatu relicto, in Vosago Monte monasticam uitam agens beato fine quiescit floruit A.C. 630.

Gertrudis prima Montis sancti in Romarico monte Abbatissa constituta à Patre suo Romarico A. C. 620.

Clara, eiusdem Romarici filia, monialis sub cura sororis Gertrudis.

Sebar

Sabaudie Comites.

Petrus, & Ioannes, Amadæi I. filii, Monasticen proficiuntur,

anno 1140.

Maria, Amadæi VIII. filia, sanctimonialis.

Saxonia Comites, sed loci incerti.

D. Dithmarus, Sigefridi cuiusdam in Saxonia Comitris filius, ex matre Cunegunda Saxonica, natus anno Domini 976. cum adolevisset factus est monachus cœnobij Sanctis Ioannis Magdeburgi sub Riddago Abbate: mox Præpositus Vuallibicensis, & inde ab Henrico II. Imperatore factus est successor Vuigberti in Episcopatu Mersburgico anno Domini 1008. Huic cum annis 10. mensibus 7. & diebus 7. præfuisset, uita inculpabilis, religione venerandus, & scientia clarus, obiit anno 1018. ætatis suæ 42. ipsis Calendis Octobris, & in Ecclesia Mersburgensi sepultus est. Scripsit ad posterorum utilitatem, quod in Episcopis Mersburgensibus dicere omiseramus.

Chronicorum, libros 7.

Hi nunc primum in lucem editi sunt, & excusi Francofurti apud Andream Vuichelum, anno 1580. in folio, ut ex indice nundinarum Francofurtarum edoctus sum (hos enim adhuc nec vidi, nec legi) retereor tamen ne aliquid veneni in eis lateat, cum ab homine hæretico & peruerso, qui doctrinam suam peruersam, dum potest, bonis & catholicis auctoribus immiscere non cessat, ut fecit in Alberto Abbate stadenfi, uiro utique docto & pio, & in multis alijs, in lucem sint emissi, & scholijs suis marginalibus, non illustrati, sed corrupti. Et hæc non substannando, sed piè corripiendo dicta sint. Notum enim Deus, quantum desiderem, & ex totis uisceribus optem, huiusmodi hominem (qui alioquin de re litteraria benemeritus, si non tabe hæretica respersus esset) ad bonam tandem messem reduci, causasque Dominicas agnoscere. Sperarem enim fore, si ex animo peniteret & conuerteretur, eum suo exemplo plures ad catholicam fidem, ecclesiæque Romanæ obedientiam reducere posse, quam fortassis hæcenus suo peruerso dogmate peruerit. Deus, Opt. Max. per suam ineffabilem misericordiam, eum, & quoscunque alios à uia veritatis aberrantes, ad fidei rectæ semitas reducere dignetur.

Brigida, Abbatissa s. Laurentii: & Mathildis, sanctimonialis Geremo-

renrodensis, quæ mortua est anno 1014. die 4. Cal. Martii, ambe-
rentes Dithmari Episcopi.

Elmilda, mater Diterici Episcopi Mimigardeuordensis, creati
no 1018. uiro suo defuncto, facta est sanctimonialis & Abbatis-
Quedlinburgensis: & Hedwigis, soror eius, sanctimonialis & Ab-
batissa Heslingensis, electa anno ætatis 12. ab Ottone I. Imperatore
filia ambæ Henrici Comitis in Saxonia, eiusdem Ottonis Imp-
sanguinei. Mater earum Iuditha.

Sigefridus, monachus s. Ioannis, Magdeburgi; Vuilligis Abba
monasterii Vuallibicensis; & Bruno, monachus Corbeie nouæ Sa-
xonice; fratres præfati Dithmari Episcopi.

Schuartzburgenses Comites.

Erbinus, Comitis Schuartzburgensis filius, monachus factus est
Reinhartzbornensis, anno Domini circiter 1116.

Schoenbergij Comites.

Adelbertus, Comes de Schoenberg, monachus de Britenau.

Spiegelbergici Comites.

Mauritius, Friderici Comitis filius, monachus & Abbas s. Vi-
Corbeie Saxonice.

Vualpurgis, Mauritiij soror, sanctimonialis, & Abbatisa Gau-
dersheimensis.

Stamparum Comites.

N. Anonyma, Richardi Britannici, Comitis Stamparum filia, san-
ctimonialis, & Abbatisa Fonteneralliorum, anno Domini cir-
citer 1450.

Stolbergenses Comites.

Sophia, Alberti Comitis filia, sanctimonialis, & Abbatisa Heb-
frensis XIII. electa anno 1410. præfuit annis 50.

Helena, eius neptis, sanctimonialis Trubickenfis.

Tanlei Comites.

Robertus Tanlaus, Gulielmi Comitis filius, & Petri Imper-
toris Constantinopolitani nepos, monachus, & Decanus monas-
rij s. Quintini.

Teanenses Comites.

Transmundus, Teanensis Comes, Comitatu relicto sit mona-
chus Casinensis.

Thuringia, veteres Comites.

Lypovicus, cognomento Saltator, Thuringiæ Comes, senio confectus abdicat, & fit monachus Reinhartzbornensis, obiitque anno 1122, ætatis suæ 73.

Adelheidis, Ludouici III. Comitis filia, sanctimonialis circa annum 1140.

Gertruda, Ludouici V. Comitis, & S. Elisabeth Hungaræ filia, sanctimonialis & Abbatissa Aldemburgi prope Vuetzflariam; quæ ab alijs Sophia nominatur. Nata est anno 1225.

Oderingenses Comites.

Vuerinharius, Vuolferadi Comitis filius, & D. Hermannii Conrædi Monachi, de quo lib. 5. agemus, frater, monachus diuitis Augiæ; ad modum doctus, & religiosus, studio vitæ perfectioris flagrans, licentia Abbatissæ suæ postulata & impetrata, peregrinationem pro Christo aggressus est, anno Domini 1055.

Kendomenses Comites.

Renara, Abbatissa Fonteueralliciensis; & Isabella, Abbatissa S. Trinitatis Cadomi, Ioannis Borbonii Comitis filia, uixere an. 1470.

Ludouica, Francisci Comitis filia, Abbatissa Fonteueralliciorum, circa annum 1490.

Vuethini, Comites.

Albia, suæ Alarifa, Bruni Comitis filia, prima Abbatissa Gerbsteti, anno circiter Domini 970.

Fridericus V. Canonicus primum Magdeburgius, deinde Vuethini Comes, & Saxonie Palatinus; sed a Northerto Archiepiscopo diris deuotus, coniugio abiurato, efficitur monachus, anno Domini circiter 1150.

Vuittembergenfes Comites.

Bruno, Conradi, primi Comitis frater, monachus & Abbas Hirsaugiæ, anno 1110.

Eberhardus, Conradi I. filius, monachus S. Blasij in sylua Hercimæ, anno 1120.

Zollerij Comites.

Fridericus VII. sexti filius, uir pius, & religiosus, sed non adeo doctus, monachus, & Abbas diuitis Augiæ, an. Dom. circiter 1402.

Anna, Eitelfriderici Comitis filia, sanctimonialis circa an. 1470.

Incerti loci Comites.

Oforius Comes, Hispanus, monachus S. Mariæ de Aguilar de Campo, sub Abbate Opilia, anno Domini 852.

Erme-

Ermenigildus Comes, Hispanus, cum uxore, fit monachus So-
bradi, anno 924.

Barones, & Baronissa, cum eorum liberis, Monachi.

Cap. XL.

Abusini Barones.

MARGARETA, Ioannis II. filia, anno Domini cir-
ter 1390. sanctimonialis Pilhouiz.

Grimberga Barones.

Antonius, Ioannis filius, monachus & Abba
Dini Bertini, in oppido S. Audomari, an. 1400.

Maria, Abbatissa Cameræ iuxta Bruxellam & N.
Anonyma, Abbatissa Bethaniæ, prope Mechliniam, Cornelij Baro-
nis filia, vixere anno 1410.

Hieronymus, Georgii filius, Abbas D. Vuinnoci Bergis Flandrie.
obiit anno 1575.

Maria, monialis Cameræ; Margareta, monialis in Herquens; &
Maximiliana monialis Vorstii, Ferrici Baronis filia, floruerunt, 1570.

Que in hoc ultimo tractatu præstita. Cap. XLII.

QVA ratione, præfens hic tractatus Alphabeticus
Dominii ordine descriptus sit, in prologo libelli
etum. Restant nunc nonnulla, de quibus benignus
Lectorem præmonere volumus, nam qui plurimum
scribit, multis quoque satis facere conuenit. Præ-
fens ergo & ultimus hic tractatus, consilio quodam

ordine plurimos Principes viros, tam certæ, quam in ætate præde-
finitionis, continet, omnes, ut putamus, Benedictinos: Dubitamus ne-
que de nonnullis, paucis attamen, qui post annum 1220. videlicet
post Mendicantium Ordines suscitatos, uixisse perhibentur, utrum
nostri, aut potius alterius ordinis fuerint. Si quem diuersum a no-
stris quis reppererit, eius erit, pro sua humanitate, annotare. Non-
nulla etiam conuicia olim fuisse Benedictina, quæ nunc sunt Cister-
tiensia, & e conuerso, à nobis non ignoratum; sed cum permone-
re

his tempus nobis non constet, primæ foundationis initia retinuimus
 tam parum referat Benedictina sint, an Cisterciensia, utroque Or-
 dine sub vexillo S. P. N. Benedicti militante. Vita eorundem ratio
 duabus ex causis, prætermittitur, cum, quod illas eorum genealogiæ
 magna ex parte recitent; tum etiam, quod cum in iisdem multo-
 rum nuda tantum nomina recitentur, quid aliud, præter ingressum
 in religionem, gesserint, ignoratur. Plures non apposuisse impos-
 sibilitatis quidem non fuit, cum de multis alijs qui hic prætermit-
 tuntur agant & Bugianus, & Morigia, sed uoluntatis. Sola namque
 nuda nomina aliorum minorum Principum & Dominorum inte-
 rere, non tam fructuosum, ob eorum multitudinem, esset, quam tæ-
 diolum; ideoque illis omiſſis qui ab alijs, ut notiores, recitantur,
 magis ignoti, & qui ob librorum carentiam, uel linguarum diuersa-
 rum imperitiam, in omnium manibus libere versari non possunt,
 à nobis hic appositi, alijs fortassis de alijs quoque dicturi. Plures
 requiritibus, erunt nostri præcedentes libri, in quibus de multis
 alijs Principibus uiris actum, qui in hoc tractatu non repetuntur.
 Auctores ex quibus desumpti, omiſſi, cum ratione tamen, nam bre-
 uitati studentes superfluum, imo inconueniens, uidebatur, longio-
 rem Monachismi auctoritatem adducere, quàm foret ipse Mona-
 chismi textus. Sunt tamen, si quis eorum desiderio teneatur, no-
 ster Tritemius, Pontus Heuterus, Franciscus Belforestius, Ioannes
 Bouchet, Polydorus Virgilius, Philbertus Pingonius, Rerum Hi-
 spanicarum, Germanicarum, Hungarorum, Polonorum, Boiemorū,
 & Anglorum scriptores, qui his nostris temporibus maximo rei
 literariæ fructu, ad studiosorum commoditatem, ex multis in unū
 corpus coaluerunt: nonnullique tam Gallici, quàm Hispanici scri-
 ptores, qui lingua patria scripsere: necnon & plurimi alii, qui Ge-
 nealogijs describendis famam suam posteritati consecrarunt. Ratio
 temporum, ubi licuit, exactè examinata; ubi defuit, silentio præ-
 terita; nec inconsiderate, cum omnes qui tempore carent, longe post
 æratem S. P. N. Benedicti claruerint. Armorum siue stemmatum
 gentiliū causa, in Reginis, filiis, & filiabus Imperatorum, & Re-
 gum, matres eorum, ea qua potuit fieri diligentia, adnotatæ (alia
 enim stemmata, ut uerbi gratia dicam, gestare debent, Mathildis,
 Sophia, & Adelheidis, Ottonis II. Imperatoris, ex matre Theopha-
 no Constantinopolitana, filiæ: & alia Iuditha, eiusdem Imperato-
 ris filia, ex Anna Austriaca matre) quod ipsum licet fieri hic debuif-
 set, omiſſum attamen, cum lectoris diligentia illud per se supplere
 sufficiat.

